І чужому научайтесь,
і свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
HEnderson 4-0237
HEnderson 4-0807
УНСоюз: HEnderson 5-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXXI Ч. 244. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 31-го ГРУДНЯ 1964 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 31, 1964 No. 244. VOL. LXXI.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ПРОТИ ДОГМ В ПОЛІТИЦІ

Остін, Тексас. — З достовірних джерел повідомляють, що промова президента Джансона про Стан Унії, яку він має виголосити в понеділок 4-го січня о год. 9-ій рано перед обидвома Палатами Конгресу, буде виявом Президентової філософії про завдання уряду та ролю Конгресу. Провідною думкою філософії Президента є те, що уряд може мати успіх тільки тоді, коли йому вдасться знайти відповідь на загальні державні проблеми, а не тільки на тимчасові справи, які відповідають політичним вимогам політичної більшости в Конгресі. З близьких до Президента кол повідомляють, що він побудує своє Звернення про Стан Унії на тих своїх думках, які він висловив в своїй статті, надрукованій в „Тексаському Квартальникові" в 1958 р. Та стаття називалася „Моя політична філософія" і вона виявляє індивідуальний погляд тодішнього сенатора Линдона Б. Джансона про політичний геній американського народу. Вона зачиналася такими словами, які вже були часто наводжувані, коли хтось хотів оцінювати Президента в різних справах. Ось цей початок: „Я є вільною людиною, американцем, сенатором ЗДА і демократом, і треба придержуватися саме такого порядку при оцінці моїх поглядів. Я є також лібералом, консерватистом, тексасцем, платником податків, власником тваринної фарми, бизнесменом, споживачем, батьком, виборцем, і не таким молодим, як я колись був, ані не таким старим, як я сподіваюся бути — і я є цим всім в неустанепім тривкім порядку". Автор статті тоді заявляв, що він є проти того, щоб клясифікувати американців на основі окремих їхніх інтересів і щоб не причіпляти їм на основі цього якоїсь політичної марки. Джансон виступав проти твердих догм якого-будь роду і проти гострої партійности. Він є проти марнування людських і природних ресурсів країни, бо уряд повинен бути якнайбільше динамічний, коли йде про відповідальність уряду. „Уряд, писав Джансон, може марнувати людські ресурси внаслідок своєї інерції і внаслідок своєї завеликої енергії. Уряд може знайтися в стані самозадоволення внаслідок того, що ця країна є відносно сильна між іншими державами в світі". На думку Президента не можна знайтися в сліпому куті у відношенні до комунізму, хоч такий стан не вів би до війни. „Вітальний уряд ніколи не повинен знайтися в сліпому куті ані у внутрішніх ані в закордонних справах" — твердить Джансон. Він гадає, що Конгрес не сміє вирішувати важливих проблем на основі самої тільки більшости тих, що голосують, бо треба дивитися і на те, що в даній справі думає меншість Конгресу. „Мудрість більшости, хоч не знати якою вона була б „мудрою", ніколи не є „сумою всієї мудрости". Ніколи не можна ігнорувати думок тих, які мають інші погляди на дані справи, хоч це деколи не є вигідним для тих, які творять більшість. Більшість в Конгресі не сміє бути самовдоволеною, коли знайшлося потрібне число голосів, щоб схвалити даний законопроєкт. Вона мала б перевірити і становище меншости, бо правдиве рішення буде аж тоді, коли воно відповідатиме потребам всього народу, а не конгресовій більшості. Для кожної потреби треба знайти якнайширшу розв'язку, виходячи з потреб цілого народу.

Ракетні мотори величини зерна гороху мають стабілізувати сателіт Тайрос

Ню Йорк. — Летунство повідомило, що вдалося випродукувати такі маленькі мотори для ракет, як зерно гороху, які важать менше як три сотні однієї унції, і цілу сотку яких можна тримати в долоні однієї руки. Це є найменші мотори в світі, зроблені з пластики. Ці мотори будуть вживані до стабілізації сателітів погоди „Тайрос". Цей сателіт мали випустити на початку 1965-го року, але згідно з найновішими вістками, це випущення має відбутися дещо пізніше. Ці мотори будуть ужиті на те, щоб продовжити кружляння сателіта понад дотеперішні три місяці. Під час першої проби мають примістити на сателіті 300 цих маленьких моторів, які автоматично будуть за чергою спалюватися та продовжувати „життя" сателіта „Тайроса".

Чужинці мусять зареєструватися в січні місяці

Закон вимагає, що чужинці, які живуть у З'єдинених Державах Америки, мусять заподати свої адреси протягом січня місяця. Сюди входять не тільки постійні мешканці-чужинці, але і всі ті, які перебувають тут тимчасово — чужинецькі студенти, відвідувачі, моряки, купці і т. п. Єдиний виняток — це чужинці на дипломатичній службі, закордонні представники до Об'єднаних Націй, а також тимчасово допущені сюди фармерські робітники.

Реєстраційні картки (форма 1-53) можна дістати в кожному поштовому уряді, або у відділі Іміграції та Натуралізації. Виповнивши картку, чужинець мусить передати її особисто службовцеві пошти або Іміграційного відділу. Поштою посилати не можна. Чужинець, тимчасово відсутній у ЗДА, може зареєструватися протягом 10 днів після повороту до ЗДА. За дітей молодших від 14 років, реєстраційні картки виповнюють їх батьки або опікуни. За чужинців, які перебувають у лікарнях або в'язницях, картки виповнюють їх законні опікуни. Хворий чужинець може передати свою картку через родича чи приятеля.

Згідно з законом чужинець, що не подасть своєчасно своєї адреси, підлягає грошовій карі 200 дол., або ув'язненню до 30 днів. Крім того, його можуть депортувати, якщо він не подасть поважної причини, чому він не виконав закону. Якщо чужинець добровільно виповнює картку в січні, це буде свідчити, що коли він не зареєструвався минулого року, то це було випадково, а не навмисне. Але на далі він мусить бути дуже обережний, щоб це не повторилося.

В АМЕРИЦІ

● **Армія спасіння,** заснована 100 років тому Вілліямом Бутом в Лондоні для бідного населення в міських нетрях, відзначає і в цій країні 100-річчя свого існування. В навечір'я Нового Року в четвер 31-го грудня відбудуться богослужби та проповіді в 71-ій країні та в географічних територіях, 147 мовами. У ЗДА ця організація має 1,117 центрів. В Ню Йорку є 29 філій армії спасіння. Коли Бут заснував був цю організацію, то його вважали за радикала, хоч програма цієї організації зовсім не є ліва.

● **Інженер Томас М. Морріс** опатентував таксівку — мотоцикл, яка зможе возити тільки одного пасажира, що сидітиме в окремій кабіні над заднім колесом мотоциклу. Він ствердив, що з десяти таксівок тільки в трьох іде більше як один пасажир. Тому вигідніші є одноособові таксівки - мотоцикли, які зможуть перевозити пасажерів в одній десятій того часу, якого потребують звичайні таксівки - авта.

Голова Торговельної Палати ЗДА хвалить економічну політику Джансона

Вашингтон. — Голова Торговельної Палати ЗДА Волтер Ф. Кері сказав, що президент Джансон розуміє свою працю і знає, що бизнеси мусять поширюватися, тому Президент старається, щоб вони могли це робити. В квітні ц. р. Кері був вибраний на голову Торговельної Палати і вже тоді висловив довір'я Президенттові в імені своїм і численних інших бизнесменів. Тепер він заявив: „Маю ще більше довір'я до нього". На думку голови Торговельної Палати бизнесмени приймають за свою ту „економічну революцію", яку ввів був покійний президент Кеннеді, і яку продовжує президент Джансон: підтримати деколи економіку за допомогою федерального дефіциту. Бизнесмени не зрозуміли були президента Кеннеді, тому не погоджувалися з його економічною теорією, яка вже виправдала себе і довела, що зменшення податків під час дефіциту спричинило зріст федеральних прибутків. Кері заявив, що єдиною загрозою для росту економіки можуть тепер бути надмірно великі домагання робітників збільшувати заробітні платні.

Сенатор Ґолдвотер твердить, що звільнення Бирча пошкодить партії

Маямі, Каліфорнія. — Переможений республіканський кандидат на президента, арізонський сенатор Беррі Ґолдвотер твердить, що звільнення Діна Бирча з головства в Крайовому Республіканському Комітеті пошкодить цій партії, бо воно відштовхне від неї численних її прихильників і буде висловом недовір'я до нього, який повинен би бути титулярним провідником партії. Ґолдвотер вислав листа до всіх 132-ох членів Крайового Республіканського Комітету, в якому заявляє, що коли партія позбудеться свого консерватизму, то вона виявиться без значення, бо вона буде непотрібною, коли станеться подібною до демократичної організації. Не знати, скільки Ґолдвотер має прихильників між членами Партійного Комітету. Дехто гадає, що 69 членів підтримують Ґолдвотера в справі Бирча. Але ліберальні республіканці домагаються, щоб Бирч залишив свій пост, бо інакше важко буде Республіканській партії виграти конґресові вибори в 1966-му році та президентські вибори за чотири роки. Голова партійного Комітету зі стейту Огайо Рей С. Блісс очолює кампанію проти Ґолдвотера і Бирча.

Шелдон С. Коген найменований на комісара Податкового Уряду

Вашингтон. — Президент Джансон 28-го грудня найменував на комісара Податкового Уряду ЗДА 37-річного правника Шелдона С. Когена, який досі був головним правним дорадником цього уряду. Коген займе становище Мортімера С. Кепліна, який залишає свій пост. Одночасно Президент найменував на підсекретаря скарбу 52-річного Фредеріка Л. Демінга, дотеперішнього президента Федерального Резервового банку в Міннеаполісі, Міннесота. Демінг завідуватиме монетарними справами в Департаменті Скарбу. Обидві ці номінації вимагають затвердження Сенату, коли він збереться на нову сесію в січні 1965-го року. Демінг займе становище, яке тепер займає Роберт В. Руза, який резиґнує з кінцем грудня, щоб працювати в інвестиційному концерні Браття Бравн, Гартман і Спілка. Обидва найменовані на нові становища матимуть річну платню по $28,000. Коген досі діставав платню $ 26.000 річно.

Відбулася зустріч упівців з УСС-ми

Ню Йорк (Я. Г.) — З нагоди 50-ліття Збройного Чину Українських Січових Стрільців, заходом Гол. Управи Т-ва б. Вояків УПА ім. ген. хор. Т. Чупринки в ЗДА, відбулася 26 грудня в Домі Організацій Визвольного Фронту в Ню Йорку спільна зустріч упівців з УСС-ми. Приявних було до 150 осіб, між ними дружина кол. прем'єра п. Слава Стецько, голова УНС Йосип Лисогір, голова гол. Управи ООЧСУ мґр. Є. Лозинський, голова ОУАО в Ню Йорку мґр. Базарко, Голова СУМА б. командир УПА Лев Футала і багато інших. Після апелю, у якому взяли участь з прапором УПА колишні вояки УПА і від УСС Мирон Левицький, старшина УПА М. Грицков'ян привітав гостей УСС-ів, яких публика тепло оплескувала. Від УСС подяку висловив організаторам тієї зустрічі старшина УСС Юр. Шепарович. По заслуханні незвичайно цікавої доповіді п. Слави Стецько, яка говорила про зріст зацікавлення українською визвольною справою у світі, і доповіді проф. Лева Шанковського, у мистецькій частині виступили Іванна Кононів і Валя Калин із стрілецькими й упівськими піснями. Яр. Гриневич прочитав спогад д-ра Вол. Калини, сот. УСС, про бої УСС-ів на Підзамчі, а сот. УНР Ю. Кононів, який вів мистецьку програму, прочитав спогад упівця Мирона Дема.

Вечір пройшов в атмосфері дружнього вояцького зближення і закінчився співом „Не пора".

ЦЕ БУЛО КОЛИСЬ МІСТЕЧКО

Купа колод, дощок і знесених водою цілих домів, що залишилася після повені із зруйнованого водою каліфорнійського містечка Пемпервуд, яких тридцять миль на південь від Юріка, Каліфорнія.

МАЛЯЙЗІЯ ЗМАГАЄТЬСЯ З ІНДОНЕЗІЙСЬКОЮ АГРЕСІЄЮ

Група індонезійських партизанів (у цивільних одягах), що їх взяли в полон маляйзійські вояки поблизу міста Понтеіяну в Маляйзії. Партизанів вишколює Індонезія і перекидає їх літаками та гелікоптерами на територію Маляйзії.

Президент і прем'єр Південного В'єтнаму солідарні з становищем ЗДА

Сайгон. — Південно-в'єтнамський президент Фан Хан Суу і прем'єр Тран Ван Гуонг у спільній декларації зайняли однакове з американським амбасадором Мексвеллом Тейлором становище у відношенні до гурту південно-в'єтнамських генералів, які 20 грудня ц. р. на власну руку арештували докладно не подане число опозиційних цивільних політиків і розв'язали так звану Високу Національну Раду. Названі президент і прем'єр заявили, що хоч дійсно деяким членам тієї Ради можна було закинути або брак зацікавлення працею в Раді, або нерішучість чи невідповідне втручання у суто-військові справи, проте самовільне розв'язання Високої Національної Ради позбавило основ існуючого цивільного режиму. Між названими цивільними державними мужами та американською амбасадою з одного боку й нетерпеливими генералами з другого продовжуються контакти, щоб знайти компромісове мирне полагодження конфлікту. Прем'єр Тран Ван Гуонг вимагає звільнення всіх арештованих та з свого боку погоджується на різні персональні зміни у Високій Національній Раді. Тим часом державне військо, підтримуване американським летунством віднесло у дводенній битві проти поважних комуністичних сил значну перемогу, вбивши 82 комуністів та захопивши багато зброї.

В Конґресовому Рекорді опубліковано матеріяли про пам'ятник Т. Шевченкові

Вашингтон. — „Шевченкова статуя свободи в столиці Американської нації" — під такою назвою появилася тут окремим 150-сторінковим виданням, як передрук з „Конґресового Рекорду", Протоколів і дебат 88-го Конґресу, Друга Сесія, збірка промов конґресменів і сенаторів ЗДА про пам'ятник Тарасові Шевченкові у Вашингтоні. Відкриває збірку цих промов і звідомлень промова конґресмена Едварда Дервінського з Іллиной, виголошена в Палаті Репрезентантів 2 липня 1964 року, безпосередньо після відкриття пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні. Далі йдуть промови конґресменів Майкела Фіґена, Деніс-ла Флада, Вілліяма Брея, Рея Меддена, А. Йогансена, виголошені на бенкеті, влаштованім з нагоди відкриття пам'ятника Шевченкові. В дальшому в збірці приведені вийняткі з творів Т. Шевченка в перекладі на англійську мову, статті проф. Л. Добрянського „Америка вітає Шевченка" й „Америка зустрічає Шевченка", звідомлення американської преси про перебіг урочистостей у Вашингтоні, стаття Вол. Душника „Пам'ятник Шевченкові — визов Москві", передрук статті П. Василенка із „Свободи" п. н. „Шевченко борець за свободу всіх народів", стаття Андре Франсуа Понсе „Шевченко — апостол Свободи", стаття Є. Маланюка „Шевченко й українська національна ідея" та стаття д-ра К. Сіґса „Шевченко в очах сучасників". Закінчують збірку промови сенаторів у Сенаті ЗДА, виголошені в днях 5 червня до 6 липня 1964 р. Наприкінці подані завваги окремих конґресменів і сенаторів, передруковані з додатку до „Конґресового Рекорду".

Знову була українська телевізійна програма в Міннесоті

Міннеаполіс (мяд). — Відділ УККА в Міннесоті знову організував телевізійну програму на університетській станції ч. 2 в Міннеаполіс, яка відбулась 23 грудня на тему „Україна: релігія і культура". Ця, з черги третя в цьому році, програма випала також добре й українська громада в Міннесоті горда із такого несення правди про Україну у вільному світі. У програмі, багатій на матеріял, яка ілюструвалась десятками світлин, музикою та колядками, була дана вдала спроба показати зразки української культури та релігії у зв'язку з Різдвом. У висвітленні матеріялу та у поданні інформацій взяли участь (за порядком виступу) о прот. Андрій Кість від Української Православної Церкви, о. Шамбелян Степан Кнап від Української Католицької Церкви, п. Ніна Булавицька із інформаціями про архітектуру та церковне малярство і д-р Раїса Данилюк із коментарем про літературу і духовість. Модератором програми був голова УКК д-р М. Данилюк. Хоч коротка, бо півгодинна, програма, а все ж вона подала чимало основних інформацій про українські церкви на Україні й у вільному світі та чимало цікавих інформацій про українську архітектуру, а також про розвиток літератури й освіти, почнаючи від „Слова о полку Ігоря" до новітніх часів. Колядки, церковну музику і зразок козацької пісні награвано в часі висвітлювань архітектури та церков у виконанні Капелі Бандуристів Китастого. Чергова й остання в цьому сезоні телевізійна програма буде надаватись Відділом УККА 22 січня, якраз у річницю української державности на тему „Україна: політичний стан" і буде присвячена повністю відновленню української держави та річниці соборности. Вперше в історії Міннесоти частина програми буде надаватись українською мовою для мобілізації української громади на Академію 24 січня, що цього року відбудеться під гаслом: „Молодь — за Державність і Соборність" і програма якої майже виключно в руках молоді.

ПРОДОВЖУЄТЬСЯ КРИЗА В ОН

Об'єднані Нації. — Наприкінці 1964-го року Об'єднані Нації далі переживають кризу внаслідку неполадна н о ї проблеми боргів СССР і його сателітів. ЗДА, покликаючись на 19 статтю чартеру Об'єднаних Націй, яка стверджує, що членські держави, які завинили до каси ОН більше, як сума дворічних членських внесків, втрачають свій голос, рішуче противляться, щоб СССР брав участь в будь-якому голосуванні, поки не буде вирішена справа того заборження. За внутрішнім порозумінням знайдено з цієї ситуації такий тимчасовий вихід, що рішено переводити генеральні дебати, в яких не треба ніякого голосування, а такі справи, як прийняття нових членів, полагоджувати за погодженням за кулісами, при чому президент Генеральної Асамблеї стверджує „одностайність" і не переводить голосування. Однак виринули дві справи, в яких трудно, якщо взагалі можливо, обійтись без голосування: треба вибрати 4-ох членів Ради Безпеки ОН і треба прийняти новий Бюджет. Внаслідку закулісових заходів, що їх перевів президент теперішньої Генеральної Асамблеї, ґанський мурин Алекс Квейсон - Сакі, — Уруґвай входить до Ради Безпеки ОН на місце Бразилії на 2-річний термін, Голляндія на місце Норвегії на 2 роки та Маляйзія на місце Чехословаччини на один рік. Однак середньосхідня Йорданія й африканська Малі не хочуть погодитись щодо свого вибору на половинні реченці і тому годі буде обійтись без явного голосування в цій справі. 59-членний бльок азійсько - африканських членських держав застерігся проти продовжування тимчасової неприродної ситуації в Об'єднаних Націях із штучним вимнинанням голосування над будь - котрою справою та зажадав переходу до „нормального урядування". 31 грудня ц. р. Об'єднані Нації мають розійтись на новорічні ферії і зійтись знову 11 січня. Гадають, що може в міжчасі вдасться знайти компромісову розв'язку проблеми заборження СССР і його сателітів. Довг Совєтського Союзу переступив 52,500.000 дол. Совєти відкинули компромісову пропозицію, щоб вони вплатили якусь поважнішу суму до „Рятункового фонду" ОН, не згадуючи, що це за рахунок боргу. Після 1-го січня ситуація буде ще складніша, бо під ту саму категорію держав, які повинні втратити право голосу в ОН, підпаде ще й Франція. Всі вони відмовляються платити на мирові місії ОН в Конґо і на Середньому Сході, визнавши ті місії за „нелегальні", бо встановлені без попередньої згоди Ради Безпеки. Однак Міжнародний Трибунал в Гаазі визнав ті місії за „легальні".

Новий президент Італії заявляє вірність Заходові та ідеї миру

Рим. — Обраний в понеділок 28-го грудня 1964-го року на нового президента Італійської Республіки Джузеппе Сараґат склав присягу на конституцію наступного дня і заявив в інавгураційній промові — вірність Італії своїм союзницьким договорам і змагання до закріплення миру на базі контрольованого ступневого роззброєння. Джузеппе Сараґат був до моменту свого вибору на президента — міністром закордонних справ Італії. Правий соціял - демократ, Сараґат вів послідовну боротьбу однаково проти фашизму, як і комунізму. За Мусоліні він мусів втікати на еміґрацію, але перевів партійний розкол і заснував окрему партію, коли Соціялістична партія пішла була на спілку з комуністами. Його вибір закінчив довгий стан провізорії, бо останній президент, Антоніо Сені, зрікся внаслідку затяжної недуги ще 6-го грудня ц. р., однак пересварені 9 італійських партій, з яких рекрутувались електори, не були всилі вибрати нового президента впродовж 13-ох днів і тільки в 21-му голосуванні Джузеппе Сараґат дістав вимагану більшість голосів.

Західня Німеччина вимагає голосу в плянах атомової оборони

Бонн. — Д-р Гайнріх Кроне, західньо-німецький міністер без портфелю, член Оборонної Ради Західньої Німеччини, заявив, що Західня Німеччина свідома, що вона не всилі оборонитись проти можливої совєтської аґресії: тому вона здана на Америку, яка єдина має таку збройну силу, яка взагалі відстрашує Москву від аґресії. Тому — казав д-р Кроне — оборонною політикою Німецької Федеративної Республіки не є те „як виграти війну проти аґресора, тільки — як узагалі не допустити до війни. Можна це зробити тільки тоді, коли Москві буде відомо, що ЗДА відповідять на аґресію — всією своєю атомовою зброєю, себто завернуть до колишнього стратегічного пляну так званої масової ядрової відплати. Кроне вимагає, щоб ЗДА і штаб НАТО рахувалися з таким становищем німців, що його диктує бажання взагалі зберегти фізичне існування Німеччини. Водночас д-р Кроне підкреслив, що Західня Німеччина ані не хоче мати власної ядрової зброї, ані не хоче бути державою, яка мала б „палець на атомовому язичку".

У СВІТІ

● **На Філіппінах** два філіппінці намагалися підкинути бомбу під американську школу в містечку Клерк, де знаходиться американська військова база. Американські вояки на стійці стріляли і вбили тих філіппінців. Це спричинило масове антиамериканське віче автохтонів. Американські вояки на названій базі перебували у стані поготівля без права залишати базу — впродовж одного тижня.

● **Маляйзійський уряд** ствердив на основі документів, захоплених у партизанів на острові Борнео, що китайські комуністи створили на тому острові свою засекречену сіть агентів, які мали допомогти до проголошення на Борнео „диктатури пролетаріяту". Водночас на Маляйському півострові з 28-ох індонезійських вояків, які ніччю висадились там для ведення підривно-партизанської роботи, схоплено вже 27-ох.

● **В Кайзерлявтерн** в Західній Німеччині вибух бунт в місцевій в'язниці. В'язням удалося унешкідливити одного сторожа й відібрати в нього ключі, проте інші в'язничні вартові зупинили втікачів на сходах. Один з в'язнів, 26-річний Ганс Юрґен Купа, що його ще мали судити за вбивство своєї приятельки, скочив з вікна з висоти 33 стопи і згинув на місці.

● **В Атенах** стали перед судом 34 особи, в тому числі сім поліцистів, яким акт обвинувачення, списаний на 417 сторінках, закинув змову на життя лівого парляментарного посла Ґреґора Лямбракіса. Після того, як той посол виголосив промову на одному вічі в Сальоніках, в травні 1963 року, „випадково" переїхав його на смерть мотоцикліст, на очах поліцистів, які не реагували. Всі вони належали до правої організації.

● **В Сирії** почались земні роботи над відверненням головного корита ріки Йордану, щоб унеможливити Ізраїлеві використання надміру вод Йордану для наводнення пустині Неґев. Арабські сусіди Ізраїлю лякаються, що наводнення пустині Неґев вможливить поселення в Ізраїлі дальшого мільйона людей і цим скріпить його людський та військовий і економічний потенціял.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provide for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: На рік — $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Сіті і закордоном: — На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів У. Н. Союзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J. 07303

На переломі року

Скінчився 1964-ий рік без великої війни, і всі політичні ворожбити передбачають, що не буде її і в новому, 1965-му році. Отож на першому місці заінтересувань всього людства, через кругло 20 років після закінчення останнього світового катаклізму, все ще стоїть журба, щоб він — не повторився. Це і є найбільш характеристична риса доби, яку переживаємо: непевність.

Минулого року дипломатія країн вільного світу була наставлена на заходи, щоб вимінути новий зудар. Частинно у ці заходи включилася й совєтська верхівка, з тією різницею, що вона — як і комуністична китайська кліка — поруч із бажанням виминути нову „велику війну", сприяла таким підривним діям і „малим війнам", які саме й поглиблювали загальний міжнародний неспокій. Прогнози на мир у новому, 1965 році спираються на загальній економічній ситуації на Заході, якою є добробут, дармащо він не виключає знижкової тенденції, особливо у зв'язку з хиткою фінансовою ситуацією в Британії. Однак фахівці - економісти запевняють, що міжнародну господарську рецесію можна буде відсунути до половини 1966-го року. Щодо надій на дальший мир, то їхньою базою і надалі є більша чи менша рівновага існуючих західньо - східніх збройних сил і так звана „рівновага страху". 15 держав - членів Північно - Атлантійського Союзу (НАТО) охоплюють 497 500 000 людей, в тому числі під зброєю 5 800 000; вони витрачають на оборонні цілі $71 000 000 000 річно, мають 898 воєнних кораблів, 25 000 літаків різних типів і кругло 1 140 далекосяжних керованих ракет, не рахуючи так званої тактичної ракетної зброї на близьку й середню віддаль. По комуністичному боці так званий Варшавський пакт охоплює СССР і його европейських сателітів із 329 500-000 населення, витрачає річно коло $40 000 000 000 на збросння, втримує 4 500 000 вояків і має 623 воєнні кораблі, 15 000 літаків і коло 300 далекосяжних ракет. Західня потуга — економічна і збройна — куди вища за совєтську і навіть за об'єднану совєтсько-китайську, але й совєтська досить велика, щоб у випадку війни завдати західньому світові в перших годинах-днях величезних людських і матеріяльних утрат.

Отож ніби буде збережений мир, але — в атмосфері неспокою і різних „малих" турбот. Стрижнем цих турбот будуть, мабуть, і надалі совєтські та комунокитайські заходи сіяти протизахідню ворожнечу в південній Азії та в Африці і використовувати таких „невтральних" диктаторів, тісно пов'язаних з Москвою або з Пейпінгом, як індонезійський Сукарно чи північно - африканські Нассер і Ахмед Бен Белла, для походів проти Маляйзії чи проти леґального уряду Конга. Осередком закордонних турбот З'єднаних Держав буде, мабуть, і надалі Південний В'єтнам. Множаться критичні голоси, які радять „шукати виходу з безвихідної ситуації", щоб не топити щораз нових мільйонів долярів і щораз більше людських жертв у країні, населення якої не осягнуло ще політичної зрілости для зберігання стабільности влади і не має бажання обороняти власної волі. Хоч і багато правди в тих критичних голосах, надалі залишається острах, що втрата Півдня Азії у користь комуністів була б престижевою і політичною катастрофою для ЗДА. Залишаться й надалі такі терня у живому тілі вільного світу, як комуністична Куба.

Загальний висновок такий: у 1965-му році остання світова війна ще не закінчиться мировим договором, і ситуація буде далі — кваситися!

Червоні наклепники

„На місце прибували гелікоптери, озброєні ракетами і кулеметами. І ось загорялось одне село за другим... Тікати було нікуди і ніде було сховатись"... Це не опис боїв з часу другої світової війни, а повідомлення нюйоркського совєтського кореспондента в київській „Радянській Україні" з 16 грудня про бої між комуністичними повстанцями і загоном південнов'єтнамських військ, який вогнем вибив в'єтконгівців із села. Ті бої представляє комуністичний звітодавець іронічно, як „подвиги американської вояччини" і вже в самому заголовку називає американців — „варварами нашого віку". До речі, в тому ж числі цієї газети є ще й інші, такого типу, статті та повідомлення: „Фіговий листок Стівенсона", „Брітанський кийок над Ґвіяною", „Попередження колишнім колонізаторам", „Безчинства англійських властей на півдні Арабії"...

Період „мирної коекзистенції" Москва з повним розмахом використовує для найвишуканішої підривної діяльности у країнах Заходу та для нацьковування підсовєтських громадян на все, що закордонне, у першу чергу — американське. Такі заголовки, як „Янкі в Перу", „Розгнуздані імперіялісти", „Проти жахливої змови" і т. д. не сходять із сторінок совєтських газет. У московській „Комсомольській Правді" друкується навіть повість під вимовним заголовком „Падіння єзуїта" — про англійсько - американського шпигуна на території СССР. Пропаґандист Я. Яшин у „Радянській Культурі" з 10 грудня надрукував огляд „Джунґлі поруч хмарочосів", у якому найгірші прояви життя в ЗДА подає за щоденні, малощо не „нормальні". Чого тут немає! І „мільйон малолітніх злочинців", і „150 років тюремного ув'язнення", і поліція з апаратом, „чутливість якого в 1 000 раз перевищує нюх собаки", і „пістолі, гвинтівки, кулемети, розбійницькі маски, фальшиві чекові книжки"... — ці страхіття подано під сосом щоденности, „нормального" трибу американського життя. Комуністична пропаґанда зводить усе до того, щоб переконати громадянина СССР в тому, що краще жити в біді й неволі, аніж в американському „кошмарі". Московські „співіснувальники" не шкодують для цього ні слів, ні чорнила, дописуючись до таких виразів, як у того ж Яшина: „Американці, можете вищати в захопленні, перетворюйтесь на мавп"... Московська „Правда" використовує всілякі „культурні делеґації за кордон" з політичною метою, і то не гребуючи такими методами, що у читача справді може похолонути в серці. Наприклад, у числі з 14-го грудня читаємо в „Австралійському щоденнику": „У матері семи дітей з Ню Кеслу місис Ширлі Мунро — свої турботи. — Я в боргах і у відчаї, — говорить вона. — Допоможіть мені знайти покупця ради моїх дітей. „Що ж вона продає?" — запитує „Правда" і відповідає нібито словами тієї жінки: „У мене вже немає нічого, що можна було б продати, крім власних очей. Я чула, що деякі люди купують очі, але не маю поняття, скільки вони коштують"...

Широко використовує совєтська преса і голоси т. зв. „проґресистів" з-за кордону. „Чимало українців ще й досі поневіряється в заокеанському „раю", — бідкається „Радянська Україна" з 17-го грудня: „Серед них і вихідці з Волині. Добре зробила газета „Радянська Волинь", надрукувавши „Два світи — дві долі". У ній розповідають про своє життя і ті, що вже повернулися з-за океану, і ті, хто ще не визволився з ярма капіталізму".

Так виглядає на практиці „співіснування" з червоними наклепниками.

ПЕРЕД ЮВІЛЕЄМ

Ось ми вже й на порозі 1965-го року...

„Ми" — це стара українсько - американська спільнота на тутешній землі і нова українсько - европейська еміграція. Всі ми ніби гості, але, разом з тим, і громадяни цієї гостинної землі. І немало нас. Згідно з офіційною статистикою, у самій Північній Америці — півтора мільйона українців. Півтора мільйона людей — це вже мала держава — і то не найменша, бо залишає за собою деякі держави в Европі — Естонію, Литву, Люксембурґ, не кажучи вже про низку новопосталих африканських держав, що нараховують лише по кілька десятків тисяч громадян.

І ця наша кількість нас зобов'язує. Бо ми — ніби держава в державі. А коли так, то на нас спадають усі завдання, обов'язки й турботи, що їх має кожна держава, розуміючи в даному разі більшу спільноту громадян.

Оглядаючись назад і обсервуючи наше життя, мусимо з певним вдоволенням ствердити, що українській громаді, нашим людям взагалі, притаманне оце розуміння і оце відчуття, що ми є велика спільнота, ніби держава, з її завданнями, потребами та можливостями.

І справді, живемо ми зорганізовано в громадах, маємо свої церкви, школи, свої адміністративно - національні організації, політичні групи та фінансово - економічні установи. Щождо культурного життя, то тут ми просто можемо пишатися надзвичайною кількістю та розквітом установ, спілок та об'єднань, що обслуговують чи стараються обслуговувати майже всі ділянки культурного життя. Наша преса, наші видавництва, наші об'єднання письменників, журналістів, лікарів, інженерів, правників, мистців, не згадуючи вже про хори, музичні товариства, танцювальні ансамблі і т. д. — все це величний і надзвичайно яскравий вияв нашого культурного процесу, що навіть переливається через суто національні береги і чимраз частіше виступає — і то з великим успіхом — на сцені загальноамериканській.

Натурально, що цей процес вивершився — мусів вивершитись — одною спільною загальнонаціональною установою, що мала б об'єднати та репрезентувати всю нашу українську спільноту в Америці, нашу, сказати б, „українську державу" на чужині — і так постав Український Конґресовий Комітет Америки.

Сталося це в 1940-му році, тобто 25 років тому — і цю подію відзначила Рада Директорів УККА на своїх зборах 12-го грудня цього року, ухваливши постанову, згідно з якою ще в наступному, 1965-му році, все українське громадянство у ЗДА має урочисто відзначити чвертьстоліття існування цієї своєї репрезентативної установи.

Але, як то всім добре відомо, через 10 років, — постановою Конґресу Американських Українців, що відбувся у Вашинґтоні 5-6 листопада 1949 року, — постав при УККА, як його необхідний супутник, Український Народний Фонд, — орган, що дав і дає реальну підставу для всієї праці УККА. Сталося це 15 років тому, отже і Український Народний Фонд, разом з УККА, відзначатиме свій 15-річний ювілей.

Коли прийдуть ці ювілейні дні, без сумніву, українська преса представить і схарактеризує всю ту працю, що її виконав Український Конґресовий Комітет протягом 25 років свого існування, як також згадає й про всі змагання Народного Фонду, щоб достарчити своїй установі належні засоби.

Сьогодня ж лише зазначимо, що всі, хто цікавиться українським життям, мають загальний образ праці УККА — його успіхів та недомагань, як також добре знають про всі заходи й старання Українського Народного Фонду.

Є, все ж, одна річ, про яку тепер треба згадати, а в наступному, 1965-му році приділити їй повну і пильну увагу: це — певний розрив чи контраст в нашому національному житті. З одного боку, як ми вище констатували, — висока і надзвичайна активність української інтеліґенції, нашої еліти, на всіх ділянках національного життя, а, з другого — пасивність і байдужість тих широких і найширших кіл української людности, тих „обивателів", що уникають всякої участи в національному житті, обмежуючись критикою та невтральним спогляданням.

То ж по лінії Народного Фонду маємо надзвичайно ретельних і точних платників Національного Датку, що протягом 15 років не поминули жадного року, надсилаючи своїх $10, маємо заможніших людей і просто „ідеалістів" та „ентузіястів", що присилають по 25-50 і по 100 долярів, а тепер зорганізувались у спеціяльні Конґресові Клюби 25 — 50 — 100-долярових жертводавців. Але ж маємо не десятки, а сотки тисяч громадян, які працюючи та проживаючи в добрі, про УККА та УНФонд ніби й не знають, а... може й справді не знають.

Ніяка загальнонаціональна справа, а тим більше державна справа не може держатися лише на „ідеалістах" та „ентузіястах". Її має підтримувати „народ", увесь народ без винятку, кожний по своїй можливості і спроможності — і про це в ювілейному, 1965-му році мусимо добре подумати.

Живемо візією нашої майбутньої великої держави над Дніпром, але, щоб її осягнути, мусимо подбати про повний порядок у нашій малій державі над Атлантиком... М. С.

К. Крупський

НАШІ ІСТОРИЧНІ НЕДОМАГАННЯ ПОВТОРЮЮТЬСЯ

З того, що досі написано у „Свободі" у зв'язку із зустрічю членів „Клюбу Круглого Стола" із совєтськими делеґатами з України, нам, людям на „провінції", тяжко зрозуміти, що в останньому часі діється по наших метрополіях — звідки йде керівництво українським суспільно - громадським життям. Нам тільки одно ясно: що Москва таки простягає свою руку чимраз ближче до зненавидженої нею і небезпечної для неї української політичної еміґрації. Сумно і жаль стає, що окупантові України таки вдається добиратися до хребта цієї, ще донедавна, здавалось, на сто відсотків непримирної української політичної еміґрації.

Хтось може сказати, що це тільки одиниці. Це правда, але не сміємо забувати, що цими одиницями відвічний ворог України, Москва, завсіди розколювала й дробила єдність українського спротиву. Виходить, що історичні факти нас не вчать. Ми не сміємо взоруватись на співіснувальній політиці американського уряду, за яким стоїть непоборна потуга.

Кого намагаються перехитрувати ті українці, що починають переговори з висланцями Москви, хоч і через Київ? Чи не думають вони „використати" того, хто перехитрував нас не раз протягом довгих століть? Відомо, що, пануючи над Україною, Москва не завсіди стосувала силу. Вона вже не віднині вдається для цього до підступних засобів: ласкавих усмішок і переговорів. І якраз в цьому полягає її перфідність. Назовні, офіційно, Москва зводить український нарід до етнічної маси, і „уряд" УССР допомагає їй в цьому. Невже ж „Клюб Круглого Стола" вірить у те, що совєтські культурні діячі перекажуть українському народові думки і побажання української політичної еміґрації, стримають процес русифікації?

На нашій „провінції" живе американська письменниця українського походження, що в останніх двох роках два рази відвідала „Україну". Переповідаючи свої враження з подорожі по Україні, вона длекала з жалю, що в Києві, Львові та в інших більших і менших містах України лише виїмково чула українську мову. Це саме твердять п-і Маруся Бек, п. Прокопів і багато інших відвідувачів України. Що ж залишиться символом українства, якщо Москві вдалося б перевести її плян — „злиття мов"? А про мову народу сказав відомий німецький філософ і письменник Гердер: „Чи має якийсь нарід щось ціннішого від мови його батьків? В ній міститься все інтелектуальне багатство традиції та релігії. Відібрати від народу мову означає відібрати від нього єдину його безсмертну власність".

Великою перешкодою Москві в цьому її катівському ділі є сильна і добре зорганізована українська політична еміґрація, яка своїми науковими й літературними публікаціями має змогу робити більші осяги, як роблять українці під займанщиною. І якраз це є сіллю в очах Москви.

Згадана письменниця каже, що панування Москви в Україні є клясичним зразком колоніялізму.

Українські підсовєтські письменники не мають права говорити світові про Україну, як про окрему націю. Їхня творчість і умовини вислову зорганізовані Москвою так, що нині не маємо і маленького писаного доказу з нинішньої України про нашу історичну і національну окремішність. Їм вільно лише притакувати на все те, що каже Москва. Ми не раз нарікаємо на американських журналістів за те, що порівнюють Україну з Тексасом, пишуть про неї неправду. Більшість цих журналістів пишуть про Україну те, що чують про неї в Совєтському Союзі і в самій Україні.

Зустрічі з діячами української совєтської культури можуть мати шкідливий вплив на наш загал по обидвох сторонах залізної заслони. А те, що ці зустрічі приховується від загалу, також не свідчить про їх важливість, бо американська преса навіть не згадує про них. Колишні наші сільські багацькі парубки „ходили" з бідними дівчатами лише по закутках, вечорами, а вдень стидалися ними, і женилися з багатими. Так і совєтські культурні діячі не заявляють перед американською пресою того, що вони — українці, окрема від російської нація. Бо вони, як згадані парубки, роблять свою місію скрито, а назовні представляють Україну провінцією Росії.

Несолідарність панів з „круглого стола" з цілістю української еміґрації напевно використають ворожі нам журналісти на те, щоб назвати українську політичну еміґрацію „гуртом сепаратистів", відірваних від реальности.

Яка шкода, що період солідарности української еміґрації вже минається. Дальші зустрічі напевно внесуть у наші зорганізовані ряди ще більше замішання, а промовчування цих справ нашою пресою також нічого позитивного не дасть, бо загал і так довідається про це бічними дорогами та ще й у викривленому світлі.

Корпорація Комунікаційних Сателітів заплатить урядові $3,5 більйона

Вашинґтон. — 23-го грудня підписано контракт між Корпорацією Комунікаційних Сателітів і Крайовою Аеронавтичною і Космічною Адміністрацією, згідно з яким Сателітна Корпорація заплатить урядові $3,500,000 зараз після того, як уряд випустить комунікаційного сателіта, можливо після 1-го березня. Після 1-го липня Крайова Космічна Адміністрація має випустити другий комунікаційний сателіт. Вкінці довкола Землі кружлятиме більше число сателітів, і тоді вповні зможе функціонувати система комунікаційних сателітів, яка передаватиме по всьому світі телефонічні розмови, всякі звернення та телевізійні авдиції. Сателіт „стоятиме" на висоті 22 300 миль понад певним пунктом на Землі, бо він кружлятиме довкола неї з такою самою швидкістю, що й Земля. Коли вдасться перше випущення сателіта, то два місяці пізніше зможе початися „служба сателіта".

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

За чистоту національних позицій

Вважаю, що редакція „Свободи" (ч. 225 з 3 грудня і ч. 231 з 11 грудня ц. р.) зайняла правильне становище до екскурсу „Клюбу Круглого Стола", як і попередньо до „запросин" Кочубея. Як не дивно це повторювати, проте одним з обов'язків нашої національної преси є не тільки інформувати українську громаду про всі прояви нашого життя, а найголовніше — стояти на сторожі українських національних інтересів. Ми не сміємо відступати від національних принципів у нашій праці для України, передусім тоді, коли ворогом є московський імперіялізм під плащиком комунізму, який не визнав і не визнає права українського народу на національне життя.

Чейже обов'язком кожного свідомого українця є працювати над засобами, які можуть приспішити розвал московської імперії, а не її вибілювати.

Далі вважаю:

1. „Запросини" різних осіб з московського „культурного обміну" до українських організацій та „нав'язування контактів" з ними є виломленням з одностайного фронту вільних українців в обороні державницьких прав українського народу. Тут треба пригадати і підкреслити постанови VI і VII Конґресів українців в ЗДА, які виразно відкинули такі „контакти". В жовтні ц. р. Екзекутива УККА видала знову окремий обіжник, в якому остерігає українців не входити в контакти з представниками окупаційного режиму, „бо український нарід перебуває у безперервній боротьбі за визволення з-під того режиму".

2) Порушення цих засад дезорієнтує зовнішню діяльність українців в ЗДА в обороні державних прав українського народу. Слід пригадати, що наші успіхи: пам'ятник Шевченкові у Вашинґтоні, Тиждень Поневолених Націй, проголошення „Українських Днів" з нагоди 22 січня, виступи сенаторів і конґресменів — були успішні завдяки одностайній поставі українців в ЗДА. Такий підхід виявився правильним і знайшов мовчазне схвалення поневоленого українського народу і голосну лайку Москви та її ставленців у Києві.

3) Таке наше становище ще не означає, що ми перестаємо бути частиною українського народу чи не цікавимося його долею. Навпаки, ми мусимо посилити наше знання про кожну ділянку життя поневоленого народу. До цього ми не мусимо використовувати „працівників культури совєтської України", бо вони й так правди не говорять. Пригадаймо, що Кочубей в „живі очі" заперечував право українського народу на національне буття, а співав старенькую пісеньку про „дружбу" і „розквіт української культури".

Натомість протиставлю: ми хочемо говорити, але з представниками поневоленого українського народу, які нам сказали б про дійсний стан розвитку нашої культури, що її творить наш народ, не зважаючи на московське поневолення. Для нас не повинно бути найменшого сумніву, чи наші брати в Україні плекають українську духовість! Хіба забуваємо тисячолітню історію?!

4 У нас не може бути двох поглядів на російський імперіялізм, бо це означало б перекреслення цілої історії України. Ми можемо змінювати тактику поборювання московського імперіялізму, але не змінюймо цілі.

Вважаю, нарешті: не забавляймося „дискусіями" з поневолювачами, а берімося до праці, яка базується на національних і державницьких принципах українського народу. Скеруймо нашу енергію на виховання молоді, плекання української культури, ширення правди про Україну серед американців. Така праця принесе більшу користь Україні!

О. Щ-ук

Ярослав Гриневич

ДВА ПОРТРЕТИ

Пам'яті голови Українського Літературно - Мистецького Клюбу в Ню Йорку проф. Сергія Литвиненка і секретаря цього ж Клюбу Василя Косаренка-Косаревича.

(2)

Його життя також було нелегке. Його витончені пальці, з-під яких виходила чудова скульптура, що їй могли б позаздрити мистці інших народів, — мусіли тяжко працювати, різьблячи дерев'яні частини дверей та церковних іконостасів. Була це виснажуюча праця за мізерну заплату. Але професор був, як завжди, бадьорий, усміхнений.

— П'ятниця? Маєте, пане Ярославе, щось на п'ятницю? А може б що дали на Ярмарок? — Мені відмовити ніяк, хоч зміст мого життя — важка фізична праця уночі ніяк не сприяє творчій Музі.

Через те я трохи віддалився від Літературно-Мистецького Клюбу, тим більше, що у п'ятниці я був вичерпаний цілковито п'ятиденною глупою, однак конечною для життя працею. Та проте, коли я міг прийти до Клюбу чи на виставку праць Професора, чи імпрезу, присвячену його творчості, я йшов радо, і він зустрічав мене теплим поглядом своїх очей, як добрий приятель з давніх років.

Проф. Сергій Литвиненко, творець монументального пам'ятника Каменяр на гробі Івана Франка, фізично від нас відійшов, але з нами лишився його Дух, — Дух завзяття, енерґії, самопосвяти для української справи.

Таким бо Він був до останньої хвилини — вічно-юний, усміхнений, борець за Красу і за Добро свого Народу.

***

„Московський Сфінкс". Ви знаєте цю книжку і її автора, що був сфінксом усе своє життя і таким залишився по смерті. Це — професор Василь Косаренко - Косаревич. Він називав себе із скромности „приватним науковцем", хоч його книжка „Московський Сфінкс" була вповні вистачальною для того, щоб признати йому ступінь доктора філософії.

Народився у селі в околиці Камінки Струмілової. Був членом дипломатичної місії під час підписання в р. 1918 миру в Бересті Литовськім. Одружений з гарною жінкою Іриною Гнатюк, дочкою славного ученого етнографа. Декілька років спокійного життя і праці в Німеччині, закінчення школи політичних наук, а потім — прихід Гітлера, концтабір у Саксенгавзені за надто відважні листи до „фюрера", переведення на Василеві злочинної операції, врешті розвід з жінкою, щоб врятувати її від нацистського переслідування. Упадок Гітлера приніс Косаренкові-Косаревичеві волю, після чого він переїжджає до ЗДА, у Ню Йорк і працює над книжкою „Московський Сфінкс".

Середнього росту, густа, темнорусява чуприна, темноголубі очі, правильні риси обличчя, — завжди усміхнений. Зустрічаємося на праці в одному шпиталі, а найчастіше в Літературно - Мистецькому Клюбі, де він є секретарем. Зайти до нього у мешкання, де живе і пише — справа нелегка, це ж на Бронксі, до того ж на 5-му поверсі. Жінка Василя, пані Ірина, вийшла у Німеччині заміж і зветься пані Вернер. Усі капризи долі Василь приймає з таємничою усмішкою сфінкса. Навіть тоді, коли недуга серця змушує його на якийсь час лягти до ліжка.

Після появи „Московського Сфінкса" у німецькій мові, виходить ця книжка українською мовою, — а далі Василь працює над її виданням у мові англійській. Книжка відзначається глибоким знанням тематики, студіями незчисленних джерел, блискучими тезами, і сперта на довголітній праці. Автор одержує від різних чужих установ запрошення до співпраці, визначні політики чужинці — його добрі знайомі; у його поштову скриньку напливають щоденно листи з признанням за його працю, зокрема листи від його особистого приятеля зі шкільної лавки Архиєпископа Івана Бучка з Риму.

Одержавши від німецького уряду відшкодування за концтабір, проф. Косаренко-Косаревич виїжджає у Старий Світ, в Европу. Одержуємо від нього картки з Парижу: „Сердечні привітання від Вашого", а у травні 1962 р.: „Щирі привітання з Риму Тобі і Соні — від все того самого В. Косаренка-Косаревича". У Мюнхені його вітають наші передові політичні діячі і журналісти. Відвідує Гамбурґ, свою родину, де має багато справ до полагодження — і вертається до ЗДА.

Коли відвідую часом Василя у його новому мешканні в Ню Йорку при вул. 7-ій, завжди застаю його похиленим над машиною до писання: працює над „Московським Сфінксом", над статтею чи реплікою котромусь з наших „учених", в якій доказує, що Росія — це назва не національна, але назва держави, наш же „старший брат" зветься — „москаль", прикметник — „московський", а радше „москальський". Василь обурюється на тих наших ніби вчених, які йдуть по лінії промосковських наукових інтересів.

На вакаціях, улітку, він над морем в стейті Коннектикат — любить сонце й радо гріється у його промінні.

Його родина у Західній Україні. Василь дістає звідтам вістку про смерть брата.

Зустрічаю Василя ще у вересні 1964 року. Він був видимо збентежений вісткою про наглу смерть моєї Дружини. — Так, Славку — мовив — хто б подумав, що Соня так нагло відійде...

***

Одного дня дзвоню з місця праці до Василя — не відзивається. Опісля знову телефоную — нема відповіді. Знайомі заспокоюють: „Не знаєте Василя? Певно, кудись виїхав, — у Ню Брансвік, до знайомих або деінде"...

Кілька днів пізніше виломлено двері до його мешкання. Василь лежав мертвий у ліжку, у піжамі, біля нього книжка.

Опісля похоронні обряди. Але ми вже Василя не побачили. Бо домовина була закрита. Він жив як Сфінкс і помер як Сфінкс — у загадкових обставинах.

***

Через місяць після того я був на новому Ст. Реймонд цвинтарі, де спочиває моя Дружина. Була це неділя, і тільки зелений домик серед цвинтаря, де сидів якийсь урядовець з евіденційною книгою, був відчинений. Він з трудом знайшов число відділу й могили, де поховано мого приятеля Василя Косаренка-Косаревича. Це — рівна площа землі, вигладжена мов під вальцями машини. Потому довго порпався на тій площі, аж врешті допорпався якогось обрамування й цифри. „Це тут!" — сказав. Так, тут спочив Василь Косаренко-Косаревич, невтомний борець за Україну, для якого не було партії і на похороні якого зійшлися всі, навіть його політичні противники. Бо Василь був для всіх однаковий. Він працював для України і всіх українців однаково шанував і любив.

У мене знайшлася квітка з китиці, яку я поклав на могилі моєї Дружини. Цю квітку я встромив у землю, де лежить український Сфінкс — таємничо усміхнений, добрячий Василь Косаренко-Косаревич. І я молився...

(Кінець)

Любомир Винар

Завдання „Українського Історика"

Під кінець 1963 року вийшло перше число журналу „Український Історик". Журнал виходить завдяки співпраці визначних наших науковців і за ініціятивою Історичної Комісії Зарево. Вже вийшло три числа.

„Український Історик" — одинокий український історичний журнал у вільному світі. В 1957 році в Києві почав виходити „Український Історичний Журнал", як орган Інституту Академії Наук УРСР та Інституту Історії партії ЦК КП України. Характер цього видання на 90 відсотках політично - пропагандивний.

Перед „Українським Істориком" стоять три основні завдання: 1. об'єктивно віддзеркалювати здобутки української історіографії в Україні й у вільному світі, стати форумом співпраці усіх генерацій українських істориків, 2. репрезентувати українську історичну науку перед вільним світом, 3. реагувати і виправляти тенденційні писання совєтських істориків, що стосуються історії України.

До Редакційної Колегії „Українського Історика" входять: д-р Марко Антонович, проф. д-р Богдан Винар, проф. В. Дубровський, проф. Михайло Ждан, проф. д-р Ігор Каменецький, д-р Роман Климкевич, проф. д-р Наталія Полонська - Василенко, проф. д-р Олександер Оглоблин. Головним редактором є д-р Любомир Винар.

В „Українському Історику" друкуються історичні праці наукового і популярно-наук. характеру. Журнал призначений для спеціяліста - дослідника і для любителя української історії. Крім статтей, друкуються архівні матеріяли, критичні огляди і рецензії, бібліографія і хроніка; охоплено також історичні допоміжні науки (археологія, генеалогія, сфрагістика, бібліографія, нумізматика). Крім політичної історії, в журналі розроблюється історія церкви, суспільно - економічну історію, історію культури, мілітарну історію та історичну бібліографію. Плянується запровадити відділ історії української еміграції. Такий широкий засяг історичної проблематики дає можливість в журналі співпрацювати численним дослідникам різних ділянок нашої культури. Сторінки журналу відкриті і для студентів історич. факультету американських і канадійських університетів. Українські студенти дуже часто опрацьовують свої семінарійні праці, магістерські і докторські дисертації з українською історичною проблематикою. Члени Редакційної Колегії радо послужать своїм знанням і консультацією молодим адептам історичної науки. Ця співпраця старшої і наймолодшої генерації українських істориків зможе позитивно розв'язати справу продовження української історіографії поза межами України.

Річна передплата журналу — $4.00. Для кращої фінансової бази впроваджено також збірне меценатство „Українського Історика". Ми переконані, що українська громада розуміє вагу і завдання „Українського Історика" і допоможе розбудувати цей єдиний наш історичний журнал.

Матеріяли до журналу і річну передплату проситься надсилати на адресу:

"The Ukrainian Historian," 634 Highland Avenue, Boulder, Colo.

І бойки також є!

Багато в нашій пресі пишеться про всі частини нашої Батьківщини, а про бойків нічого і ніхто наче б їх і не було. А вони є, були і будуть. Хіба не в нас в Турчанському повіті вилили поляки свою злість і ненависть до Карпатської України в 1938 році? Хіба не в Турці вони зробили собі катівню та ще й в Народнім Домі, куди забирали селян (які приїжджали до міста) і заводили, та били приговорюючи: „Маш Україне, маш Волошина!"

А вже при самому кінці Польщі знайшли в яворському лісі понівечених трупів, де була жінка з малою дитиною, прив'язана до дерева колючим дротом і пропробивана багнетом. (Десь є п. Лесик, що має знимки з того). А хіба не спалили поляки село Жукотин, в якому осталось тільки кілька хат?

Не дармували й інші окупанти на Бойківщині. Як в 1939 році нас „визволили єдинокровні брати" ми були під самою границею. Хіба не через нашу опіку і поміч діставались за границю оті сплсенні, що не встигли скорше піти, втекти від ворога-московського окупанта.

І коли вже, „освободителі" вигнали „визволителів" щораз далі на захід, та приперли останній опір біля Старого Самбора, в другій половині вересня 1944 р., тоді погнали карні батальйони здобути гору Магуру. Там полягло стільки народу, що пізніше два дні ганяли людей хоронити трупи.

Тоді і нам бойкам довелось покинути наші рідні села, та міста і мандрувати в світ, в чужину, в незнане. І так проминуло 20 років від того часу, коли востаннє попрощали свої дорогі Карпати, котрі, хто зна, чи доведеться ще побачити.

Багато за цей час змінилося. Коли дивлюсь на своїх друзів і знайомих, то і сам собі не вірю.

Ті, що йшли тоді з буйними чорними чубами, сьогодні або сиві або голови їх, як коліно. А ті, що ще їхали з батьками, сьогодні самі батьками. А вже численні з них спочивають сном блаженних.

З нагоди 20-ліття залишення наших дорогих гір, 6-го вересня з'їхались бойки на фарму п. Сенчишака і п. М. Тарчанина, біля Гамільтону, Онтаріо в Канаді, при невеличкій кількості людей відзначили 20-ліття нашого ісходу.

Прибули з поблизьких сіл: з Чорної, Вистрого, Мшанця, Махнівця, Лопушанки, Хащова, Лімної і Жукотина і так провели неділю при добрих згадках про те, що минуло 20 років тому.

Шкода, що не було нікого з нашої інтелігенції, хоч є їх багато на еміграції. Чи то правдивих бойків, чи натуралізованих, але вони є. Натуралізованих уважаю тих, котрі не з діда-прадіда були бойками, але їх батьки були в наших селах учителями чи священиками і виросли в нашім оточенні.

Щоб на другий раз було нас більше, то ми думаємо це поширити і повідомити всіх, про кого знаємо, і на другий раз сподіємось, що наше свято буде величавішим.

Було б побажаним, щоб хтось з бойків відізвався, маючи на увазі тих, що працюють пером і стоять близько думкою з нами.

М. Т.

Збори вчителів української мови в Альберті

Товариство укр. учителів, що співпрацює з Асоціяцією учителів Альберти, мало 14 листопада річні збори в Едмонтоні у школі ім. св. Йосифа. Не зважаючи на заметіль на збори прибуло 22 вчителі, деякі зі з них, що віддалені понад 300 миль від Едмонтону.

И. Мельничук, голова товариства, провадив збори. Гістьми від Асоціяції вчителів Альберти були Рене Леблянк та Франк Шимко.

На зборах обговорено проблеми навчання української мови.

У праці панелю брали участь учителі К. Шкляпка, пані Волощук, Микола Пухкий, Ф. Шимко, В. Косташ, інспектор шкіл І. Горецький та проф. Яр Славутич. Тепер у публічних середніх школах (10, 11, 12 кляси) Альберти навчаються українській мові понад 550 учнів. Крім того, пані Волощук навчає української мови 40 учнів у 7-ій клясі в м. Торгілл.

Є рішення, що в наступному навчальному році буде запроваджене подібне навчання від 7-ої кляси в усіх школах, де є охочі вивчати українську мову. Для цього д-р Я. Славутич готує новий (четвертий) підручник з української мови — Бейзік Юкрейніен.

Збори обрали нову управу товариства: Іван Гуцуляк (голова), Микола Пухкий (заступник), А. Стиса (секретар-скарбник), І. Горецький, Іван Камінський, д-р Я. Славутич та С. Велещук (члени).

Н. П.

Премієрові Онтеріо, в Канаді, передано історію українського поселення

10-го листопада 1964 р. д-р Осип Бойко, голова місцевого Відділу КУК, передаючи премієрові Онтеріо, Дост. І. Робартсові, англійське видання „Кобзаря", Антологію з дедикацією від Відділу КУК, говорив:

„Пан сотник С. Павлюк передав Вам щойно історію перших поселенців з українських земель до Канади, видану заходами Українсько - Канадійської Дослідної Фундації, авторства д-ра В. Кисілевського. Історія та відкриває, як канадійці, а зокрема Федеральний Уряд Канади, старався пізнати цих нових поселенців, у висліді цих старань вкінці пізнав їх, як роботящих, льояльних до Канади людей, які відчинили двері прерій західньої Канади для модерної цивілізації.

Подібно і західній політичний світ давно шукав пізнання України, що то була могутньою державою, то знов під натиском ворогів зникала з мапи історії. Нарешті пізнав її та її політичні стремління до волі, висказані так вимовно у творах Шевченка. Пізнав, що тільки після занепаду України Москва розпочала свій марш на підбій Европи. І нині стає ясним, що без вільної України немає заборола проти імперіялізму Москви, а тим самим немає підстав до тривалого миру.

Оті книжки, видані англійською мовою заходом КУК, відкрили нині широко двері англійському світові пізнати духові надбання українців, їх культуру та історію.

Прийміть, Достойний Прем'єре, оті книжки до Вашої бібліотеки, як вислів нашої пошани та вдячности за Ваше щире зрозуміння українсько - канадійської проблеми та української проблематики в цілому".

Наведемо також уривки з промови сотника С. Павлюка:

„Нав'язуючи до Вашої знаменитої промови на Провінційній Конвенції Прогресивно - Консервативної Партії, у якій Ви закликали усіх провідників наших етнічних спільнот присвятити більше уваги Об'єднаній Канаді для її добробуту і поступу, — Ми маємо сьогодні нагоду бути тут та передати Вам щойно видану „Історію Українського Поселення" в Канаді в роках 1895-1900. Автором історії є д-р В. Кисілевський. Та історія заповнює прогалину в записах особливо західніх провінцій Канади.

Професор Сімпсон у передмові до цієї книжки стверджує, що більшість канадійських істориків є погляду, що українській іміграції уможливлено поселення завдяки адмінітрації прем'єра В. Лборе та його міністра К. Сіфтона. Праця д-ра Кисілевського показує, що підвалини під цю іміграцію належить шукати ще раніше. На сторінках документів знаходимо ім'я К. Туппера, разом з іншими, які листувалися з д-ром Йосифом Олеськовим, промотором української іміграції. Проф. Сімпсон цю публікацію зачисляє до історичного джерельної праці, що спричинить поглиблення канадійських студій у тій ділянці. Такого погляду є і д-р В. Джонс, президент Альбертійського Університету".

Потім сотн. С. Павлюк прочитав рецензії на цю книжку інших канадійських вчених, як М. Грегора, проф. В. Карелесса, д-ра Ватсона. Свою промову він закінчив промовою Михайла Говди, присвяченою Канаді та Українським Піонерам Заходу.

У відповідь прем'єр І. Робартс подякував приявним за одержані книжки, заявляючи, що вони стануть цінним набутком його приватної бібліотеки. Він відмітив великі завдання Українсько-Канадійської Дослідної Фундації, яка взяла на себе обов'язок, з нагоди століття Канади, висвітлити історичний вклад українських іміграцій в Канаду, тієї іміграції, яка 75 рр. тому була одним невідомим для тодішніх мешканців Канади та поступ якої за 75 років є свідчений нині майже на кожному кроці загального канадійського життя.

Хто свого не пильнує, той його стратить

(150-річчя першого вулика Петра Прокоповича)

Вся Україна і всюди, де живуть українці, цього року відзначають 150 річницю народження Тараса Шевченка.

Цього року також в Україні і в цілім світі відзначають ще одну, 150-літню річницю важної події. Але тут вже українці у вільному світі не допильнували. Про це читаємо в американських журналах і енциклопедіях. І в СССР про це розписались. От що пише ц. р. журнал „Пчеловодство", що виходить в Києві в 210,000 примірниках російською мовою в друкарні „Радянська Україна", майже на кожній сторінці пише: наш, наш, наш російський. Ану читайте далі і самі побачите, де є правда!

Петро І. Прокопович народився 29-го червня 1775 року в селі Митченки, Чернігівщина, Україна. В сім'ї сільського священика. Вчився в Київській Богословській Академії ім. П. Могили. По скінченню Академії був покликаний до військової служби. Не хотів служити довго, бо хотів здобувати вищу освіту, тим розгнівив батька, котрий його вирікся і не дав йому жадного мастку.

1799 рік, Петрові 24 роки. Опинився в брата без нічого, котрий мав своє обійстя і невеличку пасіку. Там він затримався і дуже заінтересувався бджолами. Пасіка почала розростатися, Петро був ученний і не задовілявся старим способом пасічництва. Читав все, що було написано в той час про бджоли і пасічництво. Про все, що бджоли дають людині, які користі для рослин. Які користі для людей з меду і воску. Він багато про це думав і писав. Слава Прокоповича росла. Купці з цілої Европи приїздили до Петра за медом, воском, порадами. Чомусь брат не схотів пасічні тримати і продав кущів.

Тії по старім звичаю побиралися в мішки, наложили на себе сітки, розпалили огонь і давай бджоли викурювати, вощину вирізувати, мед видушувати, разом з бджолами, трутнями і червою. Потім цідили це і до бочок зливали. Або пили був солодкий, чи він був чистий, ніхто про це і не думав.

Петро дивився з жалем на цю масакру „божих мух" і тоді постановив щось тому зарадити.

Рішив завести нову пасіку й ніколи її не продати. Було це восени 1813 року. Петро купив собі маленьку пасіку в селі Пальчини, недалеко брата, викопав там собі землянку і там при восковій свічці, днями і ночами строїв нові вулики. Нарешті прийшла йому благородна думка, що було б добре, якби мати не однокімнатний вулик, але зложений з кількох скриньок, щоб можна ставити одну скриньку на другу, і як треба щось робити в одній скриньці, то щоб бджіл при помочі диму можна прогнати до другої скриньки. Тоді можна б все добре бачити, і чисту вощину з медом вирізувати, не калічити черви, ані бджіл, і тим способом дістати правдивий чистий мед, якого ще досі ніхто не був.

Така щасливо думка прийшла Петрові в самі Різдвяні Свята 1813 року і тоді він перший на світі зробив складаний улик, на щастя бджолі і на славу свого народу. Цей вулик появився 1-го січня 1814 року, 150 літ тому.

1843 року Тарас Шевченко, будучи в тих сторонах, рисував будинки Розумовського, загостив також на пасіку Прокоповича. Про це згадує він в своїм щоденнику: „Там коло Батурина жив наш великий пасічник Прокопович". Навіть є малюнок пасічника між вуликами.

Прокопович врятував життя більйонам бджіл. Тепер ніхто бджіл не забиває, щоб мед дістати. Заслуга в тім наших, і його заслуга для світу і для нашого народу велика. Але в совєтських журналах, пишуть, що він „наш русский пчеловод". На жаль, так подають і декотрі американські енциклопедії. Нам треба за свого постояти, „бо хто свого не пильнує, той його стратить" — каже приповідка.

М. Сурмач

● Драму „Звіз дороги" було показано силами гуртка у Куритибі, в Бразилії. Вистава відбулася в парохіяльному Домі студентів Василіян, на вулиці Мартін Альфонсо, з нагоди Дня Священичих Покликань.

ЧУДЕСНА КНИЖКА

„Пригоди Гномика Ромтомтомика" — це чудесна книжка, яку радісно повітають не лише діти, а й багато дорослих, що ще вміють відчувати чар казки", — такими словами вітала перше видання казки-поеми Р. Завадовича про лісового чоловічка-добродушка Гномика Ромтомтомика поетеса Олена Теліга.

Після першої появи під час війни в 1940 р. в Кракові „Пригоди Ромтомтомика" появляються оце новим переробленим і поширеним виданням заходами і під фірмою ОПДЛ — Об'єднання Працівників Дитячої Літератури, а фундаторами книжки є приятелі письменника, відомі з жертвенности власники фірми „Альфа Ферничер" у Торонті панство Ярослава і Михайло Шафранюки.

Книжка великого альбомного формату, друк кольорами, цілосторінкові ілюстрації і віньєта мистця Едварда Козака. Ціна 3 дол. і появляється саме в пору це люксусове подарункове видання стане правдивою атракцією кожного Свят-Миколаївського і Різдвяного — „під ялинку" подарунку і дітям і дорослим. А ентузіястичні слова „чудесна книжка" поетеси О. Теліги, це найкраща рекомендація для цього чи не найкращого твору нашого письменника для дітей.

У своїй рецензії (в журналі „Дорога", Краків, ч. 3-1940) поетеса писала далі: „Всі сім розділів (у новому виданні 9) пригод малого гнома написані добрим віршом, мають цікаву живу акцію, сповнені гумором і легкою, непомітною дидактикою. Цікаві поетичні образи: довгі вуси хмелю автор перетворює в лісовий телефон, з павутиння павука твориться антена радіо-телеграфіста, листками книжок у лісі — є листки берези"...

Любов до волі, до товаришів, звірят, до науки, милосердя до слабих, сміливість у небезпеці, любов до Рідного Краю — всі ці шляхетні почування вміло вплетені у різні розділи оповідання, напевно виповнить свою задачу: викликати такі ж почування у читача -дитини.

До цих уривків з рецензії великої нашої поетеси нічого й додавати, хіба тільки подяку від нас усіх і від наших дітей фундаторам книжки п-ву Шафранюкам за цей дійсно чудесний свят-Миколаївський подарунок дітям. І побажати б, щоб услід за ним таких фундаторів було в нас десятки, бо десятки творів для наших дітей ждуть роками в архіві ОПДЛ на своє видання. А відомо, що мистецькі ілюстровані видання для дітей найкоштовніші і без фундаторів тут не обійтися. (Р.)

Віденська виставка „Переслідування Церкви"

Заходами Католицької „Арбайтсгемайншафт" (спільноти праці) тут відбулася, при Постгассе 4, біля церкви Домініканів (по сусідству з нашою церквою св. ВМЧ. Варвари) виставка „Переслідування Церкви" про переслідування релігійного життя у 18 комуністичних країнах. Вона тривала від 26 вересня до 11 жовтня, відвідувало її пересічно 500 людей денно. Цю виставку обладнано у Римі в 1962 р. для Отців Собору, а потім перекладено тексти з італійської на німецьку, і виставка відбулася в Німеччині, Швайцарії та Австрії.

Ніякої прогаганди, лиш самі цифри-факти промовляють до глибини душі мовою статистики. Під безбожним комунізмом знаходиться одна третя земної кулі з 1.006.364.000 мешканців. Там щоденно йде завзята боротьба проти церкви, не лише католицької, а й православної та інших віровизнань, як магометан, жидів, буддисти, протестанти.

Виставка показує, скільки єпископів, священиків, ченців комуністи замордували, скількох заарештували, засудили, депортували чи вивезли на заслання; скільки замкнено і знищено церков, семінарів, монастирів чи інших церковних інституцій; скільки заборонено церковних організацій, церковних часописів, журналів чи інших видань. Нас особливо цікавить Україна. На окремій таблиці між 18 іншими народами стоїть напис „Україна" і фото замучених єпископів-ісповідників. Із статистичних — даних довідуємося, що Україна від 1922 р. Совєтському Союзі має 32 мільйони людей в тому 4 мільйони католиків. Метою Москви — знищити український католицизм. 10 єпископів убито, заслано або не допущено до виконування уряду, 2749 священиків убито чи в концентраційних таборах, 673 монахів вбито або заслано, 1060 монахинь прогнано з їхніх монастирів. Збезчещено тисячі церков. Ці сухі цифри промовляють до глибини душі своїм страшним обвинуваченням безбожної комуністично-атеїстичної системи, яка панує за залізною заслоною вже понад 4 десятиліття.

Не даремно ця виставка мала великий відгомін у Відні.

Д-р С. Наклович

Нова Школа Українознавства у Філядельфії

З новим 1964/65-им шкільним роком у Філядельфії розпочала працю суботня Школа Українознавсва при Першій Українській Баптистській церкві, при 540-542 Вест Ірі Евню з ініціятиви пастора цієї церкви Я. Папроцького. Школою керує пастор Папроцький, а педагогічною частиною професор Пафнутій Чупруя, відомий педагог з Рідних Земель.

До тої школи записалось 40 учнів: 19 хлопців, та 21 дівчина. Школа має три початкові кляси 28 учнів до 12-го року життя вчаться в двох клясах, а 12 учнів від 17 до 24 року в третій клясі.

Третя кляса складається з учнів середніх філядельфійських шкіл, і таких, що скінчили середні школи в Бразилії. Маємо і двох студентів університету. Учні третьої кляси вивчають українську мову, слухають викладів з історії, цікавляться українською культурою. Можемо сподіватися, що через кілька років вони здадуть іспити зрілости з українознавства.

Нехай же пастор Ярослав Папроцький стане прикладом для всіх тих, хто має опікуватися і опікується нашою молоддю. Тоді напевно не будемо по часописах питати себе: „Де наша молодь?", — бо вона буде зорганізована й згуртована в наших Школах Українознавства.

П. Ч.

Реґіональний Комітет Золочівщини

Бувші мешканці деяких західньо - українських місцевостей створили на еміграції реґіональні комітети для відмічення своїх місцевостей і збирання історично - етнографічних матеріялів тих земель, щоб зберегти їх від забуття і передати їх нашим прийдешнім поколінням. Містом Золочів та його округою досі ніхто не поцікавився, створився у Боффало, Н.Й., ініціятивний Комітет Золочівців, до якого ввійшли: о. Йосип Чайковський, Володимир Демків, Оксана Заяць-Бережницька і Осип Залеський. Цей комітет, який згодом буде поширений, заплянував збирати матеріяли до історії Золочівщини та влаштувати з'їзд уроджениців і колишніх мешканців золочівської округи, до якої зараховуємо давні повіти: Золочів, Зборів, Броди і Перемишляни. Комітет звертається до наших „краян" з проханням зголошувати свою поміч у працях комітету, подаючи свої думки і проєкти, а також збирати і списувати всякі відомості про названі околиці. Комітет заплянував з'їзд золочівців у Боффало, Н. Й., на якім буде вибраний ширший комітет, що займеться працею над зібраним матеріялом і, можливо, виданням його окремою книжкою.

Відзначім, хоч у спогадах, місця колишніх боїв княжих дружинників (Плісницько), битви козацьких полків (Зборів), місце народження і працю о. Маркіяна Шашкевича (Підлисся) та місце, де поклали свої голови на вічний сон, у боях за українську справу, вояки Дивізії УНА (Броди).

Зголошення до співпраці з комітетом і до участи у запляновому з'їзді просимо згодом — висилати разом з наступним листовно до кінця січня 1965 на адресу: Осип Залеський, 328 Міллс ст. Боффало, Н. Й. 14211.

Осип Залеський

НОВІ ВИДАННЯ

Видатний співак Олександр Мишуга

У спогадах, що їх зібрав Іван Деркач, змальований життєвий і мистецький шлях „видатного українського співака, що набув собі світової слави, чудового артиста і громадянина — патріота", як висловлюється у передмові Максим Рильський.

Матеріяли в цій книжці зібрані дуже дбайливо, є тут спогади бувших учнів Мишуги, а тепер видатних мистців-співаків, як Михайло Микиша, Софія Мурович, Олександра Любич-Парахоняк, Марія Донець-Тессейр і Марія Гребінецька, а також мистців і письменників, як С. Людкевич, О. Грицай, Є. Кротевич, А. Манастирський, М. Рильський, С. Дністрянська, С. Чарнецький, а з чужинців проф. краківського університету И. Райса і шведської співачки Маї Кінберг. Є також три вірші у честь мистця-співака один В. Лучука та два незнаних авторів, один у польській, другий у російській мовах.

Про життєвий і мистецький шлях О. Мишуги розповідає у довшій статті І. Деркач, а також сам мистець. Багато світлин мистця в різних оперних креаціях, світлині сучасних йому співаків, композиторів та деяких театральних будинків роблять книжку цікавою і для ока.

У книжці змальований життєвий і мистецький шлях великого українського мистця-співака, що вийшов з рідні бідного шевця галицького містечка Нового Витково та завдяки своєму голосові і наполегливій праці над ним, зачаровував на переломі 19-20-го сторіч публіку оперних театрів Києва, Харкова, Львова, Варшави, Кракова, Відня, Берліну, Парижу, Лондону і Міляна. Його ім'я було у великій пошані, нарівні зі співаками такої міри як Карузо, Батістіні, Шаляпін, Альчевський, С. Крушельницька чи М. Менціневський і воно притягало до оперних театрів европейських великих міст вибагливу публіку.

О. Мишуга був також дуже добрим учителем співу, маючи для цього власну методу постановки голосу, яку передавав учням, між іншим і в музичній школі М. Лисенка в Києві. Попри свої великі мистецькі вартості, був він і великим українським патріотом, не на словах, а на ділі, бо впродовж свого життя жертвував прямо „королівські" суми гроша для українських цілей. Мистця-співака видала наша земля багато, але мистця-жертводавця лишень одного — О. Мишугу.

Улюбленою пісенею мистця була пісня Н. Вахнянина „Помарніла наша доля", яка кінчається словами: „А вже скоро прийде час, луччої долі для нас", і М. Рильський у заключній статті цих спогадів пише: „Мишуга був віргцем сина народу, який з непохитною вірою співав пісню Натаня Вахнянина. Той час вже прийшов". Та помилився М. Рильський, бо ще не прийшов той час, про який співав і мріяв великий мистець співак і український патріот Олександер Мишуга.

О. З.

Козацька серія листівок

Так хочеться назвати п'яту серію карток, що їх видало перед Різдвяними Святами видавництво „Криниця" професора В. Приходька в Ню Йорку.

Видавець „Криниці" за своє гасло взяв: „Україна, її природа, люди та історія".

Чергова десятка багатокольорових листівок, що тепер появились в продажу, на п'ятох листівках зображує ту вояцько-козацьку славу.

Є тут репродукція талановитого образа „Перед походом" пензля Б. Крюкова, українського мистця, що минулого року був відзначений державною нагородою Еспанії. Запорожці готують байдак перед походом „на турка". Образок передає повно руху й праці цих лицарів.

Надія Сомко дала „Тараса Бульбу в поході". Пестрі барви нашого степового простору. В далені якась могила, а на передньому пляні Бульба, розкішний козарлюга на вороному коні, за ним вістовий джура, потім дрос з козацької старшини, а далі лави козацтва. Вдивляєшся в них і любуєшся.

Вона ж, що так вільно орудує грою, райдугою кольорів, тонів барв та деталями рисунку, створила ще одну цінну присвяту для ілюстрації історії війська українського. Даром своєї фантазії зобразила „Перемогу гетьмана Івана Виговського над московським військом під Конотопом".

Вирази козацьких облич, фігури коней в прудкому бігу з розкрістаними від вітру гривами, владна постать гетьмана і наче бачиш в дійсності той переможний порив козацького відділу, що його так оживив пензель мисткині... Москалі під копитами козацьких коней. Чи ж не мав би цей образ у збільшеній репродукції прикрашати домівки комбатантських і молодечих наших організацій на чужині і пригадувати ту славну перемогу. Тема недопустима під „московським караулом у тюрмі", а така вона потрібна для нас на чужині.

Чудовою символікою очарувала нас Е. Козак своїм малюнком „Різдв'яні гості", що представляє три постаті: княжого дружинника, гетьманського козака і українського стрільця новітньої доби. А перед ним і дідуха стоїть, зустрічаючи їх шанобливим поклоном, українська дівчина з хлібом-сіллю, що символізує Україну. Надпис на картці: „Та прийдуть до Тебе три празника в гості", пояснюють всю ту символіку про перемінність і невідступність Визвольної Боротьби України.

Добре зробила „Криниця", взявши до своєї п'ятої серії цю картку, а також „Давнішу коляду в Україні того ж автора, від видавництва п. Ільчишина з Клівленду.

Розвеселив цю серію карток Б. Крюків своїм „Дідусем" ц чудово переданою усмішкою вусатого нащадка запорозького — козака, а тепер „баштанника" або пасічника".

Глибоке враження робить „Преподобний Нестор Літописець" — твір Сергія Кіндзерявого-Пастухова з циклу „Світильники землі української".

Тільки мистець з даром Божим міг дістати таке натхнення і оживити цього автора „Повістей временних літ".

Решта карток — не менш цінні репродукції праць наших малярів, які своїми темами доповнюють цю цікаву серію.

„Мама йде" — сцена, що сама говорить за себе. Це душевні переживання дитини, які передав на цім образі відомий український маляр І. Іжакевич, що відійшов у засвіти в Києві 1962 році в 98-му році життя, залишивши багату галерею своїх творів.

„Тихий закуток" О. Скрутка відомого галицького мистця, вабить очі тим чаром природи, якого шукаємо на чужині і знайти не можемо.

„Сопілочка з калиночки, ясеное денце" Мих. Мирошника. Це образок гуцульського заплакання; праця відомого українського мистця, що має за собою 40 років праці на ниві українського церковного і загального мистецтва в Америці. Тут він подав мотив зі своєї улюбленої Гуцульщини.

Закінчуючи цей побіжний перегляд нової передріздв'яної продукції патріотичного видавництва „Криниця", хочемо побажати її невтомному ініціяторові проф. В. Приходькові багато сил і дальшої козацької снаги для успішного виконання його задуму: популяризувати серед українських спільнот і в чужому світі твори-скарби нашого образотворчого мистецтва і не давати вгасати спогадам про славу й красоту Рідного Краю та підтримувати дух боротьби за його волю.

Антін Куцинський

Хочуть вшанувати рятівників жидівського населення

Як повідомляє бофалівський „Дойтшес Вохенблят" із Відня, австрійські жидівські віросповідні громади мають у пляні вшанувати тих, що в роках 1938-45 самочинно і не зважаючи на особисту небезпеку, переховували чи охороняли жидів перед переслідуваннями німців. Цих громадян, як висловився генеральний секретар жидівських віросповідних громад, треба вшанувати і скласти їм подяку.

О. З.

Перше Листопада в Балтіморі

46-ту річницю проголошення української державности 1-го листопада 1918 р. на Західніх Українських Землях було величнo відзначено в Балтіморі місцевим Відділом УККА, при співучасті місцевих громадських організацій.

В усіх трьох українських церквах відправлено увечері 31-го жовтня, або на наступний день в неділю, панахиди за полеглих Українських Січових Стрільців і торжественні Богослуження в намірении українського народу.

1-го листопада відбулась в приміщенні ІВКА, Листопадова академія, яку започатковано спільною деклямацією пластунів і сумівців „Поклін героям Листопаду". Американський гимн виконав на піяно студентУМІ Богдан Булавка.

Голова Відділу УККА в Балтіморі, д-р Д. Коструб'як відкрив академію, коротко з'ясовуючи значення 1-го Листопада для українського народу та представивши головного промовця — д-ра Ю. Старосольського з Вашингтону, який виголосив цікаву промову.

Потім з успіхом виступив недавно зорганізований з ініціятиви д-ра Д. Коструб'яка, мішаний хор, яким диригус проф. І. Сенюта. Приємно було послухати сопранове соло Ірини Марковської-Яворської під акомпаніямент проф. Л. Шав'як. Багато оплесків зібрав дівочий квартет, до складу якого входять: О. Лучишин, М. Поліщук,І. Хархаліс і Л. Пісецька, акомпаніювала М. Хмілевська. З успіхом виступила і молода талановита студентка УМІ Лілія-на Шав'як з фортепіяновим солью.

Новиною на балтіморській сцені була мельодеклямація „У храмі св. Юра" Б. Лепкого, яку добре виконали С. Зелинська, І. Калиновська, Л. Сідляк і А. Татчин, під акомпаніямент М. Хмілевської.

Академію закінчено національним гимном.

В підготову академії багато праці вклали також Надія Зінкевич, мґр. Л. Лемішка, п-ні Р. Зелинська і інші.

Декорацію сцени оформили студенти мистецтва Орест Поліщук і Таня Михайлишин, зобразивши св. Юр на голубому тлі, при відповідних світляних ефектах.

О. З.

ЩЕ ПРО ЛИСТОПАДОВУ АКАДЕМІЮ В БОСТОНІ

На початку свого допису І. О., підписаний під ним, пише: „Сорокшосту річницю Листопадового Зриву — Українського Народу на західньо-українських землях і проголошення незалежности — Західньої Української Народної Республіки".

Галицька земля ніколи не була „Народньою" республікою. 1-го Листопада1918 року у відозві до населення міста Львова написано: „Волею Українського Народу утворилася на українських землях, бувшої Австро-Угорської монархії Українська Держава!"

Секретар внутрішніх справ Лонгін Цегельський пояснює: Галицька Держава! офіційно звалася: „Західньо-Українська Республіка".

І. Оліфер

Листопадові Роковини в Йонгставні, Огайо

Цьогорічні Листопадові Роковини, які влаштував Відділ УККА, були об'єднані з 50-літтям УСС-ів, і відбулися в неділю, 29-го листопада.

Програму відкрито американським гимном, який заспівав Стенлі Юрчишин при фортепіяновім супроводі Петрусі Юрчишин. Вступне слово сказав голова Відділу УККА, адв. Михайло Юрчишин, а Мирослава Ліпцак продеклямувала стрілецький гимн „Гей у лузі червона калина".

Цікаву святочну промову виголосив колишній УСС, д-р Іван Гурко з Клівленду, Огайо. Він представив тло, на якім розвивалася національна свідомість українського народу Зах. України, згадав про працю і труди попередніх поколінь, яких завершенням було створення Леґіону УСС-ів, подав події, які у зв'язку з Листопадовим Зривом та розказав про ту ролю, яку відограли Українські Січові Стрільці в наших визвольних змаганнях. Цю добре виголошену промову нагороджено довготривалими оплесками.

В концертовій частині наші діти Ляля Штинь на скрипці та її сестричка Мартуся Штинь при фортепіяні гарно заграли стрілецьку пісню „Гей там у Вільхівці". Жіночий квінтет в складі: Анна Заяць, Катерина Штинь, Оксана Заяць, Маруся Штинь і Єлисавета Заяць заспівав з чуттям стрілецькі пісні „Накрила нічка" та „Розпрощався стрілець". Маруся Штинь і юний сумівець Василь Гевко мол. заграли гарно на скрипках частину „Концерто гроссо" композ. Вівальді при фортепіяновім супроводі Оксани Штинь, а Оксана Заяць відоґрала з чуттям на фортепіяні марш М. Лисенка „Засвистали козаченьки".

Добра була інсценізація поеми І. Франка „Каменярі" у фільмовій формі. Інсценізацію підготовили Василь Прокопик і Микола Штинь. Вони були також дикторами. Вибрано відповідне місце в природі зі скалою, а ролі каменярів, закованих в ланцюхи, з молотами та джаганами, грали члени Відділу УККА. Фільм вміло накрутив п. Волтер Верблян.

Перед початком фільму д-р Роман Стахура пояснив символіку поеми. Це вдале Свято закінчено загальним співом українського національного гимну. Перед гимном пластун Ярема Горбачевський продеклямував вірш О. Олеся „Живи Україно". Декорацію сцени і світла приспособив Стефан Бурий.

Д-р Роман Стахура

Сиракюзи у 5-річчя смерти Степана Бандери

Організація Визвольного Фронту ООЧСУ, СУМА і ТУСМ в неділю 18-го жовтня відзначили 5-ту річницю з дня смерти сл. пам'яті Провідника ОУН Степана Бандери.

В українській католицькій й православних церквах відправлено панахиди, в яких зорганізовану участь взяла сумівська та пластова молодь в одностроях, як теж численні громадяни Сиракюз.

Після панахиди, о 5-ій год. попол., в Українському Народному Домі відбулася Жалібна Академія. Сцена була гарно прикрашена портретом Провідника ОУН та синьожовтим національним і червоночорним революційним прапорами.

Програма Свята почалась збірною деклямацією „Салют Провідникові" у виконанні сумівської молоді, після чого сумівець Орест Грицик віддеклямував „На смерть Бандери" Л. Полтави. Відомий чоловічий хор під управою п. Зенона Мягкого відспівав „Видиш брате мій" М. Гайворонського.

Святкову доповідь сказав д-р Петро Мірчук з Філядельфії. Доповідь була цікава та оригінальна, і в ній доповідач дуже влучно змалював постать Провідника ОУН, з яким він тісно співпрацював впродовж багатьох років.

Дівочий вокальний гурток СУМА відспівав дві пісні: „Збудись, могутня Україно" та упівську баляду „Сестриця". Групою керував п. Василь Жмур, голова Осередку СУМА в Сиракюзах. Збірну декламацію „Пам'яті Степана Бандери" виконав сумівський гурток, а режисер Микола Міхновський рецитував помистецьки поему повну драматизму та емоції.

Останньою точкою програми був виступ хору „Сурма" який дуже добре відспівав „Бурлака" муз. К. Стеценка, „Забіліли сніги" муз. М. Лисенка та „Слава Героям" муз. А. Сметани, і ще раз показав свій високий мистецький рівень.

Співом національного гимну закінчено це жалібне свято.

Програма була на високому мистецькому рівні. Заля була виповнена громадянами міста Сиракюз, які своєю присутністю виявили свою пошану великому українцеві — Провідникові ОУН Степанові Бандері.

Того ж самого дня українська радіова програма присвятила увагу цій річниці і передала Слово - апель прем'єра Ярослава Стецька, виголошене у вересні на могилі Героїв в Елленвілі, Н. Й. під час І-го Семінару Проблематики ТУСМ. Святом керував Ювілейний Комітет, що його очолив проф. д-р Микола Ю. Богатюк.

М. К. Б.

Велике свято у Гартфорді

8-го листопада ц. р. громада церкви Св. Володимира у Гартфорді, Конектикат, справляла 15-тиліття заснування Православної громади м. Гартфорду.

Парафіяльний Уряд запросив на це свято Первоієрарха Укр. Православної Церкви в Америці, Блаженного Митрополита Іоана, щоб очолив це святкування. 7-го листопада приїхав до Гартфорду Митрополит Іоан. На залізничому двірці його зустріли настоятель парафії, о. Ф. Коваленко, голова парафіяльної ради Ф. Шрайтер та ін.

Напередодні приїзду Митрополита Іоана два англомовні часописи „Гартфорд Курант" та „Гартфорд Таймс" помістили знимки Митрополита, з обширними інформаціями про його тернистий шлях, а в недільному випуску „Гартфорд Таймс" була поміщена світлина Митрополита під час його відправи в церкві св. Володимира.

Рівно о 10-ій годині ранку 8-го листопада Митрополит Іоан під'їхав до церкви св. Володимира, де вся парафія вийшла зустрічати свого улюбленого Митрополита з хрестом та корутвами, а молодь ОДУМ-у — в одностроях і з прапорами. Митрополита з хлібом і сіллю зустрів Федір Шрайтер, діти піднесли китицю живих квітів та обсипали всю дорогу, при вході до церкви зустрів Владику о. Ф. Коваленко й увів його у Храм. Хор під диригуванням п. Романишина в цей час співав „Ісполаєм і деспота".

Перший раз у нашій православній церкві задзвонив дзвін при зустрічі Владики, поставлений саме перед його приїздом. Найбільше пожертвувала на дзвін і провадила збірку для цього діла родина Хмілевських. Митрополит Іоан очолив торжественну Службу Божу, в сослуженні о. Протопресвітера Борецького з Ню Гейвену, о. протоєрея Ковальчука в Ню Брітен, о. Протоєрея Булавки з Віллімантику та з настоятелем о. Ф. Коваленком.

Потім у Литовському Клюбі відбувся бенкет, на відзначення 15-тиліття заснування православної громади м. Гартфорду; було приявних понад 300 головів.

Великою радістю було для православних і католиків прибуття на бенкет о. декана Баландюка з місцевої католицької парафії, якого зустріли вставанням з місць і оплесками, а Первоієрарх Української Православної Церкви в Америці попрохав о. декана сісти поруч.

Прибули на це ювілейне свято і склали привіти представники суспільно - політичних організацій Гартфорду: від УККА Е. Гомотюк, від Відділу УНС 277 В. Василенко, від Відділу УНС 12 В. Лучкань, від УРС М. Мельник, від ООЧСУ п. Рудзинський, від СУМ-у п. Шагай, від Укр. Гор. Клюбу п. Титор, від Пласту пані Ярослава Сулук, від Пласт-Приюту Богдан Козак, від Кредитівки п. Гаврилів, від Самопомочі п. Кудін, від ТИРСА п. Селемак, — а так же дириґент католицького церковного хору п. Пришляк, від відділу ОДУМ-у п. Дрозд.

Після смачної їжі, яку благословив Митрополит Іоан, котру приготували сестриці парафії, пан Ф. Шрайтер сказав: „Сьогодні наша парафія святкує 15-ліття свого заснування. За цей час відійшли у вічність дорогі нам парафіяни, а саме: бл. пам'яті Сторожук Г., Гамза П., Супрун Г., Забашта М., Наумець Е." — і попрохав усіх встати й пом'янути їхню пам'ять. Потім голова парафії довів до відому приявних, що цього року сповниться нашому дорогому і любимому Первоієрарху в Америці Митрополитові Іоанові 77 років життя і 40-ліття пастирської праці на терені ЗДА. Усі, вставши співають Владиці многоліття. Пан Шрайтер назвав і тих, котрі перші організували тут цю громаду, а саме: В. Лучкань, Вовк П., Гаврилюк А., Вишневська Ю., Ремез І., Бондаренко В., Ілюк А., Жилевич О. — і їм всім заспівали „Многая літа".

Дальше вів бенкет І. Гаращук.

Промовляли: Митрополит Іоан, о. прот. Борецький, протоєрей Ковальчук, о. прот. Булавка, о. наст. Ф. Коваленко, від УКЦеркви о. декан Баландюк. Від УККА вітав парохіян Є. Гомотюк, від усіх діючих організацій Гартфорду. Від Головної Управи ОДУМ-у — організаційний референт В. Волошко, а також вітали голови православних парафій з Бриджпорт, Ню Гейвен, Нюбрітен, Віллімантик. У художній частині бандурист Ковінька проспівав „Владико неба і землі", одумівки філії в Гартфорді Ніна Супрун, Людмила Головко, Марія Харитончук, Марія Волошко виконала три пісні. Згодом для молоді і старших грала українська оркестра п. п. Матаща.

Олевський

В Дітройті вшановано прикладного громадянина — Ф. Гузіля

У наших суспільно-громадських установах є люди, які віддано працюють, своєю жертвенною працею активізують інших і стають прикладом для членства своїх установ. Але не багато є таких, які працюючи в громаді кілька десятків років, вкладають свій досвід та працю в розвиток зорганізованої громади.

Одним із таких прикладних громадян в Дітройті є Франко Гузіль, 75-ліття якого громадський актив відзначив 10. жовтня ц. р. ювілейним бенкетом.

Бенкет в залі Української Мишиґенської Ліги влаштувала управа хору „Думка", якого ювілят був основником і активно в ньому працює досі. —Голова хору п. Микола Амброзяк, що проводив бенкетом, сказав, що бенкет є не лише на те, щоб відзначити 75 років трудолюбного життя ювілята, але вшанувати його працю, яку він вложив у цілий ряд громадських установ, занимаючи в них провідні пости кругло сорок років.

У привітальному слові головний —контрольор УРС та голова Федерації Американських Українців стейту Мишиґен п. Василь Довгань з'ясував, скільки зусиль вложив ювілят у діяльність ЗУАДК-у в часі приїзду нової еміграції. Колишній довголітній головний радний Українського Народного Союзу п. Володимир Дідик вказував на діяльність Ювілята для УНСоюзу, допомагаючи в організації членства, активізування окремих відділів та інше. І сьогодні, мимо такого поважного віку, є головою одного з найбільш діяльних 175-го відділу УНС.

Василь Папіж, насвітлюючи деякі фрагменти з діяльности Відділу Українського Конґресового Комітету Америки в Дітройті, якого ювілят був кілька років головою, вказав, що за його головування відділ УККА проявляв найбільшу активність за всі попередні часи свого існування. П. Антін Горбаль вітав ювілята від парохії Православної Церкви Пресвятої Тройці, де він вкладає досі багато свого труду. Не лише на терені Дітройту, але також у сусідньому канадійському місті Віндзорі особа Франка Гузіля є широко відома ще з тих часів, коли ювілят багато допомагав цій громаді, як про це висловлювався п. Павло Дуда, колишній головний радний УНС, складаючи привіт від громади Віндзору.

Член дирекції Українського Народного Дому п. Іван Слупецький підкреслив заслуги ювілята для УНД, для якого він працював з тих часів, коли ще не було фундаменту, і залишився у складі його дирекції досі.

Від жіноцтва та ОДВУ вітала ювілята відома в Дітройті пані Анна Левкут. Від тут народженої ґенерації вітав ювілята інж. Михайло Сов'як.

Глибокозмістовну, цікаву промову виголосив, одинокий від початку існування хору „Думка" посьогодні, дириґент п. Іван Атаманець. Понад 30-літнє існування хору треба передовсім завдячувати таким членам, яким саме є ювілят. Хор, який сповнив свою місію і поволі відходить в історію, служив нашій громаді, виконуючи безліч разів вокально-мистецькі частини на національних святах, ніколи не питаючи про винагороду, а при тому ширив славу української пісні серед різних культурних американських кол, виступаючи в радіостаціях, організуючи концерти й інше. Ювілят був його головою.

У кінцевому слові Ювілят, вворушений до глибини серця, дякував численним присутнім за пам'ять про нього.

Підкреслив, що він працював не для особистої слави, але виконував обов'язки українця-громадянина, і буде працювати, поки, йому дозволить фізична сила.

Хочемо побажати такому заслуженому громадянинові багато здоров'я та витривалости для дальшої праці на користь української спільноти. Хай він ще довгі роки буде прикладом для інших.

В. П.

Вшанували пам'ять Митрополита Шептицького

Лос Анджелес. — Вшанування пам'яті Слуги Божого Ісповідника Кир Андрея відбулося 1 листопада в Українській Католицькій Церкві Рождества. Після Божої Служби та молитов відбулися святкові сходини, присвячені Митрополитові Кир Андреєві Шептицькому. У парохіяльній залі гості заслухали доповідь д-ра О. Плаксія про життя великого Діяча та архиєрея Укр. Кат. Церкви. Парох о. М. Колтуцький згадав про діяльність Митрополита в Канаді і розповів свої спогади про стрічу з Митрополитом на канадійській землі в 1923 році.

Д-р Плаксій піддав думку створити Ювілейний Комітет для вшанування сотих роковин народження Кир Андрея, які припадають на 1965 рік. Завданням Комітету було б зорганізувати та започаткувати цикл рефератів, присвячених життю й діяльності Князя Української Католицької Церкви.

І. С.

64-ий Відділ Союзу Українок Америки в Ню Йорку підсумував десятирічну працю

Ню Йорк. — 20 грудня 1964 р. відомий зі своєї широкої, харитативної та культурної діяльности 64-ий Відділ СУА в Ню Йорку відбув десяті з черги річні збори, на яких переглянув десятирічну діяльність та намітив дальшу працю. В звіті голови мґр. Іванки Рожанковської та інших членів управи згадано цю велику річну працю чималого гурта жінок, який не обмежувався до власного товариського життя, але опікувався дітьми і старшими, тут і поза Америкою. Діточі садки в Німеччині і Бельгії були під постійною опікою цього Відділу СУА. Відділ посилав пачки з різним добром, уділював одноразової чи постійної допомоги, влаштовував мистецькі виставки мистців-жінок, вів курси танків для молоді, проводив читання казок для найменших, висвітлював для них фільми, влаштовував базарі. Членки платили вкладки, а крім цього добровільно оподатковувалися на суспільну допомогу.

Збори відкрила молитвою голова товариства мґр. І. Рожанковська, після чого обрано до президії Ольгу Соневицьку на голову і Любу Артимишин, на секретарку. Після звітів і їх прийняття, на внесення номінаційної комісії (Н. Білоус, Х. Воєвідка і Х. Навроцька) обрано наступну нову управу: Аполонія Книш, голова; Христина Навроцька, містоголова і скарбник; Марія Ржепецька, секретарка; та референтки: Люба Артимишин, фінансова; Марія Савицька, суспільна опіка; Євгенія Євзен, культурно-освітня; Ярослава Левицька і Дарія Цвіль, виховні; Христина Воєвідка і М. Даниш, імпрезові; Софія Рожанковська, організаційна; Ірена Падох, пресова; Н. Гореча і Кіра Скоробогата, господарські; Стефа Салдан, делеґатка до Об'єднаного Комітету. До контрольної комісії увійшли І. Рожанковська, (голова), Галя Гошовська, Зіна Захарченко, Марія Заклинська і Ніна П'ясецька. Після зборів господині товариства вгощали приявних кавою і солодким.

А. М.

Американська преса про останні виступи Романа Рудницького

Молодий, відомий український піяніст - віртуоз Роман Рудницький, який не давно виступив як соліст з оркестрою „Бако Кавнті Симфоні", виконуючи 2-ий Фортепіяновий Концерт Брамса, Б - Дур, здобув цим виступом чергові ентузіястичні оцінки американської преси. І так Гордон Волес в часописі „Дойлстаун Інтеліджене" пише в рецензії під заголовком „Рудницький поєднує соковитий тон і темперамент": „Кульмінаційною точкою програми був виступ знаменитого молодого соліста, Романа Рудницького, який зустрівся з ентузіястичною овацією. Він є незвичайно здібним, повним темпераменту молодим піяністом (21 рік). Важкий Концерт Брамса він грав з повною майстерністю, з легкістю, глибоким чуттям та з колосальною стихійністю, якою, як відчувалося, він вповні володів. Рівноважив тонкість, ніжність і повітряну легкість з соковитим тоном, який вповні відповідав звукові повної оркестри. Прозору четверту частину він грав блискуче, з надзвичайною чіткістю. На наддаток він виконав Шосту Рапсодію Ліста в спосіб, який просто відбирав віддих. Крім подиву — гідного таланту він має ще й прегарну повну та вповні професіональну поведінку на сцені".

Часопис „Ярдлі Нюс" (15-го листопада) подає: „...Надзвичайні якості піяніст Роман Рудницький виявив виконанням Концерту Брамса № 2, повну майстерности віртуозівську техніку. Цей концерт, який вважається одним з найважчих в репертуарі передових піяністів, в руках Романа Рудницького, не дивлячися на його молодий вік, набрав особливої зрілости. Після його закінчення вся публіка, вставши з місць, зготовила йому овацію. Майбуття Романа Рудницького, як одного з передових піяністів Америки, безсумнівне..."

Під заголовком „Піяніст в центрі уваги" часопис „Морнінг Кол" пише, що ... „верхом програми симфонічного концерту, який відбувся при заповненій вщерть авдиторії, був виступ феноменального молодого соліста, Романа Рудницького, якому зготовлено ентузіястичну овацію".

Данило Струк здобув маґістерський диплом

Данило Струк, стипендист фундації В. Вільсона та Українського Народного Союзу, нещодавно отримав науковий ступінь маґістра з української літератури в Альбертському університеті. Назва маґістерської дисертації під проводом проф. д-ра Яра Славутича, — „Київські неоклясики". Комітет, до якого входили також професори Ю. Лайчук та Е. Вайт (англійська поетка) високо оцінив цю дисертацію.

Маґістер Д. Струк обговорив у своїй праці теоретичні настанови та значення творчости таких поетів: М. Зеров, М. Рильський, П. Филипович, М. Драй-Хмара та Ю. Клен. Порушено також українсько-російські взаємини у т. зв. літературній дискусії, в якій брав діяльну участь М. Зеров.

Маґістер Д. Струк — перший маґістрант „з української літератури" в Альбертському університеті, як зазначено в офіційних документах. Минулого року ступінь маґістра отримав о. Симчич за дисертацію про подібності й розбіжності у творчості М. Гоголя і Квітки-Основ'яненка — також під наглядом проф. Яра Славутича.

Над українськими темами у клясах проф. Я. Славутича тепер працюють такі маґістранти, майже всі народжені в Канаді: Т. Карлтон (українізми в польській мові), Я. Кашуба (життя й творчість І. Киріяка), О. Роїк (мова українців Альберти), О. Верхомина (сучасна українська література).

Альбертський університет робить заходи, щоб незабаром запровадити докторські студії з української мови та літератури. Маґістер Д. Струк, що тепер викладає українську мову на початкових курсах, плянує продовжувати свої студії.

Н. Н.

Трагічний випадок на озері Джорджіян Бей

Бл. п. Станлей Королевич і бл. п. Іван Лиско

28-го вересня в понеділок 1964 року два молоді друзі Стенлі Королевич із Стратрой Онт., член 460-го Відділу УНС в Лондоні, Онт., та Іван Лиско із Торонта виїхали човном на озеро, біля Кілярні, Онт.' ловит рибу. Приблизно коло 5 - 6-ї години вечором захопила їх буря в малому алюмінійовому човні. Не поміг і їхній досвід в плаванні, в їзді човном та рятункові камізельки, які вони мали на собі. З оповідань місцевих людей стверджено, що рятунок в той самий час був неможливий, хоч було недалеко від берега і нікого не було на озері під час бурі. Розшуки місцевих людей і поліції не дали жадного висліду в наступні дні. Глибока вода потягнула на дно озера човен і його окупантів.

Стенлі Королевич роджений 13-го липня 1925 р. в селі Сілець - Беньків, повіт Камінка Стр. в Зах. Україні. До Канади приїхав малим хлопчиком із своїми батьками 1929 року. Тут закінчив середню школу та каледж в Торонті, де здобув диплом доктора хіропрактики 1958 р. Залишив у Стратрой, Онт.' Григорія — батька та матір — Софію, сестру Ольгу заміжну Келлі у Норт - Бей, Онт. і наймолодшу сестричку Лілію, та багатьох приятелів і знайомих у Стратрой — Лондоні й окрузі. Іван Лисько із Торонта залишив жінку Марію і двох малих діточок; Тересю 8 років і Іванку 3 років, замешкалих при вулиці Квін, батьків, дві сестри і одного брата та багатьох приятелів.

Родина і знайомі

Педагог Онуфрій Яківчик помер у Торонті

До видатних особистостей українського життя належав дир. Онуфрій Яківчик, який упокоївся в Торонті 9 листопада 1964 р. Був він одним із передових педагогів, що ціле своє життя присвятив вихованню української молоді.

О. Яківчик народився 22 травня 1888 р. в селі Серафинцях, Городенського повіту, в Західній Україні. До народної школи ходив у Городенці, до гімназії в Коломиї, де в 1908 р. здав іспит зрілости. Вже на гімназійній лавці виявляв зацікавлення до філологічних та психологічних студій. Вписався на університет у Чернівцях, щоб студіювати мови, літературу та психологію. Після двох років перейшов на студії до Відня.

У 1913 р. він уже викладав українську і німецьку мови в гімназії в Буську, а з 1915 р. у Городенці. З того часу гімназії „Рідна Школа" ім. Тараса Шевченка в Городенці він віддав свій найкращий вік, бо тільки з короткою перервою з 1921 р. на 1922 р. учителював в українській гімназії в Чорткові. Поза цим працював у Городенці аж до 1944 року, спочатку як професор мов, а від 1931 р. як директор середньої школи.

Як добрий фахівець, він міг легко одержати посаду в державній школі. Однак матеріяльні вартості в його були завжди другорядними, хотів працювати для добра молоді, а цей шлях праці бачив у своїй рідній українській школі. З цього шляху ніколи не схибив, хоча часто доводилось терпіти матеріяльні недостачі і місяцями не мати належної платні. Коли ж така платня й наспіла, був він останній у її розподілі. Свій ідеалізм старався передати студентам, котрі бачили в ньому не тільки батька-учителя, але й великого друга.

Зовнішньо суворий, він завжди мав у серці батьківську любов. У вихованні наголошував на ґрадацію вартостей, де особисте було на найнижчому щаблі. Другою цінністю в його викладах була суверенність думки індивідуума та гідність людини. Все разом мало служити рідній спільноті. Був людиною принципів, прямолінійного шляху та високих чеснот.

Крім праці у рідній школі Онуфрій Яківчик займався студіями психології, присвячуючи багато уваги таким ділянкам як психологія дитини, психологія народу, мова людського обличча та графологія. В цих ділянках залишив деякі праці до друку.

У такій всесторонній праці над вихованням його захопила друга світова війна. В 1940 р. виїхав на першу еміґрацію, а коли повернувся до Городенки в 1941 р., то зорганізував там фахову і торговельну школи. У 1944 р. знову залишив рідні землі і після закінчення війни почав учителювати в українській гімназії в Інсбруці, в 1947-48, а від 1948-1950 в українській гімназії в Ляндеку. 1951 року прибув до Торонта, де працював фізично кілька років. Вкінці затяжна недуга скосила його здоров'я.

Українська торонтонська громада відправила педагога Онуфрія Яківчика на вічний спокій 12 листопада. Залишив дружину Параскевію та сина Любомира і тисячі своїх вихованків на Рідній Землі та поза Батьківщиною, які в своїх серцях зберігають вдячність і глибоку пошану до свого вчителя і виховника.

Д-р М. Марунчак

Нова Студентська Громада в Обурн, Н. Й.

Доцінюючи важливість організованого студентського руху, студенти Сиракюзької Громади ім. Луки Мишуги звернули увагу на можливість організувати громаду при державному Коледжі в Обурн, Н. Й.

На день 15 листопада назначено зустріч місцевих студентів із студентами з Сиракюз, звідки приїхав ініціятор зустрічі, п. М. Дулляк, голова громади п. В. Прокопів та студентки О. Орендаренко і М. Бобецька.

Збори відкрив і ними провадив п. І. Гвозда — асистент професор місцевого коледжу. Він говорив про потребу студентського об'єднання і про таку можливість на місці. Про цілі і завдання українського студентства доповідали п. п. о. Д. Огірко, М. Дупляк, В. Прокопів. На зборах було 17 місцевих студентів на усіх 28. Для багатьох слово СУСТА — відоме. З огляду на те, що велика частина студентів не володіє українською мовою, а навіть її не розуміє, — збори провадились англійською мовою. Та не студентів у цьому вина, а їхніх батьків!

Важливе, однак, що у жилах молоді тече українська кров і, здається, саме тепер це можна було відчути. Вона зрозуміла потребу заснування українського студентського гуртка і виявила охоту включитися в організований темп праці СУСТА.

До складу першої управи УСГ в Обурні увійшли:
Иосип Мельник — голова,
Лідія Ярко заступник голови,
Керен Бишоп — секретар,
Юстина Вишинська — касир.

З надією, що наші друзі переборють перші труднощі і включаться в активне життя СУСТА — отсим вітаю їх в авангарді свідомого нашого студентства та бажаю новій Управі і членам успішної праці й задоволення з неї!

Микола Дубровський

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД 1964 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

НОВІ ВІДДІЛИ:

Зорганізовано нові Відділи УНСоюзу, а саме: Відділ ім. Архистратига Михаїла, означений черговим числом 157 з осідком у Шикаго, Ілл. та Відділ ім. Івана Богуна, означений черговим числом 462 з осідком у Гемилтон, Онт. Канада.

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

14 Колінс Іванна.
20 Підгорська Ірина.
22 Дюк Степанія К.
24 Брадиця Іван Р., Роберт І.
25 Ворис Ольга, Текля; Воробкевич Лев В., Гафич Петро.
33 Подлецька Каролина А.
36 Крук Михайло.
42 Путикевич Софія.
45 Ковалик Олександра, Куц Юрій.
48 Сендецький Лев.
49 Сидій Володимир.
55 Зозуляк Петро, Єва.
60 Марціновський Іван Е., Ширлі А.
62 Гулицька Катерина.
63 Граф Ричард С., Делені Вільба І., Камодий Андрій.
90 Сидор Іван.
94 Демчина Роналд В., Колодчин Лідія.
102 Палка Анна.
103 Врацлавський Йосип, Теодор; Гнас Петро, Марія, Марія А., Патрикія А.; Кріп Василь В., Курилець Григорій, Лавринова Меланія, Околович Лідія, Праско Іван, Скіра Марія, Тушевська Степанія, Уринюк Єлисавета Ю., Фафендин Марія.
104 Каспер Йосип Г. мол.
105 Дзичко Михайло.
109 Твардонь Марія К.
114 Крестюк Анна, Сірик Іван, Марія; Фурчак Антін.
116 Куницький Володимир Е.
121 Матвієць Володимир.
123 Осценський Михайло.
131 Ваншула Василь, Надія; Ільчина Лукіян, Левицька Теодора М., Стефінів Тома.
136 Бочневич Віра Н., Пліцка Богдан, Марія; Семчишин Зоріяна.
140 Васіста Ярослава А.
142 Забава Йосип.
147 Ганич Анна, Росно Каролина.
150 Спасик Дарія.
151 Антонюк Елеонора.
153 Варабач Мирон, Марія Д.; Гіль Іван Р., Драпанчук Олена, Дубівка Олег І. 2, Максимюк Ольга, Савчин Володимир 2, Віра.
157 Вардахівський Іван, Берко Василь, Вальчишевський Іван, Анна; Вигнанський Петро, Гнитка Андрій, Петро, Гринько Василь, Дронь Григорій, Думяк Василь, Колодчин Филимон, Кучер Антін, Матичак Володимир, Лідія; Пахолик Чеслав, Пик Юрій, Порохонько Григорій, Сольський Мирон, Франя; Старчак Іван, Стельмащук Василь, Ольга; Стрільчук, Естебан, Тацора Іван, Чурма Теодор, Марія, Олександра.
158 Бедрій Тетяна, Осипович Йосип, Сонія Роман.
161 Белис Іван 2.
163 Гидуцька Меланія, Жилавий Семен, Кінк Анна П.
164 Гейгар Йосип П.
171 Дубицька Ірина.
173 Баланчук Надія, Фігун Катерина.
182 Ковальчук Василь, Євген, Анна.
184 Поливка Орест М. А.
191 Ваганка Євгенія М.
204 Чавурський Іван.
212 Коник Юлія Г.
220 Кот Йосип.
221 Андрух Михайло III, Богач Ігор, Бурдош Теодор мол., Дацько Йосип, Коломиєць Юрій, Нагина Степанія, Самиця Анна, Сверлик Михайло, Шило Віктор, Павло; Щікула Тарас В.
233 Задорожний Йосип Т., Гудяк Марія.
238 Музика Аделина, Ремик Анна, Смарш Юстина.
248 Вилкес Арлена Л.
252 Орлов Микола, Віра.
257 Кащишин Збігнев, Тадей; Патла Іван, Данута.
262 Придун Юдита І.
266 Федаш Теодор.
270 Ведмідь Юрій.
276 Полога Дарія.
277 Винар Володислав, Лемеґа Ярослав М., Микалицький Теодор, Семанків Прокіп.
281 Сірий Зиновій В., Маргарита А.
282 Фелічко Данило 2.
284 Петришин Кетлін.
287 Самотулка Теодосій 2.
290 Мацюрак Оксана, Чермак Іван С.
293 Арнолд Роберт Р., Горбай Марія.
301 Мотлук Іван.
304 Ганипсяк Ярослав, Гнатик Марія І., Новосад Олександер, Теребас Ярослава.
309 Ля Гросс Ярослава А.
316 Парута Анна Т.
320 Когут Іван Б.
323 Гузар Микола.
325 Джус Іванна Л., Сминдак Йосип Ф., Соснович Лев.
328 Мелень Мирон Д., Емілія.
333 Іванина Іван мол., Рут Анастасія І.
334 Беднарчук Каролина А., Катерина.
336 Миґелич Дмитро, Петро І., Анастасія.
338 Пішко Володимир.
339 Безпалко Василь, Мирослав, Параскева; Легкий Ігор М., Ілля, Антонина В., Ольга.
341 Япунчич Іван.
345 Диманик Юдита, Придаткевич Марія 2.
349 Малецький Еміль, Катерина.
350 Перепічка Микола 2, Степанків Ярослав, Катерина.
352 Мінчак Євстахій.
361 Барагура Звенислава, Христина; Вардигула Февронія, Мох Ігор Д., Савицький Данило, Семен, Емілія; Пискор Степан.
370 Дмитерко Павлина.
371 Долинський Адріян.
372 Шайдецький Адолф.
375 Швед Роман И.
379 Зборовський Віктор, Зоя; Пасічна Марія.
385 Руденський Микола, Джессі.
393 Яремчук Василь.
402 Дудар Михайло, Романюк Люба, Смеречинський Володимир, Суржик Михайло, Ференц Степан, Щур Костянтин.
414 Чукрий Ірина А.
424 Царик Юрій.
425 д-р Ріпецький Модест, Марія.
430 Гомель Михайло, Петро, Марія.
432 Алексин Роналд Д., Віляк Дмитро, Воднар Єва, Вавришин Михайло 2, Олена 2; Верес Йосип, Гладун Марія, Гук Іванна М., Дутко Андрій, Мельник Михайло, д-р Мицик Модест Д. 2, Очич Олексій, Пилипюк Адам, Семенюк Ірина, Стрілець Роза.
434 Штурин Іван.
435 Войтюк Павло, Мінпер-Воднар Ольга.
440 Віляк Данило.
445 Васильовський Михайло, Гладкий Володимир, Івасечко Дмитро, Ямнюк Софія.
451 Пожар Анатоль, Іван.
458 Николюк Ольга.
461 Воробець Іван, Іван Б., Марія.
462 Дашко Іван, Федір; Джулинський Микола, о. Джурман Василь, Дзямба Степан, Іваник Гавриїл Г., Коник Катерина, Крамер Петро, Мартинюк Франко І., Морлей Павло І., Франко С.; Рубашевський Микола, Сенсон Наталія, Сенько Михайло, Трескот Валентина, Флондер Микола К., Чорнейко Ігор, Анна.
469 Дяк Людвик, Коптало Михайло.
471 Кіт Ігор, Коштовська Ольга.
480 Пендорак Михайло.
484 Гардин Роберт Ф., Герець Родіон 2, Гнатів Дарія, Іванишин Григорій.
486 Поліщук Іван.
497 Вайрак Денис Е.
498 Кріпс Агнеса.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

8 Ільчишин Іван, Єлисавета.
27 Стефанів Зенон.
42 Цицак Анна.
76 Лисак Іван*.
81 Будагазі Марія.
90 Черапан Михайло*.
102 Терлецький Григорій.
112 Кольман Меланія.
121 Гриджук Василь*, Олексій*, Марія; Качмарик Володимир, Настич Іван, Райтор Василь, Сливчук Петро, Розалія; Тихий Микола, Степанія; Турчин Ольга.
154 Кухлевський Степан.
155 Андевшечко Йосип мол.*
163 Вілинська Параскева, Петронеля.
221 Вітовський Володимир, Ангелина.
252 Гараус Теодор.
271 Гомерда Дмитро.
276 Кухарський Іван мол.*
291 Гущак Анна, Пелех Тарас*.
292 Дворянин Михайло.
325 Дика Марія.
350 Перепічка Микола.
364 Кравець Олександер.
371 Тарнавська Оксана.
406 Окрак Іван*.
423 Попович Степан 2, Надія 2.
430 Бульба Микола*, Лідія.
432 Гопуляк Осип.
439 Волощук Марія Д.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ:

Відд.:

42 Стеців Богдан, Марія.
43 Шпикульський Григорій, Олена 2.
45 Савчак Юрій.
106 Химка Ірина.
136 Коцко Іван, Олександра; Райтор Василь.
171 Бенз Йосипина.
174 Коссак Олександер.
233 Проць Петро, Олена.
266 Комар Марія 2.
293 Вабухівська Антонина.
353 Павлів Іван*.
424 о. Царик Олексій, Лідія.
433 Квас Анна.
439 Коземчук Іван* 2, Анна.
450 Рак Ярослав, Дора.
488 Тарановський Данило Ю., Михайло*.
498 Каспрук Семен*, Остапчук Емілія.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

15 Негребецька Ольга М.
221 Шило Віктор*.
417 Фур Марія Л., Мирослава.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

495 Паньків Любов М.
496 Шевченко Марія.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

78 Марчовський Антін*, Мелончик Лукія А.
81 Войтович Петро.
94 Гоцій Микола, Паливода Василь, Анастасія, Анна.
112 Врикайло Олена.
127 Кириленко Дементій.
131 Вихрій Лариса.
153 Делазарі Силвій Ю.*, Кіфяк Іван, Патрик Іван*, Петришин Марта, Регіна; Почапський Йосип, Софія; Росола Ярослав*.
161 Дейвідсон Григорій І.*
163 Головчак Василь.
172 Мороз Іван*.
175 Ломій Василь.
194 Бідняк Богдан, Гумен Антін*, Когутяк Марія Л., Кулинич Микола, Місько Орися, Тимків Зенон І., д-р Цегельський Михайло Р., Шимків Іван Д.
204 Калан Василь* 2, Ірина; д-р Кинш Іван.
236 Дуґан Бернард І.*
240 Рабкевич Степанія.
245 Гладка Серафима.
276 Гарузіс Юрій*.
292 Гальчишак Іван*.
295 Велей Володимир*.
301 Цигикало Андрій.
307 Сійчак Андрій.
312 Петриченко Ніна.
325 Демидович Павло.
328 Лепак Мирослав М.
346 Бойко Михайло*, Мацьків Роман*.
355 Бройкман Іван І.*
358 Продан Аркадій*.
371 Рейнарович Роман.
390 Волчанський Михайло*, Казановський Іван*, Столяр Ярослав*.
397 Дезмелик Данило А.*, Тараба Ольга Д.
432 Кушнір Анна, Шпікула Марія, Щур Катерина.
423 Дмитрюк Анатоль, Йосипина А. С.; Жилавий Петро, Розалія; Носенко Василь, Іван И.*, Дарія, Каролина Р.
439 Марчак Софія.
442 Вавринюк Люба М., Сіловська Іванна Хр.
445 Маручак Михайло*, Плескун Михайло*, Сивак Степан*.
458 Сенчишак Микола*.
465 Касарда Розалія.
471 Карвацький Теодор*, Ладошка Марія, Попович Дмитро.
485 Коваль Тетяна.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ:

Відд.:

14 Шпикульський Григорій, Олена 2.
88 Квас Анна.
125 Вацула Степанія, Химка Ірина.
130 Брида Ричард*, Павлина К.
131 Коцко Іван, Олександра; Рейтор Василь.
153 Павлик Семен*, Степан, Анна, Мирослава.
165 Тарановський Дамян, Михайло*.
170 Бабухівська Антонина.
200 Чорний Дмитро М.*
237 Лучак Гаролд І.*
251 Притуляк Денис.
267 Стеців Богдан, Марія.
312 Бенз Йосипина.
325 Павлів Іван*.
349 Комар Марія 2.
364 Проць Петро, Олена.
375 Коцопій Василь, Варвара.
430 Савчак Юрій.
432 Каспрук Семен*, Остапчук Емілія.
472 Рак Ярослав, Дора.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відд.:

76 Лисак Іван*.
90 Черапан Михайло мол.*
91 Капелюх Олена О.
94 Колодчин Лідія.
102 Терлецький Григорій.
112 Кулман Меланія.
121 Кобіто Іван І.*
153 Вульба Степан, Ольга.
155 Андревшечко Йосип мол.*
158 Бедрій Тетяна.
218 Найдушак Агафія.
230 Арен Роман.
241 Щенгор Володимир*.
252 Рипардчин-Хомин Ольга.
271 Гомерда Дмитро, Ярослава.
276 Кухарський Іван мол.*
291 Гущак Анна.
325 Дика Марія.
406 Окрак Іван*, Турко Іван І.*
423 Попович Степан 2, Надія 2.
430 Бульба Микола*, Лідія.
[illegible] силь*.
467 Гладьо Іван.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

38 Намісняк Андрій*.
58 Лесько Ольга М.
94 Кучера Степанія.
130 Євзен Наталія.
200 Сташків Марія.
204 Крицун Анна, Стадницький Григорій*.
233 Енгель Людвик*.
238 Музика Аделя, Ремик Анна М.
271 Чучман Роман І.*
277 Михалицький Теодор*.
292 Кінаш Ольга А., Малашик Степан Т.
343 Стахів Степанія.
347 Панас Михайло*.
361 Кидара Іван, Никифорчин Павло*.
432 Вачинська Лілея, Боднар Єва, Бойко Василь, Софія; Гуменюк Катерина, Кіт Лукіян*, Ковалишин Надія, Кучера Василь*, Стрілець Розалія, Чемій Анна.
441 Андрусик Євген*.
445 Пфайфер Анастасія, Флорко Григорій*.
455 Світницька Анна.
458 Крілик Мирослав*, Світальський Тома.
469 Пугачів Іван*, Павлина К.
473 Ковальська Анна.
477 Рот-Тулмин Баярд Е.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ПОВНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

2 Лупацький Михайло*.
13 Древецький Петро*.
33 Демкович Павлина.
38 Вишоп Юрій*, Кнокс Олена.
42 Давидович Михайло*.
44 Гаас-Водник Анна, Захарчук Анна, Капкович Ольга.
46 Туранський Михайло.
74 Столиця Олена.
76 Горішний Йосип*.
91 Карваш Дмитро*, Роман*.
94 Мондай Олена.
111 Хорват Ангелина.
130 Дайшин Катерина.
145 Марчишин Михайло И.*
146 Вайт Ірина.
150 Спасик Дарія.
155 Гурняк Степан*, Олена.
158 Латапольська Люба.
161 Кость Михайло*, Тістісн Марія.
163 Андерсон Лілея, Деспот Дарія.
164 Кірилич Михайло*, Рол Микола*.
168 Мацюрак Володимир*.
175 Фріц Розалія.
176 Подлецький Володимир*.
186 Богаш Меланія.
200 Костишин Катерина.
206 Гладик Андрій*.
221 Гутман Іванна О., Дворянин Олена К., Канюк Павлина, Поврозник Павло.
223 Попович Михайло*.
230 Білас Марія, Нановський Михайло*.
257 Ліндлі Віра.
259 Троць Мирослав*, Марія.
271 Левуш Василь*.
274 Галлідей Марія, Малис Катерина.
277 Курдина Михайло.
287 д-р Чомко Мартин*.
292 Ковальський Тома мол.*
320 Іванович Володимир*.
336 Дуганович Марія.
339 Плавяник Іван*.
347 Лабяк Петро А.*
361 Булка Катерина, Полчинська Анна, Швець Марія.
362 Кіліян Розалія, Розат Іван.
364 Козюк Степанія.
367 Пристайко Іван*.
373 Собків Ольга.
385 Кіт Марія М.
390 Бугрин Марія М.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

Відд.:

2 Тодорів Микола.
5 Скиба Юрій.
20 Гаврик Єфросинія.
33 Коцоловська Вікторія.
36 Крук Марія.
57 Афинович Михайлина.
60 Марціновська Анна, Олійник Михайло.
69 Онишкевич Роман.
70 Гірняк Іван.
78 Маціовський Євстахій.
90 Чедар Михайло*.
95 Борута Юрій.
96 Мандзяк Марія.
97 Кость Михайло.
105 Макар Ігнатій.
111 Лукиник Юрій.
117 Хома Іван.
120 Будник Йосип*.
133 Дешків Євфимія.
168 Геба Григорій.
176 Гинко Григорій.
178 Харко Йосип.
186 Нова Алла.
187 Коваленко Іван.
192 Політило Йоахим*.
204 Гарбачевська Степанія.
217 Меленевич Степан.
218 Корецький Микола.
230 Ваґан Юстина, Філдс Іван мол.*, Чепак Микола.
238 Костецький Петро.
251 Старовецький Йосип*.
255 Світна Варвара.
266 Мандро Марія.
268 Струхманчук Семен.
271 Цуцик Олексій.
275 Махоцький Карло.
276 Кульчицька Розалія.
277 Апанович Людвик, д-р Сивенький Йосип.
287 о. Паздрій Юрій* 2, Смерек Іван*.
288 Кубарич Адам.
291 Пелех Тарас*.
292 Дворянин Михайло.
293 Ласковецький Іван*.
325 Мацура Роман.
329 Шнурер Флоріян.
338 Кудлик Юстина.
342 Попіль Вікторія.
350 Вреян Василь.
361 Гречило Семен, Качмарський Степан.
367 Бабій Василь, Крук Марія.
370 Липцан Анастасія.
384 Фіґура Василь.
385 Скобар Параскева.
400 Яворський Петро.
414 Патриляк Володимир.
422 Васютин Іван.
445 Каптій Йосипина.
460 Королевич Євстахій*.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих членів чоловічої статі, які не платять оплати за газету.

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

Відд.:

14 Колінс Павло, Пюняк Степанія.
33 Гупайко Ярема Н.
48 Дубик Едвард А., Олена М., Роман А., Сендецький Лев Р. мол., Теребецький Мирон І.
52 Поповський Михайло С.
63 Делені Василь В., Деніс А., Нагель Євгенія.
103 Гнас Арлена, Іванна, Микола мол., Околович Христина М., Скіра Лідія І., Тайпи Ігор, Марія, Ярослав; Тупевський Едвард Д., Тома Н., Христина М.
105 Дзичко Михайло.
109 Твардонь Михайло П.
114 Сірик Дмитро, Ольга.
127 Прокопів Зузанна Л., Розалія Н.
131 Ваншула Людмила Т.
136 Пліцка Андрій, Михайло.
139 Петрів Дана.
147 Сейлор Михайло І.
153 Завадович Марта М., Іхтіяров Юлія М., Климук Лідія, Лілея, Михайло; Савчин Тарас М., Смілий Йосип, Михайло.
163 Кулька Елеонора Хр., Пацовська Ніна.
171 Дубицька Марія О.
174 Брездень Ірина М.
179 Запороженко Меланія Є.
180 Минс Лавра А.
182 Ковальчук Марта, Роман.
194 Дністрян Анна, Софія О.; Кондрат Катерина М., Пашковський Марко О.
204 Чавурська Лілея М.
221 Вайнер Петро К. III, Кулакевич Михайло П., МекДоналд Гітер Л.
230 Волінчак Катерина Л., Ліщак Марія В., Попик Микола мол.
233 Лівчанин Йосипина А., Марджія А., Марія, Христина.
234 Мельничук Степан Т.
238 Бойко Володимир В. III, Стець Степан І.
239 Ковальчук Роман М.
266 Макаровський Марко П.
270 Ведмідь Розалія, Деґелман Михайло А.
281 Сірий Арета М., Катерина М.
284 МекАміш Марко А., Ченс Євгенія М. 2.
293 Дромерик Лавра М.
310 Баймак Іван.
316 Попа Лідія О., Росоловська Дебора М., Черіль М.; Фокс Карло Б.
323 Федин Василь П.
328 Іванишин Марія А., Мелень Євген, Мирон.
331 Джастис Йосип Е. III.
336 Миґелич Дмитро М., Пацула Дебора А.
339 Безпалко Орест, Степан, Ярослав; Лепкий Анна М., Лев Д.
341 Япунчич Мирослава, Надія.
345 Каркоць Ольга.
348 Цафаро Флора М.
350 Морфі Іван Н.
361 Борута Павло П., Пригода Іван Я.
371 Гарсон Гері.
379 Дріст Ольга К.
397 Ярема Євген.
402 Дудар Христина А., Музик Данило І., Окпиш Дана Ст.
413 Купер Лідія М.
414 Захарко Андрій Р., Олександра, Роман; Лужницький Василь.
422 Гаврас Світляна.
424 Царик Валентина, Ігор.
425 Ріпецький Андрій, Юрія.
427 Дюмас Іван Гр., Муссат Михайло Н.
432 Івасиків Іван Д. К., Мицик Ірина, Оленяч Степан.
440 Відяк Богдан.
445 Барилюк Марта А., Кучер Амелита Г., Гілда Л.; Кушнір Даррі Л., Шеррі Д.; Михальчук Надія, Ружицький Андрій.
451 Вирціма́ґа Кевап М.
454 Бориско Яким М.
462 Буртняк Марко Д., Дашко Ольга Т., Джулинська Дайна, Мартинюк Анастасія, Йосип В.; Чухта Дебора А.
469 Мицишин Роксана Е.
471 Десюк Даяна, Скуба Богдан Ст.
484 Гнатів Степан, Іванишин Володимир, Проні Марія Л., Тарасевич Христина, Фалинська Іванна.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

66 Сомик Олена.
112 Стаховят Кеннет І.
127 Коваль Ірина К.
131 Гриджук Ігор І., Любомир В., Мирослав; Заобідний Богдан, Зиновій.
251 Майковський Володимир.
271 Странг Патрикія М.
281 Марш Григорій Л.
284 Варден-Маряк Яковлина.
293 Либа Іванна, Майо Маделина.
362 Вербовський Ричард Р.
414 Горак Аркадій М., Христина А., Юлія М.
419 Сенчишин Степанія Є.
423 Попович Галина, Зенон, Софія.
430 Бульба Іванна О., Тетяна.
457 Харченко Володимир, Степанія.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ:

Відд.:

106 Химка Віра І.
136 Коцко Орися, Ярослав.
435 Карий Григорій Н.
450 Рак Таіса М.
488 Тарановський Даґлес Л., Данило И., Дебора Р.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

45 Дузінкевич Марія З.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

114 Бусіль Василь, Заяць Албан Б., Євген, Іванна.
153 Петрик Іван Т. мол., Марко С.
154 Цюпа Віра, Люба.
155 Ікало Михайло В.
163 Ловас Іван, Іванна, Михайло.
174 Бебешко Ярослав М.
204 Калан Богдан.
245 Балух Ярослав.
287 Скородинська Іларія.
309 Люцерн Катерина, Юлія.
336 Зелик Ричард В., Тома Е.
345 Корчик Василь.
348 Панько Маргарита Є.
367 Табінський Віктор, Михайло А., Ольга.
372 Інґленд Даяна, Шарон М.
399 Волчанська Гавриїла В., Марія А.
414 Салата Микола.
423 Дмитрюк Надія, Жилава Марія А., Носенко Іван И. мол., Юлія Д.; Шепелевець Іван Я.
445 Ганущук Марко.
498 Хрунин Емілія, Марія, Юрест.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ:

Відд.:

88 Карий Григорій І.
125 Химка Віра І.
131 Коцко Орися, Ярослав.
153 Павлик Ярема Д.
165 Тарановський Даґлес Л., Данило І., Дебора Р.
375 Коцопій Омелян.
472 Рак Таіса М.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНС:

Відд.:

24 Брадиця Іван Р., Роберт Я.
45 Ковалик Олександра, Куц Юрій.
60 Марціновський Іван Е., Ширлі А.
62 Гулицька Катерина.
94 Демчина Роман В.
102 Палка Анна.
103 Уринюк Єлисавета.
147 Ганиш Анна.
158 Сокол Роман.
173 Баланчук Надія.
184 Поливка Орест.
233 Задорожний Йосип.
248 Вилкес Арлена Л.
262 Придун Юдита І., Фелічко Данило.
284 Петришин Кетлін.
290 Чермак Іван Ст.
320 Когут Іван Б.
333 Іванина Іван мол.
345 Диманик Юдита А.
435 Войтюк Павло.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

13 Квин Іванна, Чайковський Йосип.
14 Молинська Евелина.
45 Коломиєць Леонід.
59 Гончар Дарія., Зорка Іванна Хр.
69 Суха Катерина А.
112 Кирик Кетлін К., Якубець Іванна.
125 Войтюк Ярослав.
138 Балко Христина.
163 Гам Донна Л., Пачовський Ігор.
177 Москалюк Олена В., Свідер Анна В.
179 Кокорудз Мадонна А., Роман Л.
194 Мельник Марія, Худа Романа.
204 Музичка Віра К., Стадницький Ричард.
238 Колінс-МекКінлі Василь.
253 Харко Ілейна.
287 Чепіль Василь М.
304 Ганипсяк Ярослав.
316 Білецька Бонні Л.
361 Гамелбурґ Павлина, Гатфілд Кабель Т., Гуда Роман, Горська Дарія А., Кицера Василь, Петрів Данило, Полчинська Павлина.
367 Сподарик Юдита А. 2.
370 Колінс Юдита А., Равлик Кетлін М.
379 Іванців Анна.
414 Старжик Борис Р., Чукрий Ірина А.
427 Ласійчук Андрій.
430 Тимків Ярослав О.
432 Боєр Володимир М., Гіма Анна, Петро; Дмитрик Степанія А., Келлер Наталія, Крамар Йосип, Петруся, Степанія; Ричард Ольга, Яворський Володимир, Михайло М.
437 Федчук Ярослава.
441 Доманський Богдан, СироІд Василь І.
461 Ведик Генрих А., Бесотосний Олег, Сало Богдан.
464 Савич Ґлен Т.
469 Пугачов Йосип, Маргарита; Худа Ірина.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ПОВНЕ ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

75 Кримко Двайн В.
123 Шимкусь Ілейна.
145 О'Делик Патрикія А.
175 Калинецький Іван М.
179 Василюка Маделина Є., Модросич Василь И.
261 Арктин Патрикія.
292 Яремій Варвара А.
324 Мельник Марія І.
325 Лесняк Євгенія.
347 Дастольфо Петруся.
361 Строчак Марлена А.
367 Сорохтій Ярослав І.
373 Гресько Ярослава А.
403 Метрінко Григорій М.
492 Подільська Віра Ст.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відд.:

10 Флорчак Юдита Е.
37 ДіРоза Катерина Р.
54 Ортон Євген В., Роберт Е.
57 Фецко Анна, Максим.
66 Сомик Олена.
112 Стаховяк Кеннет И.
127 Коваль Ірина К.
163 Тілґер Інґріда.
271 Странг Патрикія М.
281 Марш Григорій Л.
284 Варден-Маґац Яковлина.
287 Ганнон Кетлін М.
293 Либа Іванна, Майо Маделина.
362 Вербовський Ричард Р.
368 Майк Геррі, Кеннет, Степан III.
423 Попович Галина, Зенон, Софія.
430 Бульба Іванна О., Тетяна.
484 Конопельська Джойс А.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНС З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

15 Негребецька Ольга М.
221 Шило Віктор.
417 Фур Марія Л., Мирослава.

ДІТИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

Відд.:

153 Ольховецька Софія І.
164 Цебрик Теодор.

ЗІСТАВЛЕННЯ, ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

(Стан з 30-го листопада 1964 р.)

Старий рід забезпечення	129
Кляса O	412
Кляса T	6,342
Кляса W	12,292
Кляса P20	15,742
Кляса E20	10,910
Кляса E65	1,275
Кляса P65	900
Кляса DP	349
Кляса ADD	1,625

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса 4P	156
Кляса 5E	184
Кляса E20	50
Кляса P20	49
Кляса 6C	2
Кляса P65	5
Кляса E65	5
Кляса E18	1
Разом	50,428

ЗІСТАВЛЕННЯ, ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з 30-го листопада 1964 р.)

В клясі 1-ій на $ 500	988
В клясі 1-ій на $1000	595
В клясі 1-ій на $2000	4
В клясі 2-ій на $ 400	314
В клясі 3-ій на $ 100	231
В клясі 4P на $ 250	88
В клясі 4P на $ 500	2,486
В клясі 4P на $1000	1,417
В клясі 5E на $ 250	114
В клясі 5E на $ 500	3.296
В клясі 5E на $1000	1,441
В клясі 6C на $ 500	714
В клясі 6C на $1000	475

НОВІ КЛЯСИ:

E20 на $ 500	2,137
E20 на $1000	2,162
E20 на $1500	12
E20 на $2000	50
E20 на $2500	—
E20 на $3000	3
E20 на $4000	4
E20 на $5000	1
E18 на $ 500	1,095
E18 на $1000	2,201
E18 на $1500	21
E18 на $2000	102
E18 на $2500	4
E18 на $3000	16
E18 на $4000	2
E18 на $5000	5
E65 на $ 500	45
E65 на $1000	70
E65 на $1500	3
E65 на $2000	2
E65 на $2500	2
E65 на $3000	1
E65 на $4000	1
P20 на $ 500	1,605
P20 на $1000	3,009
P20 на $1500	35
P20 на $2000	64
P20 на $2500	1
P20 на $3500	1
P20 на $4000	1
P20 на $5000	6
P65 на $ 500	30
P65 на $1000	76
P65 на $2000	2
P65 на $5000	2
Разом	24,931

„Де наша молодь — а де ж батьки?"

На таку тему відбувся у Клівленді 29-го листопада виклад д-ра Р. Цимбалістого з рамени Т-ва Укр. Лікарів і Пласту, в залі українського банку Парма Сейвінгс, що відступає її безкоштовно всім зацікавленим товариствам і клюбам.

Викладача представив публіці д-р Грушкевич. Актуальна в нас тепер тема виховання теперішньої і майбутніх ґенерацій притягнула на цей виклад багато громадянства, і відрадним явищем була обставина, що там зійшлися люди різного віку: молоді, середні і старі, виховники своїх і несвоїх дітей, між ними директор і вчителі Школи Українознавства.

Фахівець - психолог д-р Цимбалістий спинився на причинах невдач у вихованні, вказав на позитивні і неґативні сторінки виховання, покликаючись на окремі явища серед громадянства в минулому, відкинув алярмуючі голоси „вопіющих у пустині".

По викладі, що тривав годину і що його присутні уважно вислухали, відбулася жива дискусія. Один із дискутантів, п. Микола Кавка, запропонував викладачеві написати на цю тему до „Свободи". І зовсім слушно. На нашу скромну думку, теперішні і будучі виховники мали б правильну схему поступування у трудній ділянці виховання. Ми переконані, що д-р Цимбалістий це і зробить, і тому не передаємо змісту його цікавої доповіді. **С. П.**

● Діючий головний прокуратор ЗДА Ніколас Каценбах здивував дуже своїх слухачів — в'язнів Федеральної Поправчої Інституції в Ешленді, Кентаки, коли сказав їм, що він три Різдва провів у в'язниці. Але пізніше він їм пояснив, що він був в'язнем як німецький полонений під час війни, бувши в неволі довше як два роки.

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ:

	Дорослі	Діти	Разом
Стан з 31-го жовтня 1964 р.	58,281	25,862	84,123
Активні члени ПРИСТ у ЛИСТОПАДІ 1964 р.:			
Нові члени	303	148	451
Прийняті наново	55	29	84
Прийняті з перехід. листками	30	8	38
Зміни кляс забезпечення	2	1	3
Прийняті з Департаменту Молоді	4	—	4
Разом:	394	186	580
УБУТОК у ЛИСТОПАДІ 1964 р.:			
Суспендовані члени	77	39	116
Відійшли з перехід. листками	36	10	46
Зміни кляс забезпечення	2	5	7
Відійшли до дорослих	—	24	24
Померли	67	2	69
Вибрали грошові звороти	31	26	57
Відійшли з випл. пов. сумою забез.	38	63	101
Відійшли на випл. забезп. вповні	70	16	86
Відійшли на част. випл. забезп.	—	—	—
Відійшли на безпл. продовж. забезп.	—	—	—
Разом:	321	185	506
Члени, які виплатили вкладки ПРИСТ у ЛИСТОПАДІ 1964 р.:			
Виплачене забезпечення	70	16	86
На безпл. продовження забезпеч.	27	13	40
Разом:	97	29	126
УБУТОК у ЛИСТОПАДІ 1964 р.:			
Померли	4	—	4
Вибрали готівку	15	14	29
Привернені в актив.	28	4	32
Разом:	47	18	65
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем листопада 1964 р.:	58,354	25,904	84,254

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за листопад 1964 року суспендованими, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголоситься до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з винятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж листопада 1964 року взяли перехідні листки й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Ярослав ПАДОХ, гол. секр.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД 1964 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	163.51
2	152.80
3	75.44
5	721.42
6	172.74
7	219.80
8	1,035.71
9	90.71
10	116.07
11	257.93
12	96.33
13	461.50
14	552.60
15*	632.25
16	81.08
17	32.45
18	34.05
20	368.44
21	228.63
22*	235.85
23	318.42
24	67.07
25	634.95
26	7.95
27	494.10
28	131.55
29	133.41
30	75.25
32	15.76
33	146.89
34	13.31
35	203.05
36	326.94
37	337.53
38	349.76
39	1,041.99
40	68.59
41	16.62
42	1,076.94
43	20.81
44*	68.79
45	551.23
46	190.56
47	70.85
48	7.24
49	311.67
50	55.44
52	149.30
54	245.31
55	229.47
56	73.43
57*	322.23
58	103.98
59	693.52
60	41.16
61*	36.35
62*	26.67
63	1,044.64
64	295.81
65	168.34
66	9.27
67	160.90
68	126.49
69	120.38
70	211.70
71	56.78
72	28.61
73	81.96
74	76.68
75	432.87
76	469.13
77	31.09
78	217.72
79	17.19
80	84.28
81	260.96
83	337.91
84	119.05
85	88.99
87	120.04
89	24.36
90	305.00
91	124.36
92	22.13
93	130.69
94	1,267.27
95	40.69
96	431.50
97	98.08
98	54.48
99	211.87
100	137.36
101	22.34
102	849.41
103	91.28
104	179.81
105	289.98
106	1,199.73
107	108.29
108	57.56
109	113.22
110	18.25
111	37.03
112	433.69
113*	306.87
114*	1,035.21
115*	116.95
117	91.88
118	25.77
119	100.73
120	702.98
121	318.95
122	28.09
123	106.03
124	147.32
125	391.86
126	99.88
127	1,096.54
128	179.64
130	390.12
131*	641.20
132	91.98
133	151.96
134	135.33
135	11.96
136	182.49
137	203.33
138	60.63
139	77.24
140	38.49
141*	143.03
142	277.17
144	124.01
145	72.29
146	437.40
147	864.28
148	44.82
149	126.71
150	162.61
151	74.99
152	73.30
153*	2,181.24
154*	65.37
155	868.52
156	370.18
158	470.76
159	37.52
160	55.29
161	700.55
162	26.08
163	453.37
164	214.25
165*	56.60
166	36.52
167	184.93
168	236.63
169	28.78
170	491.75
172	116.06
173	288.00
174	914.86
175*	411.76
176	172.22
177	241.16
178	234.68
179	179.55
180	108.78
181	70.48
182	324.36
183	197.23
184	322.80
185	42.01
186	66.94
187	80.26
188	13.91
190	40.82
191	702.13
192	255.68
193	24.29
194*	1,765.64
195	13.41
196	37.25
197	14.78
198	8.12
199	48.53
200	223.51
201	16.06
202	44.44
203*	100.64
204	1,576.13
205	9.35
206	567.33
207	46.60
208	46.20
209	30.80
210	92.97
211	211.44
212	49.54
213	84.76
214	33.40
215	40.75
216	11.53
217	930.69
218	294.64
219	794.37
220	433.83
221*	2,960.29
222	49.09
223	185.69
224	95.79
226*	374.45
227	17.85
228	45.75
229	55.95
230	708.31
232	43.65
234	363.04
235	58.40
236	201.20
237	393.61
238	775.35
240*	1,192.79
241	127.06
242	253.17
243	109.22
244	17.27
245	491.83
246	28.06
247	94.63
248	70.32
249	19.15
251	440.47
252	341.67
253	247.69
254	511.14
255	19.68
256	155.48
257*	502.17
258	10.51
259	124.49
261	119.97
262	62.53
263	27.64
264	8.61
265	121.50
266	676.95
268	171.30
270	378.06
271	203.51
272	44.09
274	359.65
275	57.93
276	302.49
277	977.37
278	25.87
279	24.43
280	92.11
281	357.25
282	45.65
283	208.54
284	111.09
285	76.69
286	114.98
287	885.28
288	227.49
289	302.46
290	105.46
291*	290.75
292	1,363.84
293	641.59
294	12.57
295	500.61
296	172.96
297	11.78
299	199.01
300	89.04
301	534.72
304	642.89
305	331.98
306	106.78
307	182.06
310	160.09
311*	22.38
312	41.44
313	32.68
314	8.10
316	1,415.33
317*	292.06
318	57.90
320	369.34
321	216.67
322	65.83
323	163.93
324	180.11
325*	1,490.77
327	457.55
328*	115.85
330	368.10
331	86.29
332	77.04
333	101.12
334	671.05
336	732.53
338	146.24
339	199.66
341*	697.43
342	261.01
343	251.47
344	62.54
346*	493.88
347	217.72
348	561.92
349	217.08
350	299.82
351	42.44
352	209.13
353	128.27
354	189.56
355	142.95
356	237.88
357	37.44
358	131.39
361	2,438.69
362*	275.81
363	119.22
364	679.25
367	1,119.24
368	168.88
369	201.80
370	415.05
371*	1,280.70
372	398.26
373	188.61
374*	532.28
375	614.82
377	13.24
378	9.90
379	2,335.22
380	80.36
382	18.84
383	264.77
384	78.16
385	669.04
386	25.18
388	428.93
390	87.79
391	68.65
392	6.67
393	75.30
394	77.52
396	16.46
397	925.32
398	93.96
399	535.76
401	11.43
402*	44.18
403	95.40
404	10.35
405	43.94
406	419.36
409	36.05
410	33.44
411	17.12
413	84.11
414	802.72
417	8.59
418*	103.20
419*	64.08
422	241.36
423*	912.86
424*	85.82
426	96.20
427	429.89
428	25.42
429	49.11
430	1,148.63
432	6,014.55
433	182.32
436*	444.70
437	620.81
438	59.07
439*	1,171.68
441	514.00
442*	337.26
444*	116.20
445	1,133.64
446	91.99
447	78.27
449	65.81
450*	121.26
451	188.20
452	173.38
453	26.54
454*	950.36
455	71.65
457	450.16
458	316.75
459	53.20
460	97.38
464	417.96
465*	95.96
466	129.58
467	18.48
469*	294.88
470*	40.11
471*	1,165.83
472	406.44
473*	614.29
475	26.27
476	62.40
477	118.32
478*	140.73
480	71.90
481	133.62
482	45.03
484	561.87
485	13.48
486	384.25
487	289.52
488	88.32
490	128.05
491*	20.00
492*	71.13
495	453.94
496	38.68
498	338.86
501	15.24
503*	80.52
506	46.91

З місячних вкладок від старших членів $125,651.02

АКЦИДЕНТОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ

Відділ	Заплатив
5	24.40
12	9.20
14	19.15
15	15.20
16	24.10
20	15.20
22*	74.40
25	23.70
29	85
35	25.06
39	18.40
42	26.20
46	1.00
48	12.20
54	3.10
58	14.00
59	3.65
80	26.20
83	36.20
90	85
94	30.60
96	1.10
102	3.30
103	2.70
114*	35.55
120	3.90
121	32.40
122	21.80
125	34.80
131*	15.20
136	12.20
149	21.40
150	24.90
153*	15.50
155	14.75
163*	6.30
170	1.10
173	13.85
174	33.95
176	6.30
182	1.95
184	1.10
191	3.30
194*	17.50
206	73.20
208	1.35
214	2.45
218	7.20
219	22.40
220	36.10
221*	70.90
226*	2.15
238	66.00
240*	12.20
245	9.20
251	23.40
252	27.40
254	15.10
257*	1.95
266	21.00
270	3.05
271	20.25
277	165.55
282	2.55
287	38.75
295	122.80
300	12.20
301	2.45
304	1.10
305	33.60
307	12.20
316	2.70
320	20.45
334	15.55
338	85
346*	13.60
347	54.20
349	29.15
350	12.20
353	12.60
361	6.40
367	11.00
371	2.65
375	7.80
379	13.20
383	48.80
385	28.30
393	4.80
399	117.20
414	21.80
418*	17.75
422	27.40
423*	60.00
427	8.00
430	50.85
432	72.80
436	14.00
437	3.45
439*	24.80
441	22.00
445	133.70
446	26.20
450*	2.45
460	11.00
471*	68.30
472	3.85
473*	18.40
478*	3.65
484	24.40
495	85
498	33.20
503*	2.45

З місячних вкладок від членів обезпечених в акцидентовім обезпеченні $2,582.76

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

Відділ	Заплатив
1	34.73
2	19.30
3	163.94
5	506.41
6	11.80
7	41.36
8	514.95
9	33.97
10	25.95
11	28.87
12	3.00
14	268.40
15*	233.98
16	62.75
17	1.06
18	6.64
20	268.44
21	63.73
22*	227.95
23	52.74
25	166.17
26	1.50
27	77.06
28	13.82
29	103.06
30	5.50
33	101.14
34	4.05
35	73.41
36	144.19
37	230.51
38	316.96
39	393.37
40	25.51
41	3.00
42	499.61
43	7.52
44*	8.49
45	200.74
46	99.17
47	43.24
48	13.91
49	60.91
50	39.99
52	86.16
54	167.16
55	129.75
56	38.03
57*	213.19
58	20.73
59	191.88
60	7.49
62*	28.64
63	396.20
64	70.53
65	45.50
67	25.12
68	12.85
69	28.92
70	153.89
71	83.91
73	32.38
74	2.12
75	202.43
76	195.98
77	2.50
78	41.97
79	1.50
80	22.93
81	100.35
83	252.64
84	96.49
85	86.13
87	10.85
90	148.68
91	107.70
92	8.69
93	142.74
94	471.98
96	282.46
97	11.32
99	24.92
100	23.35
102	390.56
103	59.99
104	108.46
105	142.82
106	343.75
107	93.24
108	23.77
109	35.96
110	1.98
113*	43.20
114*	233.83
115*	38.28
117	13.51
119	51.79
120	196.12
121	261.37
122	24.70
123	20.70
124	7.00
125	349.31
126	7.15
127	266.07
128	141.64
130	223.37
131*	351.62
132	72.64
133	39.01
134	2.00
136	71.26
137	39.39
138	12.97
139	33.63
140	19.73
141*	32.56
142	192.57
144	21.67
146	78.13
147	233.84
148	9.00
149	45.42
150	70.40
151	47.28
153*	803.26
154*	3.54
155	308.00
156	314.65
158	81.58
159	1.88
160	1.67
161	159.78
163	100.00
164	54.87
165*	95.05
166	20.05
167	33.94
168	76.74
169	16.71
170	368.44
172	42.14
173	124.95
174	66.04
175*	144.32
176	120.93
177	69.38
178	39.09
179	30.59
180	158.13
181	10.71
182	98.57
183	128.79
184	244.40
185	8.38
186	28.18
187	30.08
190	7.82
191	443.87
192	226.15
194*	565.25
199	10.12
200	143.79
201	4.68
202	6.64
203*	101.54
204	500.33
206	252.88
207	4.74
208	37.75
209	3.81
210	100.07
211	43.75
212	6.91
213	103.59
214	12.80
215	18.33
216	9.19
217	368.97
218	80.08
219	258.59
220	219.69
221*	1,195.81
222	12.18
223	46.03
224	21.91
226*	44.59
229	15.71
230	348.25
232	10.69
234	221.33
235	7.84
236	150.36
237	106.45
238	385.01
240*	580.85
241	63.98
242	12.14
243	16.29
244	1.36
245	236.76
247	70.19
248	61.21
251	194.02
252	11.06
253	31.92
254	451.71
255	4.84
256	38.78
257*	84.24
258	50
259	39.56
261	31.38
262	13.57
263	7.80
264	11.31
265	95.28
266	304.46
268	100.44
270	60.20
271	240.28
274	149.01
275	45.80
276	244.02
277	451.38
278	20.08
279	5.28
280	129.35
281	273.55
282	39.43
283	169.77
284	80.37
285	9.41
286	16.58
287	272.66
288	137.04
289	143.33
290	54.77
291*	100.91
292	622.08
293	183.68
294	20.92
295	343.55
296	19.31
297	4.28
299	76.91
300	66.17
301	143.41
303	28.30
304	208.64
305	44.38
306	21.80
307	157.89
308	16.80
310	59.10
311*	1.50
312	10.25
313	21.83
314	5.75
316	686.47
317*	201.70
318	1.59
320	206.94
321	104.41
322	20.16
323	58.75
324	23.01
325*	551.84
327	410.93
328*	89.06
330	111.21
331	27.35
332	4.95
333	19.77
334	97.62
336	181.93
338	31.85
339	36.39
341*	248.93
342	77.88
343	44.27
344	29.38
346*	92.52
347	86.32
348	103.31
349	172.30
350	161.92
351	7.61
352	64.23
353	253.67
354	115.45
355	67.72
356	110.13
357	5.69
358	43.09
361	1,070.58
362*	181.03
363	3.11
364	289.35
367	477.00
368	1.86
369	54.41
370	187.94
371	234.25
372	284.48
373	3.59
374*	500.62
375	266.01
377	16.99
378	3.00
379	1,079.19
380	99.61
383	132.44
384	35.01
385	413.95
386	74.36
388	107.78
390	122.96
393	96.60
394	30.49
396	5.40
397	335.18
398	7.28
399	338.50
402*	178.94
403	31.33
405	12.50
406	13.77
409	3.90
413	24.91
414	525.37
417	11.68
418*	180.26
419*	132.22
422	91.64
423*	335.84
424*	4.06
427	334.26
428	42.37
429	7.48
430	241.05
432	2,015.92
433	34.65
436*	407.04
437	221.90
438	10.15
439*	790.75
441	312.95
444*	12.70
445	595.21
446	81.99
447	88.89
450*	32.13
451	55.80
452	108.64
453	8.10
454*	1,314.06
455	130.16
457	70.58
458	249.70
460	43.20
464	275.68
465*	55.85
466	288.39
467	3.00
469*	138.86
470*	10.44
471*	880.35
472	234.89
473*	283.36
475	5.20
476	15.17
477	44.53
478*	161.17
481	52.49
482	4.25
484	384.50
486	178.66
487	30.06
488	3.79
490	40.54
491*	75
492*	8.40
495	216.35
498	142.41
501	11.82
503*	97.72
506	193.15

З місячних вкладок від членів обезпечених в усіх родах обезпечення $54,118.56

З місячних вкладок від членів	$182,352.34
Відсотки від морґеджів	35,722.33
Відсотки від бондів	43,575.19
Відсотки від членських позичок	1,949.46
Чинш від реальностей в Джерзі Сіті, Н. Дж.	2,000.00
Приходи від реальности в Кергонксоні, Н. Й.	8,099.55
Приходи друкарні і книгарні	19,884.18
Надвишка при сплачених бондах	111.97
З переносу резерви при зміні кляс забезпечення	240.00
Вплати на англомовну українську енциклопедію	439.38
Вплати на покриття коштів при морґеджових інвестиціях	380.00
З переносу федерального податку за помічні сили	1,613.24
З переносу стейтового податку за помічні сили	118.39
Вплати на заплату податків на морґеджових інвестиціях	1,920.00
Зворот премії з додаткового обезпечення	6.74
Зворот виплаченої посмертної запомоги з з додаткового обезпечення	827.00
Разом	$299,239.77

ВПЛАТИ ВІД ІНВЕСТИЦІЙ

Сплати морґеджів	$58,130.11
Сплати бондів	78,940.23
Сплати членських позичок	12,761.47
Разом від інвестицій	$149,831.81

ПОВТОРЕННЯ

З місячних вплат і з переносів	$299,239.77
Вплати від інвестицій	149,831.81
Разом	$449,071.58

РОЗХІД:

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ПО БЛ. П.

5 Марко Михайло	$500.00
5 Скіба Юрій	500.00
20 Гавик Фруська	500.00
33 Коцоловська Вікторія	500.00
36 Крук Марія	500.00
43 Пришляк Володимир	500.00
60 Марціновська Анна	1,000.00
60 Олійник Михайло	1,000.00
69 Мартинець Іван	500.00
71 Теплий Іван	1,000.00
78 Керелейза Іван	500.00
78 Маційовський Станисл.	1,000.00
90 Чедар Михайло	1,000.00
95 Борута Юрій	1,000.00
96 Мандзяк Марія	500.00
105 Макар Ігнатій	500.00
110 Завальніцька Юлія	500.00
117 Хома Іван	1,000.00
120 Будник Йосиф	500.00
121 Юревич Стефан	1,000.00
133 Лешка Феська	1,000.00
147 Максимюк Антін	1,000.00
153 Ольховецька С. Ірина	250.00
164 Цебрик Теодор	379.00
178 Харко Йосиф	500.00
182 Давидович Юстина	500.00
184 Домаґа Ірина	1,000.00
186 Нови Ілія	500.00
187 Коваленко Іван	500.00
192 Політило Йоахим	1,000.00
204 Чорней Д. Евген	2,500.00
204 Малихівська Ольга	500.00
204 Гарбачевська Степанія	1,000.00
204 Пенкаль Юлія	500.00
217 Меленевич Стефан	500.00
218 Сорока Йосиф	750.00
220 Кот Микола	500.00
221 Шило Гордій	1,000.00
221 Шмегельський Андрій	500.00
221 Марущак Іван	1,000.00
238 Костецький Петро	500.00
245 Кушнір Марія	250.00
255 Светний Варвара	500.00
266 Мандро Марія	1,000.00
268 Струхманчук Семен	500.00
275 Махоцький Кароль	1,000.00
276 Кульчицька Розалія	500.00
277 Апанович Леонтій	1,000.00
277 Сивенький Йосиф	500.00
280 Урманець Тома	1,000.00
282 Робертсон Ольга	1,000.00
287 о. Паздрій Юрій	500.00
287 о. Паздрій Юрій	500.00
287 Смерек Іван	1,000.00
288 Кубарич Адам	1,000.00
291 Пеліх Юліян	500.00
292 Дворянин Михайло	500.00
293 Ласковецкий Іван	500.00
329 Шнурер Флоріян	500.00
335 Вробліцька М. Гелина	1,000.00
338 Кудлик Юстина	500.00
341 Дерех С. Евген	3,000.00
342 Попіль Вікторія	1,000.00
342 о. Мельниченко Роман	500.00
350 Брейн Василь	567.00
361 Савіцький Максим	1,000.00
367 Крук Марія	500.00
367 Вабій Василь	750.00
371 Вілас Анна	1,000.00
377 Матишак Семен	1,000.00
384 Фіґура Василь	1,000.00
400 Яворський Петро	1,000.00
422 Васютин Іван	500.00
428 Шалко Йосиф	250.00
430 Савчин Михайло	500.00
473 Шелюхіна Стефанія	500.00
476 Михасько Іван	500.00
498 Бабей Іван	500.00
	$57,696.00

ІНШІ ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНОГО ФОНДУ

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	$48,964.80
Грошові звороти	13,039.09
Виплати на реальностях в Джерзі Сіті, Н. Дж.	2,924.93
Вплати премії за додаткове обезпечення	897.76
Перенос резерви при зміні кляс обезпечення	240.00
Заплата вкладок за дітей, котрих родичі померли	153.99
Разом інші виплати	$66,220.57

ПОВТОРЕННЯ

Виплати посмертних запомог	$57,696.00
Інші виплати посмертного фонду	66,220.57
Разом	$123,916.57

ВИПЛАТИ З ФОНДУ СИРІТСЬКОГО

в. 478 Боднар Павло (ендавмент)	$517.50

ВИПЛАТИ З ФОНДУ ЗАХИСТУ

Виплати на реальностях в Кергонксоні, Н. Й.	$12,995.26

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З ФОНДУ ЗАПОМОГОВОГО

5 Стирановська Марія	$25.00
7 Кріль Антін	35.00
7 Присяжний Іван	35.00
7 Демко Павло	35.00
11 Дида Андрій	35.00
13 Слободян Катерина	25.00
13 Галайко Василь	35.00
13 Васильків Павлина	25.00
20 Когут Семко	35.00
20 Костюк Іван	35.00
20 Крушельницька Анна	25.00
20 Крупка Іван	35.00
20 Ліхончак Меланія	25.00
29 Месько Естер	25.00
29 Яхван Меланія	25.00
29 Томашевський Юрій	35.00
29 Козмовський Іван	25.00
31 Вилота Йосиф	35.00
31 Феценко Варвара	25.00
33 Скробач Володимир	35.00
36 Табінська Антоня	25.00
59 Вакай Марія	35.00
63 Спел Едвард	25.00
63 Уреяк Софія	25.00
77 Мофо Анна	25.00
93 Косіер В. Стенлі	25.00
99 Елько Гелина	25.00
103 Доць Григорій	35.00
104 Качмарський Волод.	35.00
104 Ворона Катерина	25.00
106 Попіль Каролина	25.00
109 Мачужак Катерина	25.00
119 Прохніцький Іван	35.00
119 Шпак Катерина	25.00
123 Піціль Микола	35.00
127 Джаксон Олеся	25.00
127 Ковалик Петро	35.00
127 Плотиця Григорій	35.00
131 Косарчин Марія	25.00
141 Бучинський Іван	35.00
142 Закорчений Григорій	100.00
155 Колодій Микола	35.00
155 Романко Анна	25.00
155 Мізерний Андрій	35.00
155 Макара Іван	35.00
155 Ханевич Катерина	25.00
158 Вабська Емілія	25.00
158 Осипович Катерина	25.00
176 Вархолик Михайло	35.00
178 Могиляк Захарко	35.00
185 Салітський Михайло	100.00
210 Москаль Катерина	25.00
233 Дудуш Григорій	35.00
233 Король Ангеля	25.00
233 Гаркач Параскевія	25.00
237 Веб Анна	25.00
238 Панкевич Олекса	35.00
238 Палінгерик Волод.	35.00
238 Шафранська Олександра	25.00
241 Фірман Корнель	35.00
253 Харко Катерина	25.00
257 Деделюк Олена	25.00
268 Сеньків Гомфрій	40.00
270 Тенюк Антін	100.00
274 Гула Домінка	25.00
276 Кміт Іван	35.00
277 Ярошевич Михайло	35.00
277 Бабинець Іван	35.00
292 Коперта Микола	35.00
292 Михайлюк Іван	20.00
292 Длугаш Володимир	35.00
292 Палій Нейло Богдан	35.00
299 Коваль Стефан	35.00
300 Коцюба Йосиф	35.00
301 Кришталь Михайло	35.00
301 Пекліч Іван	25.00
316 Петрів Петро	35.00
316 Пригода Яким	35.00
318 Куштай Анна	25.00
336 Амброзі Теодор	35.00
336 Байко Микола	35.00
342 Федак Михайло	35.00
342 Крупа Микола	35.00
352 Кочан Евгенія	25.00
352 Зуль Марія	25.00
355 Башта Дмитро	35.00
355 Плекан Григорій	35.00
361 Галичин Іван	50.00
361 Колодій Теодозій	35.00
363 Челядин Софія	25.00
364 Михай Марія	100.00
367 Кавин Василь	35.00
367 Гриців Микола	35.00
367 Тихоневич Іван	35.00
367 Матійчин Василь	35.00
374 Вінтонів Михайло	35.00
379 Репків Олександра	25.00
383 Грозинський Волод.	25.00
385 Яворський Петро	35.00
388 Гузва Домна	25.00
397 Цісяк Йосиф	35.00
406 Мороз Ксеня	25.00
422 Панасенко Анна	25.00
432 Щур Іван	35.00
432 Потічна Олександра	25.00
432 Адамович Андрій	35.00
432 Стельмах Юрій	35.00
436 Вегера Іван	40.00
445 Василів Олександер	25.00
445 Коваль Михайло	35.00
454 Гандзюк Дмитро	35.00
469 Грушовська Ева	25.00
471 Каник Марія	25.00
471 Стельмажук Йосиф	100.00
484 Іванишин Гільдеґард	25.00
484 Дибач Іван, стар.	35.00
506 Петрусяк Іван	100.00
Разом виплачено	$4,015.00

ВИПЛАТИ АДМІНІСТРАЦІЙНОГО ФОНДУ

Виплати друкарні і книгарні	$20,024.48
„Свобода" за орган	13,600.00
Платня помічних сил	8,584.95
Платня головного уряду	3,250.02
Федеральний податок за помічні сили	2,053.01
Нагорода постійним організаторам	1,716.50
Кошти подорожі і репрезентацій	1,703.91
Кошти подорожі постійних організаторів	1,345.25
За опікунчу обслугу над бондами	1,090.51
Чинш за канцелярію УНС	1,000.00
Видатки на пошту	545.00
Винайм машин на зладження виказів і статистики (IBM)	510.00
Канцелярійні друки і прибори	415.64
Канадійська канцелярія	300.00
Телефон	226.98
Покриття коштів при морґеджових інвестиціях	220.00
Машини для канцелярії УНС	187.07
Прибори для зладження виказів (IBM)	158.02
Асекураційні департаменти за дозволи	125.00
Лікарі за нових членів і інші провірення	120.25
Спортова акція	101.38
Фотографічні знимки членських аплікацій	90.60
Направи і чищення машин і інші виплати	86.36
Оголошення	75.00
Прибори для відділів	75.00
Асекураційні журнали	18.36
Відсотки на закуплених бондах	13.97
Українська англомовна енциклопедія	12.96
Разом виплачено з фонду адміністраційного	57,650.22

ІНВЕСТИЦІЇ

Інвестовано в морґеджах	$173,280.87
Інвестовано в бондах	4,087.50
Позички членам	9,324.46
Інвестовано в реальностях	79.76
Разом інвестовано	$186,772.59
Разом розхід в листопаді	$385,867.14

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем жовтня осталася	$361,218.74
Прихід в листопаді	449,071.58
Разом	$810,290.32
Розхід в листопаді	$385,867.14
Готівка з кінцем листопада 1964 р. остається	$424,423.18

ДОПОМОЖІМ НАШИМ СТАРШИМ

Тихо і без шумного розголосу веде Управа Товариства „Український Дім для Старших" під головуванням п. Пастернак свою працю, про яку рідко чуємо в пресі.

Тепер минув рік, як Т-во набуло свій власний дім при вул. 35 Гай Парк Гарденс для приміщення в нім старших людей, який названо „Пансіон ім. Івана Франка", і годиться згадати, як ця праця виглядає.

В неділю 6-го грудня 1964 відбулися Пансіоні ширші сходини членів Т-ва, на яких п. Евгенія Пастернак говорила про стан, в якому находиться Пансіон і порушила ряд проблем. Рік тому Пансіон віддано до вжитку людей, які на старші літа без праці і без притулку, дуже часто і без родини, не мали де притулити свої голови. Вони знайшли привітне, вигідне і тепле приміщення з повним удержанням, зі старанною і дбайливою опікою, без журби про хліб насущний, бо про це дбає Управа.

Управа працює безінтересовно, щоб нести поміч тим, що її потребують. Платного персоналу є 5 осіб, які зі співчуттям і щирим серцем відносяться до людей відданих їх опіці.

Захист нараховує тепер 20 осіб, з чого більшість чоловіки. Будинок згідно з вказівками урядових чинників перероблено внутрі, як і пристосіблено до потреб Пансіону.

Мешканці Пансіону мають добірну бібліотеку, радіо і телевізійний апарат.

Атмосфера в Пансіоні приємна і привітна, співжиття між мешканцями призне в потребі взаїмно собі помагають.

Всі є вдоволені, що знайшли захист між своїми людьми, де лунає українська мова.

Це і є ця благородна ціль дому, щоб старші люди на склоні віку не почувались самітними, щоб мали бодай трохи радости життя.

Як там люди почуваються, най посвідчить підслухана розмова між двома співмешканцями: — Як довго думаєте тут бути, сусідко, — питає сусід старшу пані. — Не знаю, мабуть до смерти — відповідає.

Рік життя Пансіону дефазує, що він себе виправдав і що помилялись ті, які відраджували братись за це діло.

Правда, початок був дуже тяжкий, треба було великої посвяти, труду і часу, хисту і знання, щоб побороти різні перешкоди і трудноші — правно-формальні з урядовими чинниками, фінансові, будівельні, брак вишколеного і досвідченого персоналу і т.п. Треба було непохитної витривалости і сильної віри в добре діло.

Треба підчеркнути, що вже нераз стверджено, що це треба завдячувати Управі, а передовсім голові п. Пастернак, яка особисто всім кермувала і кермує, всього сама доглядала і доглядає, яка всеціло посвятилась цій справі.

Тепер, коли майже все вже наладнано, Пансіон працює нормальним ходом і Управа може спокійно і з довір'ям глядіти в Будучність.

Але вона ще не вільна від клопотів, головно фінансових, має ще великі зобов'язання і потребує ще Вашої помочі. Тому з нагоди Світлого Празника Різдва Христового ми не повинні забути про тих наших, які з причини віку вже не можуть собі самі помогти. Зложім для них Коляду, нехай і в них запанує Різдвяна радість, нехай і вони відчують що громадянство їх не забуває.

І вже на сходинах деякі присутні, зі щирим серцем відгукнулись на заклик і зложили пожертви. І так п. Капіцький з Гвитбі жертвував 1 дол. на тиждень протягом цілого року, як вартість одногодинної праці і вплатив відразу чеком 25 дол. — п. Микола Дідик з Торонта зобов'язався платити по 5 дол. місячно цілий рік, а пані Марія Дзядик, яка провадить кухню в Пансіоні, зобов'язалась додатково працювати по 2 год. тижнево.

Окрім того зауважуємо, що Комітет Пань, який існує при Товаристві, започаткував уже збірку дарунків на Різдво для жителів Пансіону, тож просимо відгукнутися і на той заклик і зложити, хто може, Коляду в дарунках.

Вкінці пригадуємо і просимо, щоб вписуватись в члени Т-ва, членська вкладка виносить 5 дол. на рік.

Адреса Т-ва:

Ukrainian Home for the Aged, 35 High Park Grds., Toronto 3, Ont., Tel.: RO 3-5939.

С. Булак

● Д-р Мартин Лютер Кінґ, провідник в боротьбі за рівні права для негритянського населення і власник нагороди Нобеля заявив, що через 25 років в ЗДА може бути негр вибраний на президента держави. Він гадає, що вже тепер є численні негри, які надаються на становище президента країни, але соціяльні упередження роблять неможливим вибір чорної людини на голову держави. Але у ЗДА відбуваються такі зміни, які за 25 років вможливлять те, що в Білому Домі зможе урядувати чорний президент.

БАЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$424,423.18
Морґеджі	$8,124,187.23
Бонди	19,876,787.45
Позички членам	456,834.76
Реальності	573,832.07
Друкарня	26,784.68
Разом	$29,482,849.37

Стан довжний:

Посмертні і резервові фонди	$28,411,255.29
Адміністраційний фонд	67,524.74
Конвенційний фонд	51,393.75
Запомоговий фонд	340,158.53
Народний фонд	9,894.23
Сирітський фонд	135,143.10
Спеціяльний фонд	390,742.80
Фонд захисту	56,215.81
Фонд наглої потреби	20,521.12
Разом	$29,482,849.37

Роман Слободян,
гол. касир

Головний Уряд УНСоюзу

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Головний предсідник:
JOSEPH LESAWYER
81-83 Grand Street
Jersey City 3, N. J.

Заступник головного предсідника:
STEPHEN KUROPAS
3301 N. Newland
Chicago 34, Ill.

Заступниця головного предсідника:
Mrs. GREGORY HERMAN
601 Maywood Avenue
Maywood, N. J.

Головний секретар:
JAROSLAW PADOCH
81-83 Grand Street
Jersey City 3, N. J.

Головний касир:
ROMAN SLOBODIAN
81-83 Grand Street
Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

WLADIMIR KOSSAR
150 Eugenie Street
Winnipeg, Man., Canada

WALTER GALAN
7039 Limekiln Pike
Philadelphia 38, Pa.

PETER PUCILO
10111 South Artesian Street
Chicago, Ill.

JOHN KOKOLSKI
229 Huntington Avenue
P. O. Box 467
Woonsocket, R. I.

JOHN W. EVANCHUK
9312 Sherman Road
Morton Grove, Ill.

ГОЛОВНІ РАДНІ

BOHDAN ZORYCH
604 Bathurst
Toronto, Ont., Canada

BOHDAN MELNYK
5155 2nd Ave., Rosemount
Montreal, Que., Canada

RUSSEL HUK
157 Adelaide Street
Hartford, Conn.

TARAS SHPIKULA
5466 W. Haddon Avenue
Chicago 51, Ill.

DMYTRO SZMAGALA
4037 Riveredge Rd.,
W. Park Sta.
Cleveland 11, Ohio

WILLIAM B. HUSSAR
35 Hardison Rd.
Rochester 17, N. Y.

ANDREW JULA
15 Sands Avenue
Ambridge, Pa.

Miss ANNA CHOPEK
117 Greenfield Rd.
Mattapan, Mass.

IVAN ODEZYNSKY
5909 North Camac Street
Philadelphia, Pa.

Mrs. HELEN OLEK
2151 N. Lorel Avenue
Chicago 39, Ill.

Mrs. OSYPA OLINKEVYCH
1900 Forestdale Avenue
Cleveland 9, Ohio

MYRON KUROPAS
3301 N. Newland Avenue
Chicago 34, Ill.

Mrs. MARIA DEMYDCHUK
416 17th Street
Brooklyn 15, N. Y.

Mrs. HELEN SHTOGRYN
4753 N. Hutchinson Street
Philadelphia 41, Pa.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

знаходиться у власнім домі під ч. 81-83 Grand St. - Jersey City 3, N. J.
Поштова адреса УНСоюзу:
P. O. Box 76 — Jersey City 3, N. J.
Telephone: HEnderson 5-8740

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE 5020 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, Pa. 19141

ЗАКЛИК
УККА в справі коляди ЗУАДК-у

В українській американській пресі появився Заклик Злученого Українського Американського Допомогового Комітету в справі коляди на його допомогову працю.

Український Конгресовий Комітет Америки цей заклик ЗУАДК-у д озбірки коляди вповні підтримує.

Це ж бо єдина Українська Допомогова й Переселенча Організація в Америці, що як вже два десятиліття на основі свого чартеру і статуту, що допомагала свого часу величезним тисячам українських скитальців, що переселила за весь минулий час 25 тисяч родин до ЗДА, а крім того допомагала в переселюванні наших скитальців і до країн Полудневої Америки, а навіть Австралії.

Тепер ЗУАДК утримує своє Представництво в Європі з осідком у Мюнхені, яке несе допомогу нашим залишенцям, веде акцію відшкодування всім потерпілим від переслідування націстичного режиму, що заганяв наших людей до концентраційних таборів, де вони тратили здоров'я, де стали каліками.

Европейське Представництво ЗУАДК-ту допомогло сотням наших залишенців включитись в німецьке господарське життя, вивінувуючи їх помешканнями та домашнім устаткуванням.

Останньо ЗУАДК організує допомогу українській студіюючій молоді, переважно університетській, у Польщі та старається допомогти потребуючим українцям у Югославії.

ЗУАДКомітет розпоряджає поважними міжнародніми зв'язками і використовує їх для добра українських залишенців і потребуючих українських людей, де вони не були б, чи в Европі чи в Америці. Може прийти час, коли ЗУАДК буде в силі виконати ще більше завдання, як досі виконав.

З уваги на те УККА просить всі свої Відділи та Членські Організації не тільки підтримати, але й допильнувати збірки Коляди на ЗУАДК.

ЕКЗЕКУТИВА У К К А

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА
СВ. ТРОЇЦІ В ІРВІНГТОНІ

повідомляє
своїх Парафіян і все Українське Громадянство, що

почавши від 3-го січня 1965 року
СЛУЖБА БОЖА
буде відправлятися
в новозбудованій Церкві
яка міститься при
836 Lyons Ave., Irvington, N. J.

Різдвяні Богослуження
почнуться 7-го СІЧНЯ 1965 р., о год. 9-ій рано

ПАРАФІЯЛЬНИЙ УРЯД

Д-р Володимир СТАНЕЦЬКИЙ

ПОВІДОМЛЯЄ ХВОРИХ, ЩО
з днем 15-го січня 1965 р.
ВІДЧИНЯЄ ЛІКАРСЬКИЙ ОФІС
при вул. Florence Ave. ч. 3
(рiг Springfield Avenue)
Irvington, N. J.
Тел.: 374-7539

ВІСТІ З-НАД ПАЦИФІКУ
Редагує: ІВАН ОВЕЧКО

Ярослава Стецько в Каліфорнії

Сан Франсіско, Лос Анджелес (Я. Б. І. О.) — У другій половині листопада 1964 р. на Формозі відбувся черговий з'їзд Азійської Антикомуністичної Ліги, з якою тісно співпрацює АБН. На з'їзді від АБН була голова АБН д-р Ярослав Стецько і редакторка англомовних видань АБН пані Ярослава Стецько, як також від інших національностей проф. Катона. Повертаючись із Формози, пані Стецько мала доповідь у Токіо (Японія), звідки загостила до Сан Франсіска і Лос Анджелес в Каліфорнії. Під час побуту в Сан Франсіско пані Стецько відбула конференції з представниками інших національностей, що входять у склад АБН, відвідала редакції американських та чужомовних газет, нав'язала контакт з місцевими провідниками протикомуністичних організацій, вручаючи при тій нагоді літературу про АБН та працю, яку він виконує. Для українського громадянства Сан Франсіска та околиць вона виголосила доповідь про осяги АБН на зовнішньому відтинку діяльности та пляни на майбутнє. В дискусії давала вичерпні відповіді на численні запити дискутантів.

У неділю, 6-го грудня пані Ярослава Стецько мала зустріч із громадянством Лос Анджелесу в домі УКОсередку, де також виголосила цікаву доповідь про працю АБН та інших антикомуністичних бльоків і ліг у всьому світі. Як виявляється, шановна доповідачка за останні два десятиріччя побувала в багатьох країнах Европи, Азії, Америки і Африки з метою консолідації антикомуністичних сил у всьому світі для підготовки визвольних національних революцій у поневолених комунізмом країнах, а в першу чергу в Україні. Пані Стецько з гордістю згадує, що на Азійській Конференції, де були делегати з країн усього світу — прем'єри, президенти, генерали, міністри, єпископи — найбільше признано привітів, на адресу української делегації, що зробило поважний вплив на всіх делегатів. Доповідачка говорила про цілі з'їзду на Формозі, про скликання Світового Конгресу та створення Світової Антикомуністичної Ліги, про взаємовідношення народів і представників у АБН, про урядові і позаурядові зв'язки з антикомуністичними рухами в поодиноких країнах та про те, як українці на місцях свого поселення можуть допомогти праці АБН. Після доповіді було чайне прийняття в честь визначної жінки-політика наших часів, де гості вітали представники окремих організацій, в тому числі пані І. Сіяк від Союзу Українок.

Дискусійний вечір.

Сан Франсіско, Кал. (Я. Блищак) — 486-ий Відділ УНС улаштував 6-го грудня ц. р. дискусійний вечір на тему: „Завдання української спільноти в Америці". Вечір пройшов при численній участі громадян. У дискусіях були порушені такі теми: Пам'ятник Т. Шевченкові і влаштування при ньому інформаційного центру, музею та бібліотеки. Світовий Конгрес Українців. Могила о. А. Гончаренка. Справа запрошування представників УССР українськими колами та зв'язки з ними. Яка громадська праця дає добрі наслідки. Більша частина присутніх забирала слово в дискусіях над тими питаннями.

Зустріч любителів мистецтва

Лос Анджелес, Кал. (І. О) — Недавно створене Товариство Акторів Української сцени при УКОсередку вже підготувало виставу п'єси Т. Шевченка „Назар Стодоля" (режисер — Б. Грінвальдт), а напередодні прем'єри зробило мистецький вечір - зустріч усіх любителів мистецтва в Лос Анджелесі, щоб таким чином „підготовити ґрунт" для такої поважної події, як прем'єра, і заактивізувати мистецьку діяльність людей на майбутнє. Після імпрези з вечерею понад 70 присутніх говорили про справді милий, дружній вечір з мистецькою насолодою. На імпрезі співали: Б. Грінвальдт, Євгенія Грінвальдт, Олена Наріжна. За піяно були: Є. Грінвальдт і П. Наріжний (який також співав у дуеті з матір'ю, пані Оленою Наріжною). На гітарі грав Олесь Панченко. Власний вірш прочитав Б. Старовійт, твори інших — Євгенія Грінвальдт. Керівником вечора був Святополк Шумський. У заповідженій виставі „Назара", крім акторів ТАУС і балетної групи Смальцева, візьме участь також хор „Кобзар" (дир. — В. Божик) з „Вечерницями" — Ніщинського. Ця зустріч любителів мистецтва відбулася 29-го листопада 1964 р. у церковній залі парафії Св. Володимира.

Замість
РІЗДВЯНИХ КАРТОК
Приятелям і Знайомим
в ЗДА і поза їх межами
складаю
$10 на УВАН, $10 на НТШ
і $5 на ЗУАДК
Євдокія ДИЧКО-БЛАВАЦЬКА

Вісті з Товариства „Рідна Школа" в Дітройті-Схід

Т-во „Рідна Школа" в Дітройті-Схід є власником двох шкільно-навчальних установ: Школи Українознавства Т-ва „Рідна Школа" та Дитячого Садка, створених незабаром після прибуття нової хвилі еміграції до ЗДА.

Про їх теперішню працю і стан була мова на річних зборах Рідної Школи у жовтні, в залі Пласту при вул. Лямпкін.

Із звітів виявилось, що наша школа почала з успіхом навчання в новому шкільному році у всіх одинадцяти клясах. Перша кляса заповнилась новими 53-ома учнями; тому виникла потреба створити два відділи. По два відділи мають ще кляси друга з 48 учнями, третя з 63 учнями і шоста з 43 учнями. Кількість учнів у інших клясах: у 4-ій — 37 учнів, у 5-ій — 29, у 7-мій — 40, у 8-ій 16, у 9-ій 18, у десятій — 10, в 11-ій — одинадцять. У клясі дітей англомовних батьків — 12 учнів. На 24 жовтня 1964 р. було записаних разом 380 учнів, а з Дитячим Садком — 40 осіб.

Завдання школи — національне виховання і навчання предметів українознавства. Навчання здійснюється згідно з програмами Шкільної Ради УККА. Вона постачає школі потрібні шкільні книжки, а інспектор Шкільної Ради проф. д-р Мирон Дольницький інспектує усі кляси двічі кожного року та під його керівництвом відбуваються матуральні іспити учнів 11-ої кляси.

Власником Школи є Т-во діє Батьківський Комітет, що безпосередньо відає її адміністрацією Рідна Школа; в його рамах ністрацією і фінансами.

Дитячий Садок — друга важлива виховна клітина Т-ва „Рідна Школа". Ним завідує учителька Оксана Савків. У цьому шкільному році вписалось 26 дітей віком від 3-ох до 5 років.

Навчання відбувається тричі на тиждень. Дитячий Садок має свою опікунів в особах голови Т-ва Осипа Купіра та інж. Івана Коцура. Обидва вони багато помагають при влаштуванні дитячих імпрез, укладанні програм тощо.

Українське громадянство однозгідне в тому, що Т-во Рідна Школа, як керівник і координатор національного виховання і навчання предметів українознавства (мова, література, історія і географія, історія культури, релігія та спів), стоїть на першій лінії фронту боротьби за душу нашого молодого покоління в чужині.

Зборами проводив почесний голова Т-ва д-р Антін Запітній, секретарював інж. Ярослав Дуб.

Вуйн почесні світи... праці Управи директора Школи Українознавства та провідниці Дитячого Садка.

Заступник голови Шк. Ради УККА, голова Центру Опікунів Шкіл Українознавства інж. Данило Березовський вияснив, що метою згаданого Центру є організаційне з'єднання усіх опікунів Шкіл Українознавства на терені ЗДА, якими є різні організації, товариства, церкви тощо. Щоб узгіднити методи праці, посилити їх активність і затіснити співпрацю із Шк. Радою УККА, — Управа Центру скликала крайовий з'їзд на 5 і 6 грудня ц. р. у Шикаго.

Збори відмітили позитивну працю і заслуги о. прот. Биковця, який брав активну участь у діяльності Рідної Школи та у присідненні нових членів для неї з-поміж своїх парохіян. Голова Батьківського Комітету відчитав преліміяр бюджету школи на біжучий шкільний рік.

Після ухвалення абсолюторії, Загальні Збори обрали знову головою п. Осипа Купіра, а до управи наступних громадян: О. Савків, І. Строїч, мгр. Ф. Любінецьку, Н. Дудун, мр. — Я. Тарнавського, інж. І. Коцура, інж. Д. Березовського. До складу Контрольної Комісії увійшли: П. Чемний, о. прот. Биковець, інж. В. Воб'як.

О. Сливинський

Замість поминових листових побажань з нагоди
СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І НОВОГО РОКУ
складаємо
$10.00 на Науковий Фонд ім. Т. Шевченка при Науковому Товаристві ім. Шевченка в ЗДА;
$10.00 на Українських Воєнних Інвалідів;
$10.00 на клініку для дітей залишенців в Европі.
Д-р Володимир, Ірина і Марта КОПАЧ

Літературно-Мистецький Клюб у Філядельфії
СУБОТА, 2-го СІЧНЯ 1965 р.
ДОМІВКА СОЮЗУ УКРАЇНОК
4936 П. 13-та вул.

Проф. д-р **НАТАЛІЯ ПАЗУНЯК** доповідатиме на тему: **„Слов'янські просвітителі Кирило і Методій".**

Проф. д-р **ІВАН ЛИСЯК-РУДНИЦЬКИЙ** говоритиме про **„Враження з Кирило-Методіївського З'їзду в Зальцбурзі 1963".**

Початок о год. 7:30 веч. Гостям раді.

Увага! ГАРТФОРД і ОКОЛИЦЯ! Увага!
Товариство „Пласт-Прият"
запрошує Молодь і старше Громадянство на
ТРАДИЦІЙНИЙ
МАЛАНЧИН ВЕЧІР
що відбудеться
в суботу, 9-го січня 1965 р.
о годині 8-ій веч.
у новій залі KNIGHTS OF COLUMBUS
North Mountain Rd., NEWINGTON, Conn.
В ПРОГРАМІ: Гумореска „Розв'язання громадського мішка" та зустріч Нового Року.
Добірний буфет у заряді ВШ. Пань.
Столики просимо резервувати у п. Р. Кузьми, тел.: 246-4308

Д-р Ярослав ТИХОВСЬКИЙ
провадить лікарську практику
із спеціяльним узглядненням
УРОЛОГІЇ
при 195 West End Avenue, NEWARK, N. J.
Приймає за попереднім злогошенням — тел.: 373-6086

ВИЙШЛА ВЖЕ ДРУКОМ КНИЖКА
„ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО КООПЕРАТИВНОГО РУХУ"
АВТОР
Д-р Ілля Витанович
Книжку набути можна
в КОЖНІЙ УКР. КРЕД. КООПЕРАТИВІ
або замовляти вприст у Товаристві Української Кооперації на адресу:
Ukrainian Economic Advisory Ass'n, Inc. TUK
98 Second Avenue, New York 3, N. Y.

Українська хроніка

● Найвище відзначення і премію в сумі 1 000 дол. одержав Микола Бринський — довголітній професор мистецтва в Іллінойському університеті, за картину „Два символи".

● 3-го січня 1965 р. о 5-ій г. по полудні, у великій залі Дому Організацій Визвольного Фронту, 315 Схід 10 вулиця, Леонід Полтава виступить з доповіддю на тему „Боротьба за Україну на сучасній Україні".

Організація Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ)
Осередок Спілки Української Молоді (СУМА)
в Гартфорді
запрошують Українське Громадянство Гартфорду і околиці на
МАЛАНЧИН ВЕЧІР
В суботу, 9-го січня 1965 року **Початок: год. 8-ма веч.**
в гарній залі ITALIAN AMERICAN CLUB, 464 Tolland St. East Hartford
Грatиме Оркестра Музичної Амер. Федерації п. Вілсона з Вест Гартфорду.
Стрій довільний. ● Вступи: $3.00 ● Студентські $2.00
Просимо подбати про власні напитки. Багатий власний буфет в руках ВШ. Пань.
Резервувати столики просимо від год. 6-8 щодня: Крамниця СУМА — тел. 246-6955.
Гуменний Ярослав — тел. 233-4019.
КОМІТЕТ

Українська Мистецька Ґалерія в Ню Йорку
під керівництвом Ольги Соневицької

Ґалерія відчинена:
в п'ятниці 6-8
в суботи 4-6
в неділі 12-2

В іншім часі інформації в крамниці ЕКО.
Догідні умови купна.

ВЕЛИКИЙ ВИБІР КАРТИН
найкращих українських мистців:
олійні образи, акварелі, ґуаші, темпера, графіка.
В останньому часі Ґалерія поповнилася новими творами:
ОЛЕКСИ ГРИЩЕНКА
Адреса:
Літературно-Мистецький Клюб
у Ню Йорку, 149 — 2-га Аве.

Прикрашуйте свої кімнати цінними картинами наших мистців!

Це найкращі дарунки на весілля, іменини, уродини, ювілеї. Різдвяні свята.

ВІТАЄМО
ЧИТАЧІВ ГАЗЕТИ НАШИХ ПРИЯТЕЛІВ І БАГАТЬОХ НАШИХ КЛІЄНТІВ
З НОВИМ РОКОМ
та наближаючими
СВЯТАМИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
PACKAGE EXPRESS & TRAVEL AGENCY, Inc.
1530 Bedford Avenue BROOKLYN, N. Y.
і ВСІ ВІДДІЛИ.

Друзям і Знайомим
РАДІСНИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
д-р Василь Трухлий
Шикаго, Ілл.

Друзям і Знайомим
РАДІСНИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
д-р Юрій Трухлий
Ню Йорк, Н. Й.

Вітаю ЧИТАЧІВ газети
З НОВИМ РОКОМ
Dr. L. A. Behla
320 W. 86th St. (near Broadway) NEW YORK
Tel.: EN 2-9178
ГОДИНИ ПРИПНЯТЬ:
ПОНЕДІЛОК і ЧЕТВЕР — 1 P.M. — 6:30 P.M.
ВІВТОРОК — 1 P.M. — 7 P.M.
П'ЯТНИЦЯ — 11 A.M. — 4 P.M.
СУБОТА — 11 A.M. — 2 P.M.
СЕРЕДА і НЕДІЛЯ закрито.

З ПРИВОДУ ПЕРШОЇ РІЧНИЦІ З ДНЯ СМЕРТИ
СВ. П.
Кирила Васильовича ДАЦКА
б. полковника, члена-основоположника ОБВУА та директора Військово-Історичного Інституту
буде відслужена
у неділю, 3-го січня 1965 року
в Катедральному Храмі УПЦ Св. Володимира при 82-ій вулиці в НЮ ЙОРКУ
після Св. Літургії
ПАНАХИДА
ЗА СПОКІЙ ЙОГО ДУШІ,
до численної участи в якій запрошуємо Рідних, б. Вояків, Приятелів та все Українське Громадянство.
ІРИНА ДАЦКО — дружина
і
УПРАВА ОБВУА — Відділ НЮ ЙОРК

В ЧЕТВЕРТУ РІЧНИЦЮ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТИ
наших Найдорожчих і Незабутніх
бл. п.
Евгенії і Віри Надії ПОПИК
будуть відправлені за Них
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ З ПАНАХИДАМИ
В НЮ ЙОРКУ: в суботу, 2-го січня 1965 р.
о год. 9-ій рано
в українській католицькій церкві
Св. ЮРІЯ при 7-ій вулиці.
В ЙОНКЕРСІ: в суботу, 2-го січня 1965 р.
о год. 8:45 рано
в українській католицькій церкві
Св. МИХАЇЛА при Чеснат вулиці.
Свояків, Приятелів та Знайомих просимо взяти участь в цих Богослуженнях.
РОДИНА

КЛІВЛЕНД, Огайо
Субота, дня 9-го січня 1965
Вечеря о год. 7:30 веч. Баль від год. 9:30 веч.
● ● ●
Квитки вступу можна отримати в відомій книгарні „ДНІСТЕР".

ТРАДИЦІЙНИЙ МАЛАНЧИН ВЕЧІР КЛІВЛЕНДУ
ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДЕБЮТАНТОК ІЗ П'ЯТЬОХ МІСТ ОГАЙО
До ласкавої участи в Вечорі Українське Громадянство стейту Огайо запрошують
Організації Українського Визвольного Фронту в Клівленді, Огайо.

The Manger Hotel
1802 East 13th St., Cleveland, Ohio. Phone: TO 1-2345
Грає Г. КУЗБЕР і ЙОГО ОРКЕСТРА
● ● ●
ВЕСЕЛА ПРОГРАМА У ВИКОНАННІ
ІВАННИ КОНОНІВ та інших

ПІСЛЯ ПОВЕНІ В КАЛІФОРНІЇ

Трупи корів, що залишилися після відпливу вод на вулицях спустошеного повінню каліфорнійського містечка Ферндейл.

Склад елементів землі впливає на стан здоров'я людей і тварин

Монтреал, Канада. — На щорічному з'їзді Американського Товариства для розвитку науки американські, канадійські й англійські науковці прийшли до висновку, що хемічний склад землі відповідно впливає — позитивно або неґативно — на стан здоров'я людей і тварин, які живуть у даному районі. Англійський учений д-р Пінсент рапортував на з'їзді про обстеження двох поселень у Англії, що підтвердили такі припущення. Про вивчення районів ЗДА з дуже низькими або дуже високим відсотком захворювань на недуги серця та пістряк звітували на з'їзді двоє американських учених, Гелен Кеннон і Ен Фідлер. Пані Кеннон відома в науковому світі як така, яка відкрила одну надзвичайну особливість: деякі види рослин особливо добре розвиваються там, де в землі є багато уранової руди. Її спостереження значно полегшили розшуки покладів уранової руди. Докладне вивчення хемічних елементів землі у стейті Ню Йорк і в стейті Меріленд показало, що тут, де найбільше випадків згаданих вище хворіб, у землі переважають такі елементи, як арсенік, нітрат, манган, хром та ін. У Ню Мексіко цих елементів значно менше, зате земля там багатша на стронцій. Д-р Генрі Воррен, професор геології в університеті Британської Колюмбії, прийшов до висновку, що не даремно в деяких місцевостях стейту Ню Йорк люди вірять, що існують „пістрякові доми", у яких люди часто наражені на небезпеку захворіти на пістряк або серцеву недугу. Ці „старі казки", сказав д-р Воррен, не можна повністю відкидати, бо у них криється доля правди. Вивчення двох районів у Англії показало, що там багато молодого віком каміння та що харчові продукти у тих місцях багаті на мінерали. Д-р Воррен звернув увагу і на те, що в деяких районах ЗДА часто хворіє худоба, бо вона споживає більше невідповідних хемічних елементів із травою й сіном. Хемічний склад води теж впливає на стан здоров'я. У деяких гірських районах люди терпіли від нестачі йоду у воді, але різні недуги значно зменшились чи й припинились, коли до води почали додавати йод. Багато захворювань на анемію зареєстровано в районах, де вода дуже бідна на залізо. Проблема ще не вивчена, але вже тепер можна говорити про взаємозв'язок між хворобами людей і тварин та хемічним складом землі, на якій вони живуть.

ДО УКРАЇНСЬКИХ МУЗИК НА ЧУЖИНІ

З метою видання Альбому українських музик на чужині (композиторів, диригентів, співаків, інструментистів, учителів музики), прошу надсилати на нижче подану адресу: автобіографії зі знимкою. Біографії не будуть скорочувані. Ціна Альбому буде подана до відома після обчислення коштів видання на основі кількости зголошених і сторінок друку їх біографій. Величина знимок у Альбомі стандартна, для всіх однакова. Про померлих можуть подавати їх біографії їх рідні або знайомі. Матеріяли слати до 1-го липня 1965 на адресу: M. Skala-Staryckyj, 125, Bd Richard Lenoir, Paris XI, France.

● **Масток покійного Джана Д. Рокефеллера молодшого,** батька нюйорського губернатора Нелсона А. Рокефеллера, суд оцінив на $ 160,598,584. Джан Рокефеллер молодший помер у віці 86 років 11-го травня 1960-го р. Він жертвував був на добродійні цілі $473 мільйони, а його батько Джан Д. Рокефеллер старший, основник Стандард Ойл Компанії, який помер в 1937-му році у віці 97-ох років — роздав на добродійні цілі — $531 мільйон.

СПОРТ

Редагує: В. Сохан

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТ ПО ТОЙ І ПО ЦЕЙ БІК „ЗАЛІЗНОЇ ЗАСЛОНИ"

Закінчений 1964 рік ввійде в історію світового спорту не лише завдяки величавим Олімпійським Ігрищам у Токіо. Цей рік позначився величезним ростом популярности спорту до найменш цивілізованих закутин світу включно. Також факт, що спортом чим раз більше зловживають як зброєю у холодній війні, скріпив зацікавлення ним мас населення. Однак через спотворювання головних цілей спорту він втратив чимало на своїй вартості. Погоня за осягами і перемогами та потурання вільного світу діям і участі псевдоаматорських спортовців „країн соціялізму" у зустрічах з представниками вільного світу не ворожать спортові світлої будучности. Комерційність спорту на Заході також не сприяє активності мас молоді в спорті, бо притягає до участи лише вшмкові здібні одиниці.

Яке місце займають в цих двох світах українські спортовці? За „залізною заслоною" наш знедолений народ на прикази партії фабрикує під наглядом чиновників масовість і високі осяги спорту у брехливих статистиках еоц. змагань. Про великі числа „розрядників" голосить комуністична пропаганда тоді, коли насправді більшість української молоді не має змоги вправляти спорт, чи то через брак спортового виряду і споруд, чи прямо через облудне ставлення Москви до гарного, але нездійснюваного клича „спорт у маси". Злидні і брак часу для спорту є загальним явищем серед гнобленої молоді України, якій поза школою і працею придумують різні зайняття, політосвіти і комуністичної індоктринації, ударних кампаній для збору збіжжя, бараболі, кукурудзи, буряків, чи помочі в промисловому виробництві для будівництва комунізму, або і „добровільні" виїзди на цілинні землі то інші „почесні" завдання. На тому тлі, не з рядів спортових мас, а з упривілейованих кол виростають тільки ті спортовці, які виявляють спеціяльні здібності. Вони вибиваються опісля на „майстрів спорту", які одначе в дійсності вибирають собі спорт, як ремесло для прожитку та покращання свого життя. Ці спортовці, вибранці долі, мусять стати на службу комуністичним окупантам України. Коли висилають їх закордон, Москва докладає всіх старань, щоб вони репрезентували тільки її і тільки для неї збирали пропаґандивний капітал, потрібний імперіялістичній Москві для підривних і загарбницьких цілей у ще вільних країнах світу.

Ми, українські спортовці у вільному світі, слідкуємо з притаєним віддихом за кожним проявом спортового життя нашої молоді на Україні, і з болем серця спостерігаємо насильства над українською молоддю Москви, яка цілево здержує гін нашої молоді до спорту та її ріст тіла і духа. Ми теж з неприхованою радістю схоплюємо кожну вістку про осяги українських спортовців і виловлюємо українські прізвища із списків змагунів „передової країни соціялізму", хоч як пробує приховати їх національність Москва, яка зіпхала їх усіх до „спільного котьолка". Ми свідомі, наскільки краще, буйніше і скоріше розвивалась би спортова діяльність нашої молоді у вільній Україні, де замість сцентралізованих у Москві „Динам", „Спартаків", „Буревісників" і їм подібних, розцвіли б на Україні вільні спортові товариства і клюби. І ми певні, що тоді спортовці вільної України могли б зайняти належне їм визначне місце в світовому спорті та на Олімпійських Ігрищах.

Може і тому, що так лукаво присвоює собі Москва всі здобутки українських спортовців, багато з нас тут на еміґрації кладуть таку велику вагу саме на пропаґанду українського імени у спорті. Овочем цих старань є здобутки наших футбольних клюбів на терені Америки і Канади. Їх успіхи в ділянці пропаґанди є безсумнівні, але коштують вони чимало труду і гроша. Дуже важним є не віддаватися надто одній справі і не вичерпувати для неї, тобто пропаґанди, всіх наших матеріяльних і людських потенціялів, бо вона є лише одним із завдань нашого спорту. Ми повинні твердо усвідомити собі, що пропаґандивна ділянка спорту, навіть хоч і ведена як протидія московському імперіялізмові у спорті, не є головною ділянкою і ціллю активности наших спортових товариств і клюбів. Нам треба старатися зберегти відповідну пропорцію між вкладами праці і гроша у пропаґандивну та у головну — виховну діяльність нашого спорту. В іншому випадку існування наших спортових одиниць буде не лише неповновартісним, але і може на дальшу мету не виправдати себе вповні. Проминуть роки слави і погасне запал до футболу нашого гурту імігрантів і тоді наш спорт залишиться не лише без активних українських спортовців, але і без меценатів та симпатиків клюбів.

Треба виразно підчеркнути, що марево такого кінця нашого спорту покищо від нас далеке. Ми ще маємо клюби і товариства, які таки дбають про молодь, а, що більше, маємо ще в першу чергу молодечі організації, серед яких Пласт і СУМ віддають належну молоді. Але окруження, яке стає „нацією глядачів" у спорті, має чималий вплив і на наше спортове життя. Часто наші футбольні клюби занедбують працю і опіку над молоддю. Тому час нам пригадати порядок вартостей поодиноких завдань спорту. Крім футбольних клюбів маємо ще цілий ряд спортових товариств, які поставили собі за завдання популяризувати інші ділянки спорту. Вони у співпраці з Українською Спортовою Централею Америки і Канади та з її Філіями ведуть муравлину виховну працю. Показниками їх праці є здвиги молоді на тенісових легкоатлетичних і лещетарських змаганнях, та участь молоденьких дружин на турнірах відбиванки. Остаточним продуктом їх діяльности будуть ряди здорової тілом і духом молоді, яка мала нагоду рости і розвиватися в рідному середовищі. Ця молодь відчуватиме вдячність і прив'язання до своїх товариств, клюбів і організацій молоді, та напевно стане до праці на зміну своїм вихованкам.

На порозі Нового Року хотів би я цими рядками про стан нашого спорту, так важного в житті модерної людини і народу, пригадати усім діячам і прихильникам українського спорту, що всі ми несемо відповідальність за долю нашої молоді, яка має колись продовжувати нашу працю і наші змагання за кращу долю нашого народу.

в. с.

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ УСК — „ДЖУЛІЯНА"

В неділю, 3-го січня 1965 відбудуться товариські футбольні змагання УСК-у Ню Йорк з італійською дружиною „Джуліяна". Ці дві дружини Східньої Конференції зустрінуться о год. 2.00 по полудні на грищі Айнтрахт Овал при 37-ій вулиці і 20-ій евню в Асторії, Н. Й. В складі УСК-у гратиме вперше після повороту з Португалії бувший змагун „Беленензес" середній помічник Маріо Паз.

—o—

ЯЛИНКА ДЛЯ МОЛОДИХ СПОРТОВЦІВ УСК-У

Управа Українського Спортового Клюбу в Ню Йорку влаштовує в своїй домівці при 12 Сейнт Маркс Плейс в суботу, 2-го січня ялинку для новаків і учнів футбольної ланки УСК-у. Початок цієї товариської імпрези для наймолодших футболістів УСК-у визначений на годину 5-ту вечором. На ялинку запрошені члени і симпатики Клюбу.

—o—

РЕКОРДОВІ ЧИСЛА ІГРИЩ У ТОКІО

На всі змагання Олімпійських Ігрищ у Токіо були продані 1,928,326 білетів, разом за суму $51,729,829.00. На всіх змаганнях були передбачені 2,000,963 місця. І згадане число проданих білетів становить 96.4 процента, тобто рекордове процентове число участи глядачів з усіх дотеперішніх Олімпіяд. В Римі цей процент проданих білетів становив всього 44.5 процента, в Мелбурні — 52, а в Гелсінках — 47 процентів.

Загальне число всіх учасників Олімпійських Ігрищ у Токіо було 5,558 змагунів і іншого персоналу, які репрезентували 94 країни. У церемоніях відкриття Олімпіяди участь взяло більше осіб, як подане тут число, але велика частина із них зовсім не ставали до змагань, тільки продефілювали у параді. В дійсності в двадцяти ділянках спорту змагалося 2,848 атлетів, з чого 2,116 було чоловіків, а 732 жінки.

Організаційний Комітет Олімпійських Ігрищ у Токіо вирішив вирізьбити на стінах олімпійського стадіону прізвища всіх переможців, які здобули золоті медалі.

—o—

РІЗДВЯНИЙ ДАРУНОК ОЛІМПІЙЦЕВІ

В газетній вістці, в день перед американським Різдвом, було написано, що Джо Фрейзер, олімпійський чемпіон важкої ваги в боксі находиться в матеріяльних клопотах. Цей боксер зламав собі палець у фінальній зустрічі на Олімпіяді і від тоді, тобто від вересня, коли він вернувся з Токіо, не міг вернутися до праці. Від читачів цієї вістки в пресі посипалися вже в тому самому і наступному дні численні дарунки для молодого чорношкірого чемпіона. Фрейзер одержав багато дарунків для своєї дружини, троїх дітей і для себе, а мейор міста Філядельфії, в якому мешкає Фрейзер, запропонував йому міську працю. Також дістав 21-річний Фрейзер вісім пропозицій на працю.

Збори Відділів Українського Народного Союзу

НЕДІЛЯ, 3-го СІЧНЯ 1965 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Загальні річні збори Б-ва св. І. Хрестителя — 270 Відд. о год. 3:30 по пол. в приміщенні УНДому при 90-96 Фліт вул. На порядку дня: вибір нової управи на 1965 р. Присутність всіх членів — обов'язкова. Пригадується, що залеглі вкладки треба вирівняти перед відкриттям зборів. Хто має кандидатів в члени до нашого Відділу, проситься привести на ці збори. — А. Шаран, голова, М. Варан, кас. і фін. секретар, С. Островський, рек. секр.

ПОНЕДІЛОК, 4-го СІЧНЯ 1965 р.

WILKES-BARRE, Pa. Річні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя — 223 Відд. після Сл. Божої в церковній залі св. ап. Петра і Павла, ріг Chestnut St. & River St. Проситься членство прибути на збори. — Н. Леськів, секр.

СУБОТА, 9-го СІЧНЯ 1965 р.

НЮАРК, Н. Дж. Річні збори Т-ва ім. М. Грушевського — 219 Відд. о год. 7:30 веч. при 675 So. 19th St. На порядку дня: вибір нової управи на 1965 р. Проситься членство прибути. — Ю. Порохняк, предс., М. Юров, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні збори Т-ва ім. Дм. Вітовського — 268 Відд. о год. 7:30 веч. в домівці Горожанського Клюбу, 2171 Wakelings. Проситься Контр. Комісію провірити діловодство за 1964 рік в п'ятницю, 8 січня 1965 р. о год. 7:30 веч. в цьому самому приміщенні. — О. Барилко, секр.

НЕДІЛЯ, 10-го СІЧНЯ 1965 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Річні збори Т-ва Сокіл — 336 Відд. о год. 1-ій по пол. в УНДомі, Вест 14-та вул. На порядку нарад: звіти Управи і Контр. Комісії, вибір управи на 1965 рік. Проситься прибути на ці збори. — Г. Степаник, предс., Г. Кісіль, кас., В. Шмагло, секретар.

КЕМПБЕЛ, Огайо. Річні збори Т-ва Сокіл — 218 Відд. в 2-ій год. по пол. Проситься членів прибути на збори, буде вибір нової управи на 1965 р. Довжників проситься вирівняти свої залеглості. — О. Бурий, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 367 Відділ в год. 1:30 по пол. в Укр. Амер. Клюбі. По скінченню нарад, буде заприсяження нового уряду та віддання пошани померлим членам. На закінчення буде так зв. „Інсталейшен Парті". Проситься членство прибути. — Ю. Кушпір, гол., Т. Песко, кас., В. Попович, секр.

■

ЕДМОНТОН, Канада. Новим секретарем 503 Пластового Відд. в Едмонтоні став п. Ярослав Костів (9542 — 107 А Аве., тел. 424-1022), який перебрав обов'язки секретаря в зв'язку з тим, що дотеперішній секретар, п-а Дзвінка Янда переноситься на працю до Ванкуверу. Проситься всіх членів звертатися до нього у всіх справах УНС, Головою Відділу є Я. Є. Штендера, касиром — Гр. Попик. — Управа Відділу.

Посмертні згадки

НАТАЛІЯ ГУРЦІК, членка 287 Відділу УНС в Джерзі Ситі, Н. Дж., замеш. в Сімпсон, Па., померла 19-го грудня 1964 р. Покійна нар. 1887 р. у Верховний Великій, пов. Новий Санч, Україна. Членкою УНС стала в 1926 р. Муж Покійної — Михайло помер раніше від неї. Полишила в смутку дітей Анастазію і Петра.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа Відділу

СТЕПАН ГАНКЕВИЧ, член 257 Відділу УНС в Лос Анджелес, Каліф., помер 1 грудня 1964 р. проживши 54 р. Покійний нар. 22 січня 1910 р. в Дзвинячі, пов. Заліщики, Зах. Україна. Був активним членом української громади і був. секретарем 488 Відділу УНС в Фінікс, Арізона. Полишив в смутку дружину Галину і дітей Лярису, Дарію і Марійку, 2 братів з родинами Олексу і Любомира та Дарію Макуцевську — тещу. Похорон відбувся 5 грудня ц. р. при участі громадян, з Укр. Кат. Церкви на Mission Cemetery San Fernando.

Вічна Йому Пам'ять!

П. Сильчак, секр.

ТАРЗАН, ч. 5363. Кук вертається!

Мавполюд тихо охолодив доктора Бейтса. — Нехай собі Кук відійде... Він вернеться, шукаючи нашого товариства.

І Тарзан направду мав слушність... Бо джунґлі навівають часті привиди страху на кожного самотного!

— Гей, гукав Кук. — Я змінив свою думку! Тарзан засміявся. — Гаразд... Бож перед нами вже є галявина!